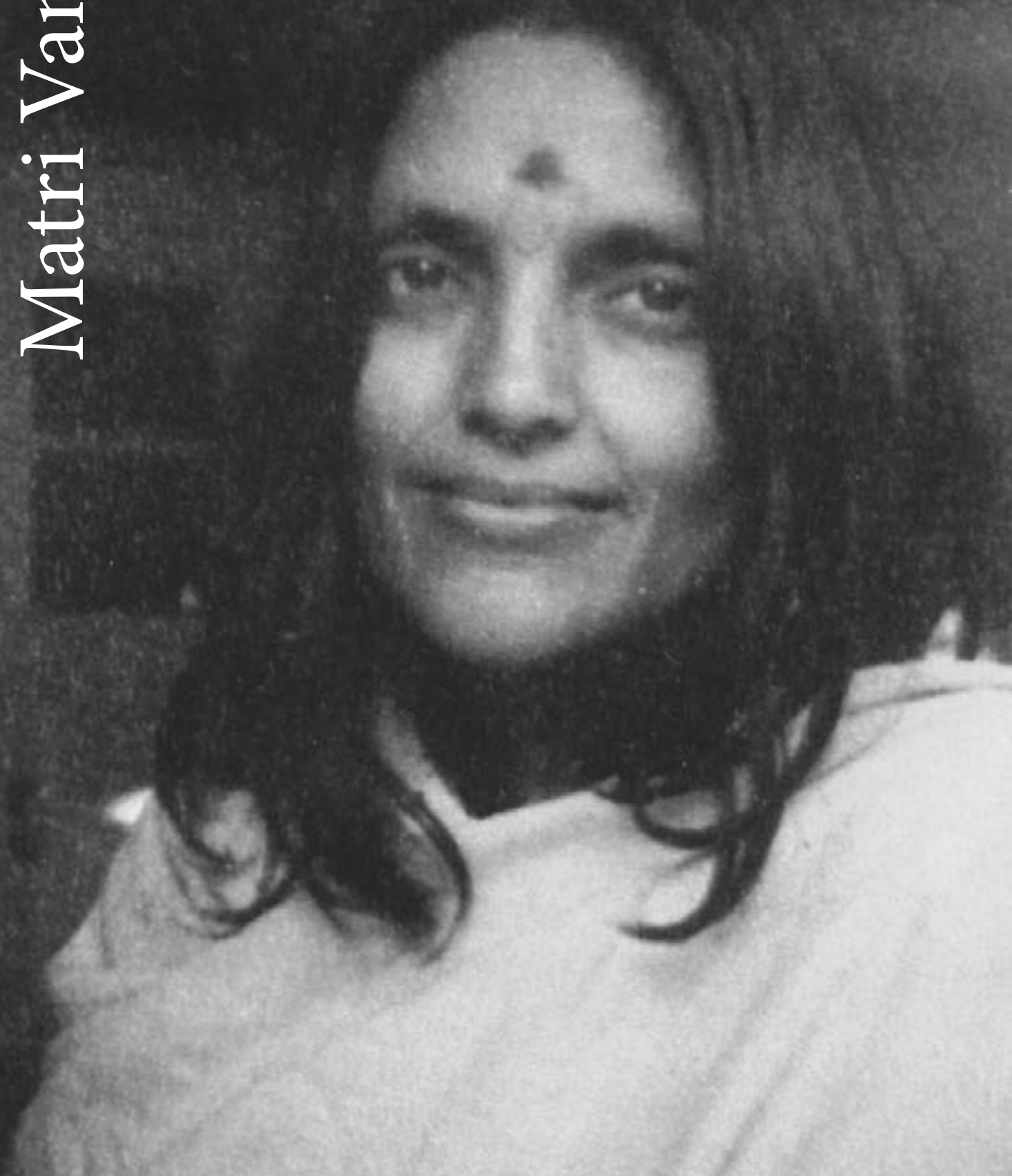

Matri Vani II

Matri Vani II

Iz modrosti
SRI ANANDEMAYI MA

Drugi zvezek

s predgovorom
Dr. Alexander Lipski, Ph.D.

Naziv originalnega dela:

“Matri Vani II”, Cenetary edition, maj 1995, 113 strani, Atmananda,
<http://www.anandamayi.org/books/matrivani2.htm>

Originalni izdajatelj

Shree Shree Anandamayee Sangha
Head Office: Kankhal,
Hardwar-249408

Slovenski prevod:

Tomaž Flegar (www.tomazflegar.si)

Izdajatelja v Sloveniji: www.duhovnost.eu, Društvo Svetilnik, društvo za duhovno rast

Leto izida: 2017

Ta knjiga je izdana za objavo izključno v svet ‘Internetnega’ sistema, za namen izobraževanja in širitve učenj Sri Sri Ma Anandemayi in se je ne sme izkoriščati v komercialne namene.

KAZALO

Uvod	5
Predgovor	6
MATRI VANI II	
I. Dharma	9
II. Paramārtha	45
III. Japa	69
IV. Guru	76
V. Vairāgya Mārga	86
VI. Ānanda Svarūpinī	98
Slovar	106

UVOD

Ta novi izvod Matri Vani, pravtako kot prvi, sestavljen iz pisem, je Sri Anandamayi Ma posvetila v odgovor na zahteve sledilcev po osebni nasvetu in vodstvu, ki so bila že prej objavljena v našem četrtletniku Ananda Varta. Prva zbirka Matri Vani se je pojavila leta 1959 in razširjena izdaja 1963. Sedaj je v svoji četrti izdaji. Ta drugi del predstavlja dosti bolj izčrpen izbor Sri Ma-jinih praktičnih učenj in meče luč na mnoge teme, ki se jih ni dotaknila v prvem delu. Nekaj delov v zadnjem poglavju, kot tudi eno ali dve poglavji nista iz pisem, sta pa iz Ma-jinih pogovorov, ki so tudi zapisani in objavljeni v Ananda Varta.

PREDGOVOR

Drugi del Matri Vani vsebuje dodatne razdelke iz besed Matere in nas oskrbuje z dodatnim duhovnim zakladom. Njeno sporočilo je tako brezčasno in prihaja ob pravem času, saj je svet napolnjen z napetostjo in zmedenostjo, potrebno nenehno spominjati, da vsemu našemu trpljenju in stiski lahko sledimo do enega primernege vzroka: odtujitve od Boga, kot vira našega bitja. Mati pogosto izpostavlja, da vsi ti, ki so zagozdeni v materialnosti, da so prav ti dejansko ti, ki se odpovedujejo prej omenjene blaženosti za namen Božjega spoznanja, zaradi delnih, minljivih užitkov. Znova in znova nas opominja, da smo mi ti, ki so blagoslovljeni s tem, da posedujemo človeško telo in da moramo živeti v skladu z našo vzvišeno usodo, osredotočati vse naše napore na vreden cilj, spoznanje naše nesmrtné narave.

Medtem, ko je dokončni občutek za čas zabloda, je iz vseh praktičnih razlogov čas najvrednejša dobrina, ki se je ne sme zapraviti. Nenehno nas spreobrača, da bi priklicali božje ime. To je način kako se soočiti s kakršnimi koli težavami, s katerimi se soočamo in za odstranitev slabe karme. Preko uporabe katerihkoli ali vseh sredstev, ki nas bodo spominjala na božansko prisotnost, bomo vsekakor premagali māyo.

Medtem, ko Mati prepoznavna, da običajno māyā zadržuje človeštvo v oprijemu, ki je podoben pregrehi, zelo jasno izpostavi, da ravno māyā nosi ključ do naše odrešitve, saj “kjer obstaja tančica nevednosti, tam tudi obstajajo vrata Znanja.” Trpljenje premagamo s trpljenjem, ker bi brez trpljenja le redki videli potrebo po samo očiščenju, ki vodi do razkrivanja našega nesmrtnega Jaza.

Romanje do nesmrtnosti se morda zdi v začetku naporno in nepriljavno, vendar pa ga je potrebno izvesti, saj nas bo vodilo do našega resničnega doma, od katerega smo bili odsotni tako dolgo, s tem, ko smo se izpostavljali dvojnostim materialnega življenja in ciklom rojstev in smrti.

Vztrajnost in pogum sta bistveni zahtevi na duhovni poti. Spoznje Boga ni dano strahopetcem. Prav tako kot je Arjuna, mora vsak od nas ravnati herojsko in zaslužniti naše slabosti. Iz bojišča življenja se ne da pobegniti, ker bo vsak poizkus izogniti se našim dolžnostim le podaljšal božjo sodbo in nas zadrževal v telesnem ujetništvu.

Namesto tega se moramo samozavestno spopasti s svojo bitko, vihteti nezmotljivo orožje jape. Bog ne bo zadrževal nagrade za zmago, blažene nesmrtnosti, ki ni nič drugega kot naša lastna, resnična narava.

Materin nasvet je namenjen tem, ki se odrekajo in prebivalcem svojega bivališča, saj se Nanaša na vse naše dolžnosti kot služenje Bogu, ki je lasten vsem bitjem in pod vsemi pogoji. Pravzaprav smo vsi prebivalci āshrama, saj kje pa obstajajo meje, področje kjer ni Boga?

Vsa razlikovanja so del naše omejene zavesti. V resnici moje in tvoje ne obstaja. Mati

ni nikoli stran od nas. Do tega nivoja spoznanja Želi, da napredujemo. Tam, kjer obstaja samo eden, vse trpljenje poneha. In Mati nas naslavlja iz spoznanja Enosti. Njeni govori torej izvirajo iz nivoja onstran časa, prostora in vzročnosti. Posledično je vsa analiza Njene osebnosti ali Njenih motivov nesmiselna. Kot nevznemirjeno jezero v noči, jasno in točno odseva luno, kako sije nanj, enako Mati odseva naše lastno stanje zavesti.

Naše videnje Nje in naša interpretacija Njenih nasvetov sestavlja odsev našega duhovnega razumevanja. Ne nazadnje moramo doseči ta nivo, kjer spoznamo, da smo Ona in mi Eno. Naj bo mnogo bralcev te dragocene knjige blagoslavljenih s tem dosežkom.

16. oktober 1976

Aleksander Lipski

MATRI VANI

DEL I

DHARMA

1.

To telo vedno* pravi in bo govorilo še naprej, da je človekova dolžnost kot človeškega bitja, da najde Boga, da Ga spozna. Da bi dosegel vrhovni mir, je iskanje resnice edino, kar je smotrno za človeka.

Mataji tudi pravi, da so vsa bitja iz tega sveta in onstran njega, brez izjeme, Sebstvo (*Ātmā*) tega telesa. Iskanje nesmrtnosti tako, da postaneš romar na poti nesmrtnosti, je za človeka nujno.

* na to telo se Mataji pogosto nanaša kot Na Njosamo, tudi "ta mali otrok", "ta mali dojenček", ipd. ali preprosto tu

2.

Pot, ki vodi do spoznanja posameznikovega Jaza in se ji ne da odpovedati, to je *dharma*.

Za vsakega posameznika je pot do razsvetljenja drugačna. Kjerkoli se že nahajaš, od tam začni napredovati, saj obstaja le On in nihče drug. On Sam te drži. On te nikoli, nikoli ne zapusti.

Še enkrat, praksa (*kriyā*), ki vodi k Božjemu-spoznanju, je *dharma*. Ne-praksa - odvrčanje od spominjanja Boga ali Resnice, je *adharna*.

Le ena *dharma* obstaja.

3.

V vsakem trenutku in v vseh okoliščinah v katere si vržen, poizkusi do meja svojih sposobnosti vzdrževati spomin na Boga, moliti za njegovo milost, vzdrževati svoj um vsrkan v Njega.

Resnično, resnično so začeli svoje romanje ti, katerih cilj je Božje-spoznanje. Duhovne vaje je potrebno izvajati kar se da redno.

4.

Človeška dolžnost je prisegati v vseh časih na iskanje Resnice in posledično biti popolnoma resnicoljuben v vseh ozirih. Božja milost sije vedno.

5.

Posameznik ne bi nikoli smel povedati laži. Bog je resnica. S tem, da govori resnico v vseh okoliščinah, pride do stanja integritete po naravni poti. Nobena laž ne sme nikoli priti iz njegovih ust. Če je njegovo življenje prepojeno z resnico, se bodo vse sposobnosti

razvile spontano.

6.

Iskanje Resnice je le ena stvar po kateri bi se morala določati oblika človeškega življenja. Pristna želja odpre pot do izpolnitve.

7.

Od vseh bitij ima samo človeško bitje sposobnost, da ustvari ozračje, okolje, ki je prevodno za razkritje Resnice. S to vero bi si moral posameznik prizadevati stabilnosti v neoprijemanju in neomahovanju v praksah, ki so namenjene prebujenju posameznikove prave narave.

8.

Zadržuj svoj um vedno predan Gurujevim lotusovim stopalom. Človeška dolžnost je iskanje Resnice in da si resnicoljuben. Potrudi se, kot se le da, da ostaneš zasidran v resnici in preživi dosti časa v kontemplaciji Boga v tihem, osamljenem prostoru.

9.

Človeška bitja bi morala biti prebivalci notranje votline, tako, da bi se Vrhovno Bitje, ki prebiva znotraj, lahko razkrilo.

10.

Človeka se da prepoznati v smislu človeškega bitja preko njegovega plemenitega karakterja. Človeško bitje je dejansko popotnik nasproti zavedanju superčloveka. Vsakdo bi moral napredovati osredotočeno s svojo usmeritvijo v to smer. Pri tej težnji bosta pomagala duhovno ozračje in satsang.

11.

To, da si dobil človeško življenje, je skrajno dobra sreča. Bog je ta, ki ustvari, ohrani in ponovno vsrka v Sebe. V človeku se mora prebuditi želja, da bi dosegel zavedanje tega spoznanja.

Zato je človeška dožnost, da se nenehno zaposli z *japo*, meditacijo, spominjanjem Boga, čaščenjem, preučevanjem svetih knjig, molitvijo, petjem hvalnic Bogu, prisostvovanjem religioznim srečanjem ali z opravljanjem služenja - z drugimi besedami predati se prak-

sam in dejavnostim, ki bodo pripomogle narediti njegovo potovanje skozi življenje uspešno.

12.

Človek mora ciljati na superčloveka, na resnično veličino. Popotnik na vrhovni poti lahko upa da bo prispel do končnega Cilja. To je človeška glavna dolžnost.

13.

Vsako živo bitje po svoji resnični naravi stremi po sreči. Le zato, ker ta sreča leži skrita znotraj njega, je sposoben stremeti zanjo. Če ne bi bila že tam, si je ne bi želel. Pa vendar je destvo, da si ne more pomagati, da si je ne bi želel.

Brez izjeme lahko opazujemo globoko hrepenenje za mirom in srečo pri vsakem živem bitju. Celo nepomembna bitja kot insekti, pajki in podobno se poizkušajo izogniti bolečinam. Tudi oni stremijo po dobrem počutju, varnosti in miru.

Živali, ko so izpostavljene žgočim žarkom sonca, iščejo senco in hladno vodo. Podobno kot, ko je človek izpostavljen različnim vrstam tegob, se poda za iskanjem Boga, nebes, tja kjer je mir, k vodnjaku blaženosti.

Da bi se rešil od trojnega trpljenja sveta, mora posameznik izbrati izhod do druge vrste trpljenja. Z bolečino je potrebno bolečino premagati. To se imenuje *tapasyā*. To, da bi bil sposoben prenašati težavnost in težave imenuje to telo *tapasyā*.

Prav tako, kot je trpljenje sveta zoprno, v začetku človek odkrije, da se mu je težko osredotočati na Božje Ime. Toda, čeprav se morda zdi težavno, bo prav s takšnim trudom posameznik osvobojen vsega trpljenja. Torej, kar je želeno, je napor, neprekinjena praksa in delovanje.

Med živalmi in pticami želje, da bi bile osvobojene trpljenja in da bi našle Vrhovno Bitje, ki je večna blaženost, večna lepota, ne obstajajo. Ta težnja je rezervirana le za človeška bitja.

Čeprav jih je Bog ovil v tančico nevednosti, jim je tudi priskrbel vrata do Znanja. S tem, da gre skozi ta vrata, lahko človek doseže osvoboditev.

Zaradi tega mora biti odločen, da se zave Vrhovnega, da najde Boga, da preseže nevednost, kot tudi znanje. Kakor dolgo obstajata nasprotji med znanjem in nevednostjo, z drugimi besedami razlikovanje in ideja razlike, Brahmana ni mogoče spoznati.

S tem, da se stopiš z Brahmanom, se tudi Vanj raztopijo vse razlike in posameznik je za vedno vzpostavljen v svojem resničnem bitju.

14.

Dobili ste veliko prednost človeškega rojstva, ne zapravite niti enega trenutka. Rastline, drevesa, živali in ptice tudi živijo nekaj časa in po tem, ko ustvarijo druge rastline, drevesa, živali in ptice svoje lastne vrste, preminejo.

Če tudi ti živiš na enak način, kakšna je razlika med njimi in tabo? Vsakdo bi moral vložiti mnogo napora, da ne bi zapustil tega sveta brez “povrtane karte”.

15.

Človekova dolžnost kot človeškega bitja je, da se trudi, da bo njegov um nenehno v kontemplaciji Tega.

Ne pobegni, s tem, da govoriš: “Ne zmorem.” Moral boš razviti sposobnost za to; to boš moral narediti. Za človeško bitje je vse mogoče. Z Božjo milostjo si bil rojen v človeško telo kot Brahmin.

Če koga poderejo, le-ta sigurno ne ostane v ležečem položaju na tleh. Dvigne se, vstane in začne ponovno hoditi.

Hitrost posameznikovega napredovanja mora postati nagla. Za te, ki so romarji je nujno, da se prebijajo naprej z veliko vitalnosti, zavzetosti, živahnosti in hitrosti. Ne napredujte leno med tem, ko udobno sedite v prazni kočiji.

16.

Vsi, brez izjeme, bodo morali vložiti velik napor. Moški in ženske so enako obdarjeni s sposobnostjo prepoznati Boga.

Dolžnost človeškega bitja je, da naredi človeško rojstvo, ki je redka prednost, uspešno. Drugače mora nadaljevati svojo pot v krogu rojstev in smrti.

17.

Zaradi neupoštevanja *brahmacary*-evega *āśrama*, ni mogoče ohraniti pravil vseh drugih kot bi morala biti: prav tako, kot ni mogoče zgraditi hiše brez trdnih temeljev.

Āśrama označuje nenavzočnost napora in trdega dela (*śrama*); in z izjemo Boga kot edinega, je vse prepustno za napor in trdo delo. Posledično, kako torej lahko obstaja počitek in sproščenost (*viśrāma*)?

Če medtem, ko posameznik živi v *grihastha āśrama*, služi Vrhovnemu v vseh, je to resnično in pravo življenje *āśrame*.

Služi Vrhovnemu Gospodarju v tvojem možu; služi otroku Krišni v tvojem sinu; služi

svoji ženi kot žarku Mahamaye. Vi ljudje ste ti, ki pravite: “Kjerkoli se nahaja moški, tam je Šiva in kjerkoli ženska, je Gaurī.”

Ne poizkušaj biti vladar v tem svetu; ostani strežnik. Že samo dejstvo biti vladar ustvari komplikacije; medtem pa, če želiš postati strežnik, ne bo več težav.

Na ta način postane družinsko življenje posvečeno življenje. “Jaz sem le njegov strežnik, ki deluje le glede na Njegovo Voljo. Če lahko vzdržujete ta odnos uma ves čas, potem se tudi med tem, ko živite v stanodajalčevem *āśramu*, ne bodo oblikovale nove vezi. Vaša *prārabdha* bo naredila sama to, kar mora, to je vse.

Če lahko konstantno živiš svoje družinsko življenje v tem duhu, česar se pa moreš bati? On Sam bo postavil vse tako, da bo v redu.

18.

Zemeljska sreča se izmenjuje s periodičnimi težavami, ki povzročijo dosti žalosti, kar je karakteristično za življenje stanodajalca na vsakem koraku. Z veliko potrpežljivostjo si prizadevaj in opravljaj svojo dolžnost po svoji najboljši zmožnosti. Vedno moli za Božjo milost.

19.

Svoj um boš moral obrniti k *dharmi*, saj je *dharma* življenje tvojega življenja, Jaz (*Ātmā*), vzpostavljena v večni Resnici.

Kdo je ta Jaz? To vsekakor moraš izvedeti. Še kako dolgo boš postajal po gostiščih in potoval po poti, ki ne vodi nikamor in jo pestijo nevarnosti in stiska? Nujno je najti svojo lastno pot, začeti romanje do svojega Jaza - se odpovedati le prijetnemu in sprejeti, kar je za posameznikovo najvišje dobro.

20.

Ti, ki so prevzeli *āśrama* stanodajalca, bi morali biti model za stanodajalce in živeti glede na predpise *dharme*. Vztrajaj pri tem, da bi spoznal svoj Jaz.

21.

Kar to telo vedno pravi je: Postani romar na poti nesmrtnosti. Izogibaj se poti, ki vodi do smrti; drži se poti nesmrtnosti. Razkrij, da si večni, nesmrten.

22.

Postanite pivci nektarja; vsi vi - pivci vina nesmrtnosti. Držite se poti nesmrtnosti, kjer ni smrti in ne bolezni.

23.

Da si rojen kot človeško bitje je neobičajna prednost. Če ne glede na to, da je posameznik dobil to priložnost, ne posveča časa kontemplaciji Ljubljenemu, se bo moral vprašati: "Kaj pa sem počel?"

Zanemarjanje kontemplacije Resničnosti pomeni iti po poti smrti.

24.

Pomniti, da je Bog vsa aktivnost, tako v obliki, kot tudi izven oblike in moliti za Njegovo milost, je obvezna dolžnost človeka kot človeškega bitja. Da bi se Resnica lahko razkrila, se osredotoči na prakso, ki prinese notranje prebujenje.

25.

Spominjanje na Boga mora biti s človeškim bitjem noč in dan, tako, da se lahko očisti teh napak in pomanjkljivosti.

26.

Človek je rojen, da bi izkusil srečo in žalost tega sveta. Ti, ki imajo dober občutek za potrebo, da gredo onstran sreče in bolečine, morajo zavzeti začetnišče izključno v Njem.

27.

Človek izkusi srečo in žalost izključno kot rezultat preteklih delovanj. Uživa in trpi - in ponovno se ustvari nova karma.

V skladu s tem, da bi se osvobodil od vsega tega, mora posameznik vztrajati v Tem. Vztrajaj in zadrži svoj um vedno prepojenen z *japo*, *dhyāno*, mislimi na Boga - to vodi do miru.

28.

Človek se rodi, da bi zaključil svojo karmo: rojen je tudi, da bi zaključil cikel rojstev in ponovnih rojstev. Človek nadnaravnih moči, v katerem tako rekoč deluje božanska moč, lahko tudi sam spremeni svojo karmo.

29.

Prārabdha karma obstaja. Vendar pa tudi obstaja stanje doseganja, ki je onstran *prārabdhe*, kjer se vprašanje sposobnosti (*Adhikāra*) in nesposobnosti ne pojavi. Ko pride poplava, odplakne vse.

30.

Sadeži so obrani glede na delovanje posameznika. Kljub temu pa se s kontemplacijo na Vrhovno Bitje strah umakne.

Bodisi v družbi svetnikov in iskalcev Resnice ali v samoti, na kakršen koli način že naj to bo, boš moral priklicati Njega; drugače se ne da premagati tančice nevednosti.

Ali je sploh kdajkoli možno podkupiti Boga? S prevaro, boš sam prevaran.

31.

V resnici, človek se je rodil, da uživa in trpi, glede na svojo usodo. Kakor dolgo se nisi povzdignil nad usodo, kako se sploh lahko izogneš temu, da se moraš podrediti Božjemu zakonu?

Kar izkusiš je natančno rezultat tvojih lastnih delovanj. Nisi dobil zmožnosti, da sodiš, če Vsemogočni lahko potepta Svoj lastni zakon ali ne.

V Božjem kraljestvu je vse mogoče. Je omnipotenten. Ni na tebi, da sprašuješ, kaj On naredi za kogarkoli. Zakaj bi moral vedno početi to, kar te zadovolji? On je Gospodar. Kar stori On - karkoli - je za tvoje resnično dobro: takšen odnos je potrebno imeti.

32.

Le s tem, da najdeš svoje zatočišče v Njem, je moč odstraniti žalost. Težave in nadloge, ki jih posameznik opazi, kot sadež lastnega delovanja, so le milost Boga. Če jih posameznik lahko sprejme kot takšne, bo napredoval nasproti svoji lastni dobrobiti.

33.

Bog porazdeljuje človekovo zemljo; ni le ustvarjalec usode, On Sam je tudi usoda - zapomni si to. To, kar se imenuje usoda je njegov dekret - tukaj obstajajo pravila in navodila.

Svet (jagat) pomeni to, kar se giblje in posamezno (*jīva*) to kar je v oprijemanju. V tem stanju so usoda in obvladovanje, pravila in navodila, dejavnost pod silo.

Kot je odredila Velika Mati, karkoli je že rezultat kakršnegakoli delovanja, bo Ona ta, ki bo to dala, brez spodrsaljaja.

34.

Ko živi in se giblje vzdolž linije zemeljskih navezanosti (*moha*), se posameznikova vez na tem področju nenehno povečuje.

Ko pa živi in se giblje vzdolž linije prizadevanja za božanskim - čeprav lahko včasih vzniknejo vse vrste bolečin in težav kot rezultat posameznikovih preteklih dejanj - pa bo s tem, ko je nenehno pripet k nitki duhovnih vaj, ki se izvajajo z zavedanjem Bhagavanove svete prisotnosti, romar z vrlino svoje povezave z Božanskim, voden nasproti vrhovni poti.

35.

Moli za Božjo milost. Pod nobenimi okoliščinami si ne smeš dovoliti, da bi bil pobit. Božji zakon je, da se trpljenje zaključi s trpljenjem.

Tvoje trenutno stanje je Njegovo darilo za rezultate preteklih delovanj. Imej v umu, da je to zato, da te bo Bog vzel Vase, da bi te prečistil in očistil.

36.

Prav tako kot mati krava čisti svojega malega telička z lizanjem in vpijanem vse nesnage vase, celo Bog vleče v Sebe vse grehe in pomanjkljivosti svojih otrok in jih očisti.

Smatraj vsakogar kot manifestacijo Enega, opravljaj nesebično služenje.

37.

Kar Bhagavan stori - karkoli - je za najboljše. Prav tako, kot zdravnik odreže ognojek in odstrani gnilo snov ter tako odreši pacienta boleznim, te celo s tem, da ti da žalost, Bog očiščuje in prečiščuje in te potem vzame v Svoje roke.

Človeka prinese iz vseh njegovih grehov in madežev in pravi: "Ponudi vso nečistost in

izprijenost Meni in v zahvalo prejmi ambrozijo nesmrtnosti.”

Podanika izpostavi trpljenju v bolečini in težavah, da bi povečal njegovo vnemo, njegovo hrepenenje za Resničnim. Bog sprejme agonijo, poplavo solz teh, ki so v obupu, kot čaščenje.

38.

Karkoli Bog stori je za najboljše dobro. To je vsekakor težko razumeti človeku in zato trpi, ko ostanejo njegove želje neizpolnjene. Če ima posameznik vero v Bhagavana, potem to sigurno ustreza njegovi veri, da On stori, kar je za naboljše.

Ta svet je bil ustvajan le z dotikom Božje domišljije. On neprenehoma počne in bo vedno počel to, kar je za najboljše za celotno vesolje, ki ga je On Sam privedel v obstoj.

Vsa človeška bitja so potomci Nemrtnega. Posledično je na njem samem, da se odpravi na pot nasproti nesmrtnosti.

Bog uredi vse za vsakogaršnjo resnično dobrobit. Vendar pa, ko se je želja v materialnost usmerjene osebe izjalovila, se pojavi bolečina, žalovanje in žalost.

Zelo pogosto se celo kakšno religiozno delo, ki je spobujeno z najboljšimi nameni, sreča z ovirami in težavami.

Vedno se v umu zavedaj: “Pod nobeno možnostjo ne morem vedeti na kakšen način me Bog vleče k Sebi. On, vrelec milosti in strasti, je vedno radodaren s Svojo milostjo.”

Umiri svoj um s ponavljanjem Njegovega Imena, s kontemplacijo Njega. Naslovi vse svoje pozive in zahteve Nanj; moli k njemu.

39.

Mnogo delovanja se pojavi kot rezultat zaradi katerega se posameznik prebija skozi veliko trpljenje, med tem, ko stremi za smrtjo - ne za odrešitvijo. Iz teme mora posameznik napredovati do še večje teme. Ni moč razložiti, zakaj je temu tako. To je ukazal in dovolil On. Kakor posameznik seje, tako bo žel.

40.

Ko so jo vprašali glede izvrševanja samomora, da bi se posameznik združil z ljubljeno mu osebo, je Mataji odgovorila:

Nikoli. Ta, ki izvrši samomor vstopi v zelo globoko temo iz katere se je zelo težko osvoboditi, razen, če se ga nekdo, ki ravna z veliko močjo usmili in ga osvobodi iz nje. V tem stanju temne teme, posameznik ne more srečati nikogar.

Samomor je najbolj grozen greh. Človek se je rodil z namenom, da bi žele posledice delovanj preteklih rojstev. Poizkusiti in pobegniti od tega s samomorom je skrajno neumno; to le podaljša agonijo za nedoločen čas.

Vsakdo, ki je priseben, ne bo niti kot možnost izbral in si vzel življenje; v trenutku, ko to izvaja, je oseba nenehno motena v svojem razumu. Samomor ne reši ničesar; nasprotno, ustvari neskončne komplikacije in prepreči posamezniku, da bi odplačal svoje karmične dolgove.

41.

Bog je povsod, prežema vse. Ta, za katerega misliš, da si ga iskal v svoji nadutosti leta in leta, ni ločen od tebe.

Prav tako, kot človek ne more biti brez kosti, krvi, mesa in kože, tako je Eden prisoten povsod, vedno, prepleten z vsem kar obstaja.

Človek, ki je šel iskat Boga – se mu Bog nikoli več ne bo dal odpovedal. Bog je posameznikov lasten Jaz, dih posameznikovega jaza, življenje posameznikovega življenja, *Ātmā*.

Iskalec se nikoli ne bi smel sprostili v svojem iskanju, ne preden bi se mu razkril njegov resničen Jaz. Z iskanjem bo našel; Jaz je v njegovem lastnem dosegu.

Počutiti se utrujeno, izčrpano, ker ni našel Njega je vsekakor zelo dober znak. To nakazuje na to, da se posameznik približuje očiščenju svojega srca in uma.

Toda, kaj je to? Kaj je to, o čem govoriš? Sprašuješ se, če je kot rezultat iskanja Boga posameznik napeljan k temu, da naredi samomor? Z iskanjem njega, čigar kontemplacija, čigar ime premaga smrt!

Popuščati želji, da stremi za objekti čutil, to je vsekakor to, kar se imenuje samomor; in ta, ki premišljuje, da bi naredil samomor, je v tem trenutku nor. Nikoli ne dovoli, da bi se um ustavil na ideji samomora; greh je delovati tako.

Za tega, ki je iskal Boga trideset let, ni prav, da premišljuje o samomoru ali norosti. Njegov um naj je raje vsrkan v spominjanje na Boga.

V Božji kreaciji verjetno postane neverjetno in neverjetno vedno verjetno. V skladu s tem, da bi naj to destvo postalo očitno, se mora posameznik vedno zadrževati misel na Tem, ki je Resnično. Resnično, ta mali otrok* je vedno z vami.

Pišite mu, da je v sedanosti nujno, da ostane osredotočen z eno mislijo na eden Cilj. Moral bi ostati v samosti in si prizadevati s pomočjo *jape* in *dhyāne* nadzirati svoj um, da bi postal trden, miren in neomajen v svoji odločenosti

* Mataji

Če nekdo resnično in v resnici išče Boga, ga bo sigurno našel. Praviš, da si iskal sedemintrideset let. Ali se vedno rezkrije v okviru določenega števila dni, mesecev, let?

On je večer, vedno prisoten, povsod in vse - On sam Je.

Prvi korak k spoznanju Resnice je, da moraš hoditi z odločnostjo, na široko prebujen in poln zagnanosti.

Prvi korak na poti do tega spoznanja – bodisi, da je to vzpodbujeno s strani nečesa, kar si prebral v knjigi ali z neposredno besedo iz ust in si to sprejel – prvi korak je manifestacija neprelomljenega vztrajanja in nikoli minevajoče potrpežljivosti.

Moj oče, ki ga tudi imenujejo majhen otrok, le normalno je, da te mora ta utrujenost in obup prevzeti, saj je ta pot skrajno težka.

Tako dolgo dokler posameznikova stopala niso bila postavljena na gladko in enostavno pot, je stanje v katerem se najdeš v sedanjosti, naravno; tudi tu je stanje, ki se lahko zgodi na poti.

Ta mali dojenček pravi, ne stremi za smrtjo dokler potuješ po tej poti, da bi premagal smrt. Zunaj si, da bi našel nesmrtnost in še vedno čakaš smrt?

Seveda, da je stremeti za smrtjo smrti zelo dobro. Ta, ki se poda za iskanjem Resnice, za spoznanjem Resnice, mora hoditi trdno, široko prebujen in poln zagnanosti.

Da, res je, ta mali otrok ti lahko pošlje le nekaj besed. Toda skozi te besede lahko najdeš pot do spoznanja Šabda Brahmana, Akšara Brahmana - če je seveda nekdo že popotnik na poti.

Romarji na Vrhovni poti si morajo prizadevati, da sprejemajo. Le temu, kar ves čas odpada stran, se je potrebno odpovedati. Do meja svoje moči se ne poizkusi predati obupu in ostani vsak trenutek tisti, ki stremi za Samo-spoznanjem.

Dolžnost romarja je, da nenehno stremi za Njim, ki je onstran vsega, ki je istočasno v vseh oblikah, kvalitetah, razpoloženjih in načinih, pa še vedno večno onstran, ki je vse v vsem, ji je JAZ jaza.

Ko se želja, ki leži v korenu vseh jogijskih praks samo-razkrije, potem je tudi On najden.

V tem svetu rojstev in smrti, se ne da izogniti bolečini zaradi ločenosti. Bodi z njo, išči zatočišče v potrpežljivosti in ubogaj navodila svojih staršev, kar se najbolj da.

Vedno imej svoj um potopljen v misli na Gospoda, tako, da ne bi moglo priti do možnosti, da bi zašel na pot, ki vodi v trpljenje.

44.

Kaj mi je za narediti Mati? Postil se je k tebi za obdobje, ki je Njegovo lastno, tako, da bi lahko služila Njemu na ta način; in On je tudi ostal s tabo še nekaj časa in sprejemal tvoje služenje. Potem je On Sam vzel Svoje lastno nazaj.

Če pridejo v tvoje oči solze, joči za Bogom - za Ljubljenim.

Jokati za tem, ki je zapustil ta svet, včasih poškoduje to osebo. O dogodkih te vrste lahko slišite. Zato je dolžnost žalujočih, da ostanejo mirni in zbrani in molijo za duhovno dobrobit preminulega.

On je ta, ki daje in On ta, ki ponovno vzame stran. Kaj torej lahko človek naredi glede tega?

45.

Na potovanju skozi življenje je normalno za vsakogar, da bi moral biti izpostavljen srčni bolečini. Vse prihaja iz razodevanja Previdnosti.

S tem, ko najdeš zatočišče v vztrajnosti in potrpežljivosti, poizkusi opravljati svojo dolžnost mirno in enakomerno, z na Boga osredotočenim odnosom uma, (*sat-pariveša*).

Človek ne more najti miru, razen, če se odpravi po poti k Vrhovnemu. Zato mora vztrajati pri spominu na Boga, pod vsemi pogoji in okoliščinami.

46.

V Bhagavanovem imperiju v tem svetu obstaja ustvarjanje, ohranjanje in raztopitev - nenehno prihajanje in odhajanje, leta za leti.

Ko zaradi izpostavljenosti mučni bridkosti zaradi zapustitve ljubljenega ni več druge poti, razen, da se zateče k trdnosti in potrpežljivosti, pride do Njegovega razkrivanja. Moli za rešitev svojega ljubljenega.

S tem, da si potopljen v ta ocean žalosti, ga boš tudi moral prečkati. Poizkusi brati svete knjige, se poglobiti v *japo* ali meditacijo, četudi ti ni do tega, da bi to počel.

Ne delaj svojega ljubljenega nesrečnega s svojimi solzami in njegovim stremljenjem za Njim. To, da najdeš zatočišče v Bogu, je ena in edina pot, ki pelje k miru.

V tem materialnem svetu vzdržuj spomin na Enega, četudi ni želje, da bi to počel. Ti, ki so bili poklicani k Njemu, so vsekakor v Njem.

47.

Lutnja človekovega kratkega življenja s toliko strunami je močna. Treba jih je razrezati narazen. V teh mnogih strunah ni snovi. Nesmiselno je dovoliti svojim mislim, da se ukvarjajo z vezmi, s katerimi je posameznik pričvrščen.

Zakaj se obnašati kot norec in se vedno znova vračati v ta svet iluzije? Ko nekdo razume najglobše globine svojega najbolj notranjega srca, da nihče ni nikogaršnja lastina, zakaj bi torej naj prenašal obilo bolečine in trpljenja?

Seveda je vedno možno doseči resnično, globoko razumevanje, medtem ko si pod urokom iluzije. Vsekakor pa tudi v nekaterih primerih na silo uporabljena bridka zdravila ali injekcija ponovno vzpostavita človekovo zdravje.

48.

Boleča izguba in trpljenje, užitek in bolečina so ustvarjene zaradi iluzije (*moha*); vendar pa mora človekovo potovanje skozi življenje biti usmerjeno nasproti Vrhovnemu Bitju.

Ko najde Njega, je našel vse - zadovoljstvo, mir, blaženost. Zlo mišljenje se pojavlja zaradi predstave, da je Bog daleč stran. Kakor dolgo Ga ne vidiš v vsem, izvajaj vrhovni napor, ki naj bo posvečen neprekinjeni misli Nanj.

On je prisoten v vseh dejavnostih in v vseh naporih - poizkusi se vedno zavedati tega. Resna žalost, ki je le rezultat iluzije, povzroči, da se le-ta razširi in poveča, kot plazilka - nosi to v umu!

49.

Takšne grozne katastrofe na vseh straneh prinesejo v odpredje oblake obupa in teme. Normalno je, da bi se naj um oklepal groze in da bi se naj zaposloval z vsemi vrstami skrbi. Kaj se torej da narediti?

Edino zatočišče nemočnih je Bhagavan. Ne dovoli si, da bi te zlomili. Tla, na katera je posameznik padel, med tem, ko so ga porinili, je potrebno izkoristiti kot vzvod, da bi lahko skozi napor ponovno vstal. To je Božji zakon. On, čigar orodje si, vsekakor je vse Njegovo. On Je.

V rokah Velike Matere si. Kakor te hrani, tako boš moral živeti. Vzdržuj svoj um in telo zdravo.

Namesto, da bi dovolil sam sebi brez napora, da bi te posrkal ogenj skrbi in tesnobe, vedno poizkušaj vzdrževati živo prepričanje, da se vse zgodi glede na Njegovo Voljo.

Resnično, kontemplacija Resničnosti je pot.

50.

O zdravju in boleznih to telo ne pove ničesar. Resnično, vrhovno in univerzalno zdravilo za vse bolezni je vztrajanje v nenehnem spominjanju na Boga. Vloži svoje celotno zaupanje Vanj.

51.

On bi moral zadrževati svoj um osvobojen previdnosti in skrbi in bi moral biti vedno poln notranje radosti - to je pomembna stvar! Priklicevati bi moral Boga s svojim umom in srcem in glasom na kakršen koli način in s katerimikoli besedami, ki pridejo do njega na lahkoten način.

Zakaj le zjutraj in zvečer? V vsakem trenutku! Saj je to vsekakor neizčrpno zdravilo za vsako vrsto težav. On je Vrhovni Oče, Mati, Prijatelj, Ljubljeni, vse v enem. Vsa imena in oblike, kot tudi brezimensko in brezoblično so Njegove.

Zato bi posameznik moral uporabiti vsak pripomoček ali pripravek, ki bi mu pomagal vzdrževati v njegovem srcu in umu spominjanje Nanj in tako najti mir.

52.

Oče! Koliko zemeljskega užitka še želiš? Enkrat, ko preizkusiš to radost, ne boš več imel želje po zemeljskem užitku.

To je dejanska resnica. S tem, da neguje druženje s svetniki, modreci in iskalci Resnice, s prisostvovanjem religioznim srečanjem, s preučevanjem knjig modrosti in s podobnimi prijemi, posameznik razvije nagib v to smer.

Ničemur se ni potrebno odreči. Le poskušaj se močno držati Njega. Kar naj bi bilo opuščeno, bo odpadlo samo od sebe.

53.

Ko posameznik vidi kamen, le-tega ni moč poimenovati *vigraha*; in to, da vidimo vigrabo, tega ni moč poimenovati kamen. Kjer se le-to smatra kot fokus na prisotnost Boga, tam dejansko je On.

Prav tako je povedano, da je vse Božja vigraba. Enkrat, ko se smatra kot Njegova vigraba, je le ustrezno, da bi posameznik moral stremeti za neposredno precepcijo tega dejstva. Usmerjenost na oukvirjeno razmišljanje je norost - dejstvo, da je Bog vseprisoten, še ni bilo dojeta.

Radost v stvareh tega sveta, v objektih čutil, je vsekakor bežna. Ne traja, je nestalna. Vendar pa, kjer je razkrit Bog in samo Bog, tam ni takšne stvari kot je nestalnost.

Tvoja pozornost je usmerjena nasproti svetu, ne nasproti Večnemu; identificiran si s tem, kar je prehodno, v nenehnem toku.

Kaj je torej razkrito? Minljivo. V minljivem ni Samo-razkritja. Kako je lahko Resničnost, Resnično bitje, v tem? Saj še ni prišlo do uničenja uničenosti. Minljivo mora miniti.

54.

Ko je srce polno materialnih želja, je resnična narava le-teh, da naredijo um zmeden. Zato se je potrebno truditi. Dokler nisi absorbiran v *dhyāno* ali *japo*, se je potrebno nenehno truditi.

Nujno je biti zmeren v prehranjevanju, spanju in tako naprej. Glej, ko greš na potovanje, vzameš s sabo le toliko, kolikor rabiš. Ne nosiš s sabo vsega, kar je v tvojem domu.

Torej, ko postaneš romar na poti do Vrhovnega, bi moral vzeti točno toliko hrane in spanja, kot ti bo pomagalo, da boš vedno v Njegovi prisotnosti.

Obstaja rek: "Kakor se človek prehranjuje, takšen postane njegov um." Torej, umakni um od zunanjih stvari in ga obrni navznoter.

55.

Dovolj dolgo si predajal svoj um materialnim željam; sedaj obrni svoj um nasproti Večnemu. Glej, postopoma ti bo pot postala jasna in tudi misel na materialne stvari te bo zapustila. Sojeno ji je, da izgine. Tudi tančica nevednosti se bo počasi iztrošila.

Eden, ki Je, je večni; kar je prehodno, mora biti uničeno.

56.

Takšno je romanje skozi življenje! Kakršna koli naloga pride do tebe v tem svetu, na kakršen koli način, smatraj jo za svojo dolžnost in jo izvajaj po svojih najboljših zmogljivostih.

To, da manifestira svojo moč spontano - skozi božansko kontemplacijo, skozi Božje Ime - je Njegova prava narava. Pod vsemi pogoji življenja, bi se moral posameznik ukvarjati z *japo*, *dhyāno* in podobnimi praksami, koliko je le možno.

57.

Kot heroj, ki najde zatočišče v potrpežljivosti, prisostvuj svojim dolžnostim. Ne podleži obupu; ne bodi pokvarjen. Posameznik se mora spominjati, da prav tako, kot se dobri časi ne nadaljujejo v večnost, tako lahko Bhagavan konča tudi slabe čase.

Mentalno ponavljaj Božje Ime, izvajaj karkoli je že tvoja dolžnost.

58.

Piši mu, da narediš njegov um zveneč in odločen, kot um modreca in pogumnega človeka. S tem, da dovoliš, da tvoj um ostaja v tem nezdravem stanju, ne bo pomagalo.

Česar bi se bilo potrebno bati? Vedno se spominjaj: Bog je. Naj se zgodi Njegova Volja! On je lasten vsakemu posamezniku in lahko v popolnosti zahteva Njegovo potomstvo, da jih usmeri glede na Njegovo svobodno in popolno Voljo. Vse kar Stori je vse-koristno.

59.

Bog je milosten. Rešil je tvoje življenje. Pod vsemi pogoji mora obstajati spominjanje Nanj. Skozi to težavno obdobje se prebij tako, da se zasidraš v potrpežljivosti.

Tako pogosto mnoge spreleti poriv, ki napade njihovo bogastvo, položaj in življenje. Če je bilo posameznikovo življenje rešeno, potem obstaja tudi upanje za vse drugo. Sprejmi kar se je zgodilo kot Voljo Vsemogočnega.

60.

V bogastvu in revščini vsekakor ni miru. Kaj torej potem daje mir? Moja lastna resnična narava je mir, znanje, božanska zavest - če se še ni in dokler se to ne zgodi, kako lahko obstaja mir?

Da bi našel sebe, se moraš razkriti sam sebi. Kako čudovito!

61.

Le s tem, da se človek obrne k Bogu obstaja upanje zanj, da doseže mir. Svet je takšen, kot si ga prav sedaj izkusil; brezupno je tamkaj iskati mir.

Ko posamezniku manjka iskrenosti in odločnosti v karakterju in je še naprej nezmožen dojeti na primeren način pomen *dharma*, se lahko zelo pogosto pojavi vznemirjeno stanje uma, kjer se je posameznik nezmožen dvigniti na kakršen koli način ali s kakršnim koli sredstvom.

Nujno je biti odvisen od Boga, ne glede na to, kakšno je stanje posameznika. Moli k Njemu.

62.

Čeprav ne manjka ničesar, kar svet lahko ponudi, ali imamo na svetu mir? Tvoje pravo bitje je Znanje, Mir; kakor dolgo tega ne spoznaš, ne more biti miru.

Narava sveta je, da vzdržuje goreč občutek potrebe. Iz sveta prejmeš svetovne stvari - nikoli vrhovnega miru. Zato je prebujenje tvoje resnične narave nujno. Ne moreš ostati v resničnosti potreb.

63.

Ali je v domeni potreb možen mir? Vedno nove želje bodo vzniknile. Čutilni predmeti ustvarjajo le strup*, vendar pa nikoli ne dajo resničnega miru. Ali je lahko s tem, ko je ujet v krog prihajanja in odhajanja, posameznik miren?

Kakor dolgo obstajata dva, bo v svetu žalost. Dvojnost goji konflikt, bolečino. Kakor dolgo nisi vzpostavljen v svojem resničnem Bitju, ne moreš v nobenem primeru biti v miru.

* Igra besed: *Visaya* predmet čutil; *vis nai*, strup

64.

Čeprav se na sredini težav in skrbi mora posameznik zanašati na Boga, vadi *japo* in meditacijo in si prizadevaja, da bi duhovno zrasel. S tem, da uživaš v užitkih in lagodjih materialnega življenja, nihče nikoli ne doseže spoznanja Boga.

Goji spominjanje Nanj, ki ti bo dal mir, ko kontempliraš Nanj, ko okronaš Njegovo podobo v svojem srcu. Kakor dolgo se On ne razkrije na način, ki bo raztopil vse ovire in zapore, stremi, da bi večno živel v Njegovi prisotnosti.

65.

Razen, da iščeš zatočišče v kontemplaciji Večnega, ni poti, da bi se osvobodil svetovne tesnobe in nejevolje. Zaposli se s katero koli prakso, ki ti pomaga, da ostane tvoj um osredotočen na Njega, ki je manifestiran kot kreacija, ohranitev in raztopitev.

Obžalovati svojo slabo srečo, le v umu povzroča težave in uniči telo; nima drugega učinka - ne pozabi tega! On, po čigavem zakonu je bilo vse izdelano, Njega samega bi bilo potrebno videti [op.prev. v vsem].

66.

Ali veš zakaj vznikne tesnoba? Samo zato, ker se misli, da je Bog daleč stran. Zlounjeme (*durbuddhi*) ima tudi enak vzrok. Odriniti Boga v daljavo se imenuje nepravičnost, že

sama zamisel, da je On daleč stran, je samo po sebi licemersko.

67.

Ljudje dajo svojo ljubezen predmetom čutil s tem, ko pozabijo, da je Bog ta, Ljubljen (*Iṣṭā*). Ljubiti karkoli, kar ni Bog, pomeni razceptiti posameznikovo predanost med dva (dve-isti) in to naredi posameznika zlobnega.

68.

Zemeljska ljubezen povzroča intenzivno trpljenje in ne traja, Medtem pa, ko Božja ljubezen daje skrajno veliko srečo.

69.

Vsakdo mora stremeti za razkritjem Večne Resnice. Prizadevaj si iti v svoj lasten Dom. Živeti v hiši drugega, v družbi drugega, povzroča konflikt in trpljenje; tako rekoč, kjer sta dva, tam je slepota, tema - tema označuje nevednost.

70.

Posameznik si mora nenehno prizadevati, da bi se ukvarjal s kontemplacijo na To. Vsaka druga misel povzroča tesnobo. On te drži za roko, zakaj torej skrbeti? Ne dovoli, da bi bil tvoj um prevzet; bodi vedno potopljen le v kontemplaciji na Vrhovnega.

71.

Sreča, ki je odvisna od kogarkoli ali česarkoli, se obrne v žalost, ko je ta določena stvar ali oseba izven dosega.

Vse v tem svetu je prehodno. Tako tudi svetovna sreča: pride in v naslednjem trenutku je več ni. Če je stalna, je moč najti srečo, ki vztraja. Potrebno bo spoznati to, kar je večno.

72.

V tem svetu je vsaka posamezna oseba nora za tem ali nečim drugim - nekateri bolj in drugi manj. Kakšna komedija je Bhagavanova igra! Kakšno norišnico je ustvaril! On sam tekmuje s Sabo!

73.

Zaljubljenost (*moha*) povzroča prepletenost, medtem, ko ljubezen do Boga (*prema*) vodi do Samo-razkritja. S tem, da te ujame v zanko *moha*, je le-to omejeno s tem, da mu sledi-ta tarnanje in obžalovanje.

74.

Ali je v tem svetu kaj primernega, da bi rešitev, ki jo človek najde, bila vsidrana v trdnosti in strpnosti? To, da se tolaži iz svoje lastne domiselnosti mu dovoli, da ostane miren.

Vsakdo mora poizkusiti in izpolniti svojo lastno dolžnost v duhu posvečenosti Božan-skemu (*satanuṣ-ṭhāna*). Človeško bitje bi moralo živeti v kontemplaciji Večnega.

75.

Bog vzdržuje mleko pripravljeno v materinih prsih pred tem, kot se rodi otrok; položi Vanj vse svoje upanje; išči zatočišče le v Njem.

76.

Kakor dolgo ne boš našel Boga, te žalost ne bo zapustila. Da bi ga prepoznal, mora posa-meznik vaditi ponavljanje Njegovega Imena, kontemplacijo Nanj, čaščenje Njega, petje hvalnic Njemu - druga pot k človekovi dobrobiti ne obstaja.

Druženje z modreci, svetniki in iskalci Resnice, religiozna srečanja in preučevanje svetih tekstov, so tudi v pomoč na tej poti.

To telo vedno izpostavlja eno stvar: Čutni užitek je strup in postopoma pripelje v smrt. Zato to telo vedno poudarja: Prizadevaj si biti zatopljen Vanj, kolikor si le lahko.

77.

Medtem, ko se posameznik nahaja v sredini *māyā-e*, je težko razumeti od kod *māyā* izvi-
ra. Prizadevaj si do znanja o Njem. Resnično, poznati sebe pomeni poznati Njega. Ko pa si našel Sebe, se rešijo vsa vprašanja in težave. Kakor dolgo posameznik živi v *māyā-i*, je težko vedeti kaj je *māyā*.

78.

Toliko si že dosegel v tem svetu delovanja, sedaj pa si prizadevaj, da predaš svoj um izkl-jučno Večnemu. Ne gubi dragocenega časa.

Ti, ki ne vadijo kontemplacije Boga, z drugimi besedami, ne napredujejo nasproti Sa-

mo-spoznanju, so "morilci-Sebe". Prevzemi dobro, zavrzi le užitek.

79.

Dan, ki je minil, se nikoli ne vrne: to je v resnici zelo res. Individualno in svet - to, da si individuum kaže na vezanost, medtem ko je svet v nenehnem gibanju.

Kakor dolgo je zavest osredotočena na nivo sreče in bolečine, svetlobe in teme, na polarnost med doseganjem in nedoseganjem, je vezana na nepopustljivost. Biti človek pomeni biti iskalec Resnice.

80.

Dan, ki je minil, se ne vrne. Biti človek pomeni biti Samo-zavedajoč. Ne zapravljaj dragocenega časa. Pazi se, da ne postaneš "Morilec Sebe"; prepoznaj, da nisi nič drugega kot nesmrtni Jaz.

81.

Trenutek, ki je minil, se ne vrne. Čas se mora uporabiti dobro. Le, če je bil porabljen v naporu vedeti "Kdo sem jaz?", je bil uporabljen dobro.

82.

Ta, iz katerega izvira veselje in vse kar je onstran njega, ki je On v Svoji kreaciji, On je tudi prisoten prav v tej obliki. Posameznik se mora nagibati k iskanju Resnice, kakor tudi za tem, da najde mir.

Daj vse od sebe, da bi bil potopljen kolikor je le možno v božanski atmosferi. Misli o Njem kot utelešenem v vsaki osebi, tako, da je um lahko poročen le z dobrimi in čistimi dejavnostmi.

83.

Če bi naj posameznik dosegel Nesmrtno, je v pomoč iskati To v vsakem in vsem. Iskanje Resnice je človeška dolžnost, tako, da lahko napreduje nasproti nesmrtnosti.

84.

Kjer koli te že Bog zadržuje v katerem koli trenutku, od tam se moraš podati na romanje do spoznanja Boga. V vseh oblikah, v delovanju in ne delovanju je On, On Sam.

Ko se ukvarjaš s svojim delom z rokami, zadrži sebe priklenjenega Nanj z vzdrževanjem *jape*, nenehnega spominjanja Njega v svojem srcu in umu.

V Božjem imperiju je pozabljenje Njega to, ki je pogubno. Pot do miru leži v spominjanju Nanj in samo Nanj.

85.

Vse je Njegovo delo. On sam Je; tvoja edina dolžnost je vedno spominjati tega. Kakor dolgo ostaja občutek za "jaz" in "moje", obstaja v življenju posameznika priklenjenost na žalost in željo.

86.

Kontemplacija na *Ātmā-o* pripelje posameznika do njegovega dokončnega Cilja; medtem, ko posvetna dejanja le izkrivljajo Resničnost.

87.

Le dejanje usmerjeno k Bogu je dejanje - vse ostalo je brez vrednosti; ne dejanje, dejavnost poti smrti. Človeška dolžnost, kot človeškega bitja je, da bi se absorbiral v *sva kri-yā-o*, v dejanje, ki se konča v Samo-razkritju.

88.

Dejanje, ki se konča v Božanskem (*Bhāgavat-kriyā*) je samo po sebi resnično dejanje, vse ostalo je dejanje, ki pripada poti smrti. Kontemplacija na Jaz popelje posameznika v pravo smer. Materialne težnje vodijo do Njegove manifestacije kot odsotnosti.

Vse, razen izjeme misli na Boga (*Hari cintā*), je brezpredmetno - napačno delovanje. Človeška dolžnost je, da se stabilizira v praksi, ki pripomore k razkritju njegovega lastnega resničnega Bitja.

89.

Medtem, ko izvajaš delovanje, ohranjaj odnos, da On samo Je. On je instrument in ta, ki z njim rokuje. Ko povzroči, da se instrument premakne, se le ta more premakniti.

90.

Glej na to v tej luči: “Gospod, Ti Sam si prisoten na ta način, kot ta določena aktivnost.” Išči v vsakem dejanju izraz Tega. Potem bodo vsa dejanja pripomogla k razkritju Resničnosti (*Svarūpa Prakāśa*). Ne premišluj o njih kot ločenih druga od drugih - vse je To. Kdo je moč delovanja (*kriyā śakti*)? Ti sam. In kdo je moč kot taka (*Śakti*)? To Samo - Eden.

91.

V vseh oblikah in podobah in v brezobličnem je edino Vrhovno Bitje - Ta sam, Služenje, ki se izvaja s prepričanjem, da posameznik služi Njemu v vsakomur, bo očistilo um in vodilo do najvišjega dobrega.

Potrpežljivost je temelj, na katerem temelji duhovno prizadevanje. Romar na poti Vrhovnega mora biti namenjen, da postane posebjeno prizadevanje.

92.

Le če obstja duh služenja, je posameznik lahko vključen v služenje Bogu. S sledenjem iluziji se žanje smrt. Njegov zakon je zares čudovit.

93.

Vsak posameznik se nagiba k izpolnitvi svojega življenja, vendar pa je volja Vsemogočnega ta, ki prevlada. Razmotri kaj je to, kar počneš, kot Njegovo služenje. Ne dovoli, da te premaga iluzija navezanosti.

Vse je Njegov dar in bi moral biti ponovno ponujen Njemu. On ga je že vzel, On vedno jemlje in bo tako počel še naprej. Kot Jaz (*Ātmā*) je On večno prisoten v vsem. Poizkusi vztrajati v mirnosti in potrpežljivosti.

94.

Prizadevanje oblikovati posameznikove lastne želje tako, da bi ustrezale Božji volji je človeška dolžnost. V celoti je tvoje delo v popolnosti odvisno od Njega. Veščina v delovanju - vse je On, Njegovo. V tem duhu poizkušaj dokončati svojo nalogo.

95.

Le če obstaja duh služenja, lahko posameznik služi Gospodarju. Ko je inteligenca zamračena z iluzijo, je izid tega smrt.

Njegov zakon je zelo moder. Zato pravim naj se vsakdo odpravi na romanje za Najvišjim - romanje s katerim se vsa potovanja končajo. Čas naj ne bi bil potrošen za brezdolne težnje. V vsakem trenutku ostani vpleten v meditacijo na resničen Jaz.

Ne dovoli, da tvoj um tava na minljivem. Ker je povedano, da kjer ni *Rāma*, da je tam *be-arāma* (bolezen). *Rāma* pomeni *Ātmārāma*, radost v Jazu, počitek v Jazu, bistvo Miru, bistvo Znanja, Jaz v svoji lastni naravi.

96.

Pot, ki jo je izpostavil Guru, je pot, ki ji moraš poizkusiti slediti. Ne vztrajaj v brezdolju; potrudi se, da greš naprej. In če rad delaš, delaj v duhu, da je vse izraz Tega.

Služenje se lahko nanaša na državo, na posameznikovo ženo kot na vodilno boginjo doma, na posameznikove otroke kot Gopalo in Kumari, na posameznicinega moža kot Gospoda - saj je On ta, ki se pojavi v mnogih preoblekah.

Ne preživljaj svojega časa le s prehranjevanjem in spanjem. Dragocene prednosti človeškega rojstva se ne sme zapraviti v praznih mislih. Ne bivaj več v popotniškem hostlu (*dharamsala*), potrudi se in se odpravi v svoj resnilnični Dom.

97.

Kar moraš narediti, naredi to dobro in z vso svojo močjo. Z vztrajnostjo boš ščasoma razvil interes v tem in boš to začel ljubiti.

98.

Vse svoje življenje si preživel v pridobivanju znanja zaradi pohlepnihih motivov in podobnih teženj. Z vso svojo močjo služiš materialnim ciljem. Nauči se tudi izvajati služenje zaradi ljubezni do Boga, tako, da bodo lahko tvoje misli počivale ob Njegovih lotusovih stopalih.

99.

Postani služabnik resnične Države. Posvetne države obstajajo le, ker obstaja notranja Država. Prav tako kot posameznik usmeri svoj um na običajno zadovoljitev državnih dolžnosti, to tudi usmerja tok posameznikove misli k resnični Državi.

Če se družinsko življenje živi v duhu služenja, ni možnosti, da bi se ustvarile vezi, ker posameznik cilja na Sebe samega.

Vendar pa, da bi vztrajal v tem duhu služenja - prav tako, kot je uro potrebno naviti enkrat na dan - mora posameznik naviti uro svojega uma redno vsako jutro in večer; torej, sedi mirno nekaj časa v meditaciji ali japi.

100.

Od tam tudi posameznik dobi pokojnino. Pokojnina, ki jo zaslužiš v tem svetu traja le tako dolgo, dokler živiš, vendar pa se ta pokojnina nikoli ne konča. Nemogoče je reči s katero Njegovo milostjo je takšna pokojnina pridobljena. Če se naj želi karkoli, bi si posameznik moral želeti njegovo milost.

101.

Celo medtem, ko živiš družinsko življenje lahko z mirnim duhom prisostvuješ duhovnim praksam. Le takrat bo to, čemur bi se naj odpovedal, odpadlo. In to, kar ne more nikoli biti opuščeno, to kar ne gre, le-to bo vsekakor ostalo.

102.

Ko v svojem srcu src posameznik išče, pa čeprav podzavestno, je le naravno, da bi moralo biti materialno življenje okusno in spodobno in bi naj mehko zveneči družbeni pogovori udarjali ob posameznikova ušesa. Vendar pa, počakaj malo dlje in začuti ali so ti občutki permanentni ali le začasni.

Kako lahko nevera vznikne v tistem, ki ima trdno vero? Dejavnosti, ki prikličejo Božjo prisotnost kot *japa*, meditacija, branje in preučevanje svetih tekstov, ti bodo vedno bolj postali privlačni.

103.

Da bi se dvignil nad verovanje in neverovanje, verjemi Vanj. Namesto, da bi storil tako, verjameš v vse vrste drugih stvari.

Pravtako, kot obstaja tančica nevednosti, obstajajo tudi vrata Znanja.

104.

Naj bo to meditacija (*dhyāna*) ali ponavljanje mantr (*japa*) - vključi se v kakršno koli prakso te vrste. Poizkusi zadrževati svoj um na Bogu.

Vtisi in nagnjenja, ki ste jih razvili v neštetih življenjih, delujejo kot pokrivalo nevednosti in zakrivajo resnično naravo stvari; prizadevaj si, da odstraniš ta zastor.

105.

Očitno je, da dolg leži v korenu želje vedeti. Če je v tebi trdno prepričanje, da Bog stori vse, želja odkriti zakaj se stvari zgodijo kot se, znotraj tebe ne bo vzniknila .

106.

V skladu s tem, da bi razrešil svoja povpraševanja in dvome, mora človek postati zaptopljen v duhovno prakso (*Bhāgavat kriyā*).

107.

Obstaja samo ena knjiga in v njej je vsebovano vse. Enkrat, ko jo osvojiš, ne ostane nič drugega, kar bi preučeval. *Sādhana* naj bi bila izvajana iz izključnega namena odkriti posameznikovo lastno resnično Bogastvo (*svadhana*).

108.

Volja Vsemogočnega je vsekakor vse. S tem, ko postajaš zaveznik te velike Volje, bi moralo vse stremeti za Samo-spoznanjem, moliti za Božjo milostjo.

109.

Delovanje je izpostavljenost posameznikovi lastni svobodni volji - pa vendar, temu ni tako. Kaj “izpostavljenost posameznikovi lastni svobodni volji” pomeni? Njegova Volja sama je Volja.

Volja s katero izvajaš svoje delo, prav ta ista volja se mora uporabiti za kontemplacijo na Enega. Le takrat boš odkril veliko Voljo. Kar je potrebno, je vrhovna Volja, ki te ponese onstran hotenja in ne hotenja.

110.

Z vedenjem, da je posameznik le igralec na odru sveta, le-ta živi srečno. Ti, ki po pomoti zamenjajo pantomimo za resničnost so iz sveta (*samsāri*), kjer je nenehna sprememba in prestrukturiranje, neprestano prihajanje in odhajanje, nihanje med srečo in žalostjo.

Ti, ki so oblečeni v razne preobleke, ne smejo pozabiti svoje resnične narave. Prav zares, ti si potomec Nesmrtnega. Tvoje resnično bitje je resnica, dobrota, lepota (*Satyam, Śivam, Sundaram*).

111.

Samsara (svet) pomeni prebivališče nesigurnosti in dvoma (*sangsai*). Klovn (*sang*) pomotoma zamenja svojo vlogo za Resnično, klub temu, da je oblečen le za igro. Zato posameznik govori o “*sam-sāri*”.*

* Igra besed: *samsara*, svet; *sang*, klovn; *sara*, obstoj. Človek misli o sebi, kot o ločenem posamezniku (*jīva*); v resnici je Siva preoblečen v *jīva-o*. Kakor dolgo se ne prebudi v to dejstvo, se krog rojstev in smrti (*samsara*) zanj nadaljuje. (*Samsara* je Bengalščini *Sangsara*.)

112.

Človeško življenje mora gravitirati nasproti prepoznavi Resnice. Gospodar je Ljubezen (*premamay*); zaradi tega Vrhovnega Pribežališča je potrebno prevzemati primerne prakse in dejavnosti ves čas.

113.

Vrhovna Moč Sama je neposredno prisotna v vseh čutečih bitjih, v vseh religijah in sektah, v vseh oblikah pod katerimi se Jo časti. Joči za Njo in samo za Njo.

Vrhovna Moč, *Mahāmāyā*, ne more ostati brezbrizna do neutolažljivega tarnanja Svojih potomcev. Torej, Ta, ki utрпи več udarcev, ga Ona sama tolaži z njenim ljubečim objemom.

114.

Modri nenehno izjavljajo in tudi *śāstre* pravijo, da če si prevzet s potovanjem do Vrhovnega, se ne more nikoli zgoditi, da ne boš našel.

Nenehen trud! Kakor dolgo še nisi prispel, ne počivaj v svojih naporih. Ali ni Bhagavan ta, ki je Resnica sama zontraj tebe?

Zato ne zavrži meditacije, kontemplacije na svoj Jaz. Ker je tvoj lasten, je usojeno, da ga najdeš ti. To je blaženost in nič drugega kot blaženost. Toda kje sta potem malodušje in pobitost? TO samo je.

115.

Priklicovanje Njega ne gre v nič. Dokler ne prejmeš nobenega odgovora, ne prenehaj s klicanjem Njega. Ali ni tvoj lastni Jaz ta, ki ga kličeš? Ali ni tvoj lastni Jaz je ta, ki ga moraš prepoznati?

Z neprekinjeno invokacijo dosežeš Njega, ki je celovit, ki je nedeljiv. To je tvoj lasten Jaz (*Ātmā*), srce tvojega srca, tvoj dragi Ljubljeni, ki ga priklicuješ.

Kako dolgo že nisi molil za užitek in ob tem nadaljeval z izkušanjem užitka skupaj s trpljenjem, brez, da bi spodletelo?

Molitev k Njemu, s katero se raztopi spor med prošnjo za odpovedovanjem ali zadovoljstvom, ta molitev ti mora postati ljuba.

116.

Bhagavan, vse prežemajoč, v vsaki obliki, v vsaki sekti in religiji je On sam. Da si željan ljubiti Boga imaš veliko srečo; dejansko je to Njegova milost. Človekova ljubezen bi morala biti usmerjena samo nasproti Bogu, le takrat bosta obstajala mir in blaženost. Vedno išči zatočišče pri Njegovih stopalih.

Človekov privilegij je spoznati Enega; njemu je odprta pot do Resnice.

117.

V sami Božji naravi je, da pušča vrata Zase vedno odprta. Če količino energije in časa, ki je potrošena za materialne težnje, vložite v iskanje za Njim, se bo pot Samo-znanja sigurno odprla iz sebe same.

118.

On, ki je ustvaril vesolje, je Onsam prisoten v vseh okoliščinah in pod vsemi pogoji. Dejanje je On, njegov vzrok, ki učinkuje, je On in tudi ta, ki deluje je tudi v resnici On.

Da bi prepoznali to dejstvo so *Jogiji* in *Rshishiji* izvajali *jogo* in *tapasyā-o*. On Edini se pojavi kot ime, mantra. Njegovo prisotnost in spominjanje Njega je potrebno vzdrževati brez prekinitve.

119.

Eno od Božjih imen je Ljubezen. On Sam biva v vsem, v vsakem trenutku, povsod. Ko človek - resničen svojemu klicu - stremlji za Enim z neprekinjeno intenziteto, potem se manifestira le Njegova prisotnost.

120.

Bog je dih življenja, srce src, Jaz. Najti Njega pomeni najti svoj lastni Jaz. To kar se imenuje svet, vleče človeka nasproti neumnosti in trpljenju - stran od Božanskega. Zato je, edina izvrstna pot ta, ki vodi do Samo-znanja, do Samo-spoznanja.

121.

Ta, ki je ustvaril ta svet, je na vsaki strani. Zanesi se Nanj v vseh stvareh.

122.

Luč se doseže samo preko Njegove milosti. On je ta, ki ga je vedno potrebno zadrževati v spominanju. Nič drugega ni, glede česa bi moral skrbeti, oče. Kontepliraj Njega in samo Njega.

123.

Bog je popoln. Za popolno razkritje mora posameznik torej priti k Njemu. Samo zaradi predstave o Božji odsotnosti je na svetu žalost. Kjer je Bog razkrit, tam ni "dveh" - žalost ne more obstajati.

124.

Kako čudovita je igra Božjega kraljestva! Jaz, *Ātmā*, je seveda eden. Kljub temu pa obstajaš ti, jaz, moje, tvoje in vse ostalo. Če se ne moreš odpovedati “tvoje in moje”, potem bodi večni služabnik Gospoda.

Koliko življenj že nisi preživel v svetu, v družinskem življenju, v iluziji “to je moje in ta je moj”?

Reci sebi, “Jaz sem nesmrten, Jaz; obstaja samo en Brahman brez premisleka; jaz sem Njegov in samo Njegov.” Če ostane razlikovanje med “ti” in “jaz”, potem naj bo “ti” Bhagavan.

Kaj je v ledu? Nič razen vode. Torej, On je brez oblike kot tudi v obliki. Kaj je On v obliki? On Sam kot delovanje - delovanje brez delovanja. Privlak pomeni biti pritegnjen k svojemu lastnemu Jazu.

125.

Kjer je *Ātmā*, kako je lahko tam ego? Ego obstaja le v sferi “moje in tvoje”. Odpovedovanje in privlak bivata drug ob drugem. Sprememba in nespremenljivost sta obe nič drugega kot On Sam. Živi za razkritje Jaza, ki je skrit v tebi.

Tisti, ki ne živi na takšen način stori samomor. S kontemplacijo na Boga poizkusi odstraniti tančico nevednosti. Prizadevaj si hoditi po poti Nesmrtnosti; postani sledilec Nesmrtnega.

126.

Nihče ne more v nobenem primeru biti nadrejen Bogu. Karkoli je narejeno, je storil On sam. Nihče drug nima moči narediti karkoli; to moraš nositi v umu.

Bodi odvisen od Njega. Kakor dolgo čutiš, da bi lahko kdor koli naredil karkoli, kar te bo poškodovalo, vadi malo bolj ponavljanje Imena Ljubljenega, kot bi to počel običajno (*Iṣṭā*).

Položiti svoje zanašanje v svojega *Iṣṭā-o* je stvar, ki bi jo naj počel v vseh okoliščinah.

127.

Človek bi moral nasloviti vse svoje pozive in zahteve na Boga in redno molil k Njemu. Ta, ki ustvarja, ohranja in uničuje - v Njem je vsekakor vse.

Če se karkoli zgodi v posameznikovem posvetnem življenju, kar povzroča obup in trpljenje, bi si moral le-ta prizadevati na vse možne načine držati se Božjega Imena in jokati pri Njegovih stopalih.

Do miru lahko pride le, če je Bog Sam, fontana miru, On, ki je konec vsega, postavljen na tron v posameznikovem srcu.

128.

Bog je vrhovno milosten in sočuten. Brez vzroka ali razloga se Njegovo sočutje in Njegova milost razlivata v vsakem trenutku. Željan sprejeti jih, iztegni svoje roke z dlanmi navzgor. Odpovej se miselnosti poslovneža.

“Potrudil sem se najbolj, kot sem se lahko, vendar brez željenega rezultata. Poželim sem sadove svojih preteklih dejanj. Gospodar, Ti si jih dal meni. Name si posijal z obiljem Tvoje milosti!” Če posameznik živi v tem duhu, potem obstaja upanje doseči dokončno Dobro.

129.

Nikoli ne poizkušaj trgovati z Bogom; ne spodbujaj mentalitete mešetarja ali trgovca; “Že toliko let sem vadil meditacijo in nisem dosegel ničesar!” To ni odnos, ki ga je potrebno zavzeti. On je dih življenja, Jaz tebe samega. On je ti sam.

130.

Vsi vi ste vedno bili dobri - niste postali dobri šele sedaj. Če ne obstaja notranja dobrota, se le-ta ne more materializirati.

131.

Prav tako kot roža vsebuje seme, le ko se odpre in je ponovno v semenu potencialno prisotno drevo, tako tudi On biva v tebi. Z izvajanjem *sādhane* to lahko pride na svetlo. Z drugimi besedami, če je lahko uničena tančica nevednosti, bo prepoznan Ta, ki je Samo-sevajoč.

Prav tako, kot je celotno drevo potencialno vsebovano v semenu, na podoben način je On in Njegova celovitost, postavljen na tron znotraj tebe.

132.

On iz katerega izvira stvarjenje in ohranjanje, je v svoji prisotnosti v popolnosti prihajajoč in odhajajoč. Znotraj Njegovega dovoljenja je vse, vsekakor je z Njim. Torej, ko se s spominjanjem Nanj spominjamo Njega, se najde vse - vrhovni mir in vrhovna blaženost.

133.

Bog je fontana dobrote. Na kateri način pritegne kogarkoli k Sebi je nedojemljivo navadni osebi. Vse kar On stori, ki je vse dobro, je za najvišje dobro. Brez kontemplacije Njega ne more nikoli priti do sreče ali miru.

Do česa vodijo v življenju različne frustracije, tudi vse to je neskončno. Če si posameznik dovoli, da ostane priklenjen in povezan s svojo resničnostjo, je le naravno, da bi moral žeti nemir, izrošenost in neproduktivnost kot sadež svojega življenja.

Zato ne zadržuj svojih misli na vsem tem; rajši dovoli, da se tvoj um dvigne k višjemu idealu, k tvojemu vzvišenemu Cilju, ki je daleč onstran vedenja človeškega razumevanja.

Kdo lahko pravi s katerim dogodkom ali vetrom usode pride Njegov klic? Ne bodi prisiljen v potlačenost.

Si resničen, čist, razsvetljen, svoboden, večni. V skladu s tem, da bi nadaljeval v to smer, je tvoja dolžnost, da zbereš svojo lastno moč in nadaljuješ z zagonom, ki si ga pridobil z novim razumevanjem nasproti življenju.

Resnično, Bog biva v tebi tudi kot znanje in razločevanje. Zato moraš uporabiti ta eksperiment na svojem romanju nasproti razkritju Resnice. Čas polzi stran.

Vrhovni Oče, Mati, Prijatelj, Ljubljani, Gospod - vse to so On v eni osebi. Samo Njegova lotusova stopala so vredna kontemplacije.

134.

Pri človeških bitjih je zaželjena Ljubezen do Boga sama. Eden, katerega potomec si, ki je tvoja Mati, Oče, Prijatelj, Ljubljani, Gospod, ki te je priplejal v obstoj, ki te je hranil z nektarjem materinega mleka - s katerim koli Imenom Ga priklicuješ - to Besedo bi moral imeti v umu v vseh časih.

135.

Bog je eden in edini prijatelj romarja k Dokočnemu. Deluj v tem duhu tako, da bi Ga lahko začel sprejemati kot vsega svojega v vsem. Razen, če ni posameznik eno usmerjen v umu, ga bodo spremljale ovire na vsakem koraku.

136.

On, ki je Vrhovni Prijatelj nikoli ne prevara. Iz materialnega pogleda, je sin lahko razlaščen, a temu Prijatelju se nikoli ne smete odpovedati.

137.

Kdo se imenuje prijatelj? Ta, zaradi katerega se tvoj um obrne k Ljubljenemu, ta je tvoj najboljši prijatelj. Vendar pa oseba, ki preusmeri tvoje misli stran od Njega in te skuša, da bi nadaljeval v svoji smeri nasproti smrti, on je sovražnik, ne prijatelj.

Poizkusi popraviti sebe. Človek, ki ne uporabi napora, da bi se izboljšal, dejansko izvršuje samomor.

138.

Ko se dotakne tvojega prsta, se te je posameznik dotaknil, čeprav ti nisi prst; s tem, da se je dotaknil tvoje obleke, je posameznik vzpostavil kontakt s tabo, čeprav ti nisi obleka.

Pravtako, ko se nahajaš v najmanjšem delu sebe, tako se tudi nahajaš v sebi v celoti. On je eden in vsekakor je v mnogem; in ne glede na to, da je v mnogem, je eden, Takšna je Njegova *līlā*.

On je enako cel v zrncu peska, kot je cel v človeku, in kot je On cel v svoji celotnosti - dokončen in popoln.

Kljub vsemu, pa je med vsemi bitji človek tisti, ki je obdarjen s sposobnostjo ali močjo prepoznati to popolnost, to celovitost.

To telo poziva tega, ki ima sposobnost razlikovanja, tega, ki se zaveda te možnosti. Ta, ki se ne zaveda tega, temveč je potopljen v želje za objekti čutil, kaj je ta, kako bi ga pomenovali?

139.

Če hočeš postati lastnik stanovanja in vzgojiti svojo družino boš moral preiti skozi vse vrste izkušenj. Naj bo tvoj um osredotočen na Boga, samo takrat obstaja možnost popolnega miru.

Da bi pridobil edino kvalifikacijo, ki je edina važna, mora posameznik kontemplirati Božansko. Nikoli ne prenehaj stremeti za Znanjem, ki te bo osvobodilo vseh vezi in pasti tega sveta kot tudi nuje, da bi pridobil katerokoli drugo znanje.

140.

Zaradi lastnega delovanja je ustvarjena potreba in zaradi lastnega delovanja je ta potreba znova odstranjena. Ti sam si moraš aktivno prizadevati za Samo-spoznanjem.

S tem, da si izbral, da se boš gostil z objekti čutil, se boš sam po lastni volji postopoma pomikal proti resničnosti smrti. Postani okuševalec ambrozije, oče; masti se z Nesmrtnim!

Drži se poti Nesmrtnosti, kjer ne obstajata ne smrt, ne bolezen.

141.

Vsi vi ste v sedanosti v stanju nenehnega pomanjkanja. To je sedaj postala vaša druga narava.

Ko si lačen si v potrebi za hrano; s tem, ko se naješ, se počutiš zadovoljen. A potem hočeš spati. Po tem, ko vstaneš ustvariš željo, da bi šel ven ali govoril z nekom.

Na ta način vedno želiš nekaj ali nekaj drugega. To stanje vedno želiti nekaj je postala tvoja sekundarna narava.

Sporobnost bivati v svoji pravi naravi, v svojem Jazu, v svojem lastnem stanju Bitja, je potencialno neločljiva od človeka.

Seveda tam obstaja tančica nevednost, a obstajajo tudi vrata do Znanja. S tem, ko se premakne skozi vrata Znanja, se človek vrne v svojo lastno naravo, se vzpostavi v svojem lastnem stanju Bitja.

142.

Želje in stremljenja sestavljajo tvoje subtilno telo. Prav tako, kot vonj rože pride in gre, takšna so tvoja rojstva in smrti.

Še enkrat, iz druge perspektive, rojstvo in smrt ne obstajata. Ko je fizično telo mrtvo, subtilno telo s temi stremljenji in željami plava okoli brez zavetišča in človek se rodi ponovno glede na svojo karmo.

Ego ali "jaz-enje", ki je pokrito z željami, pride in gre, med tem, ko za *Ātmā*-o ni vprašanja prihajanja in odhajanja.

Človek ima veliko, subtilno in vzročno telo; korenski vzrok vzročnega je *Ātmā*. Dokler se tega ne prepozna, obstaja rojstvo in smrt. *Ātmā* je samo-sijoča. Prihajanje in odhajanje obstaja samo za posameznika. V skladu s tem, da bi prepoznal svoj Jaz, moraš samo odgniti zaveso.

143.

Človek se pojavi kot vse želje; skozi kontemplacijo želje, se to željo zasluži. Zato je kontemplacija na njegovo resnično naravo človeška dolžnost. Drugače bo obstajala želja, napačno delovanje, frustracija, nesreča, smrt.

Jaz počiva znotraj Samega sebe. Tako v prihajanju in odhajanju kot v resničnem bitju je On sam. "Jaz sem vsekakor čudoviti Jaz. Moram se vzpostaviti v Znanju."

Nihče drug ne obstaja kot ti in ti in samo ti. Ti si v resnici prisoten v čisto vsem. In še enkrat, ti si TO Samo. V neskočno mnogih je On sam - jaz sem sam.

144.

Oče je napisal, da ne najde užitka (*rasa*) v duhovnem.

Kakor dolgo posameznik ni prečkal puščave, žeja ne bo ponehala. V sedanjosti je Eden prevzel preobleko izsušenosti, tako da obstaja upanje, da Ga lahko najdemo kot radost (*rasa*).

Kolikor življenj vse si že bil v telesu, da bi žel sadove tvojih dejanj? Tvoje stremeljenje za božansko radostjo bo iz tebe naredilo romarja iz resničnosti želje v resničnost resničnega Bitja.

Telo pomeni željo - željo za popolnostjo, izpolnitvijo, dovršenostjo.

145.

Posameznik bi se moral potruditi in vaditi *sādhano*, z drugimi besedami, odpraviti se v svoj resnični Dom. Če um ni obrnjen v tej smeri bo prihajalo do nespametnosti, bede - trpljenja.

Ker če zaradi potrebe um teče za zadovoljitvijo želja, to prinaša trpljenje. Um je postal tak, da ga ni mogoče kontrolirati. S ponavljanjem božanskega Imena ali mantr in z meditacijo je to bolezen moč pozdraviti.

146.

Če se obrneš k Bogu iz razloga, da bi se odrešil svojih želja za objekti čutil, bo tvoja notranja moč rasla. Ukvarjaj se z neko duhovno prakso. Zadržuj sebe priklenjenega v meditaciji na Boga, ne glede, če si se sposoben osredotočati ali ne. Obstaja upanje, da se boš enkrat ali kdaj drugič zainteresiral in tudi ostal absorbiran v njem.

147.

Videti To, ki, ko je videno, želja, da bi še videl karkoli, izgine za vedno, slišati To, ki, ko je slišano, želja, da bi slišal še karkoli, ne prebudi več: Resničen *darśana* (videnje) je *darśana* po kateri ne more več vznikniti nobeno vprašanje o videnju ali ni videnju ali ni prikaza ničesar. *Darśana* mora biti vse-obsegajoča, razkrita, neprekinjena, neizpodbitna.

148.

Brez Boga, kje si ti? Ta preblisk se pojavi v eni obliki, kot neke vrste intuicija.

149.

V pravi resnici je za Boga možno vse brez izjeme. Nemogoče postane mogoče in mogoče, nemogoče.

DEL II

PARAMĀRTHA

150.

Znova in znova poiskusi doseči cilj, ki si si ga postavil sam. Kakor dolgo Spoznanje ne pride, ne smeš nikoli opustiti svojih naporov. Naj bo to tvoj trden sklep.

151.

Skozi vedno novo preobrazbo življenja, ki je posvečena vrhovnemu potovanju, mora posameznik stremeti, da postane trdno vzpostavljen v svojem resničnem Jazu (*Swarupa*).

152.

Razen, če posameznik ne prodre do določene globine, je le naravno za um, da je nepredvidljiv in zamoten. Ti, ki so zapolnjeni z božanskim prizadevanjem, ali njim ni potrebno brez prestanka bivati v Njegovi prisotnosti, da bi odkrili čisto ljubezen? Ne dovoli, da bi bil potrošen noben dragocen trenutek!

153.

Po sreči pride vedno do malodušja. Spoznanje Brahmana je stanje onstran radosti in pobotosti.

Prav tako kot vidiš mokro posodo iz gline iz daljave in predvidevaš, da je napolnjena z vodo ker v splošnem glinena posoda polna vode izgleda mokro; podobno ti, ki poznajo Brahmana dajejo vtis, da so prepojeni z radostjo; vendar pa to ni običajna radost ali sreča. Kakšno je to stanje ni moč opisati z besedami.

154.

V vseh oblikah, prijetnih ali grdih, se nahaja samo *Guru, Iṣṭa*. V vseh časih, krajih in situacijah ciljaj le na To. Dnevi odtekajo; odvrži skrb in nemir, pritrđi svoj um na Boga brez odloga.

155.

Ali ni čudovito biti romar na vrhovni poti? To je vsekakor pot, po kateri je potrebno iti. Dokončen Cilj je dosežen, ko se razkrije vrhovna pot.

156.

Zakaj si dovoliti, da bi bil razburjen ali vzburjen? To ni odnos, ki ustreza romarju na duhovni poti.

Nasprotno, s tem, da prebije svoje življenje v zavedanju Boga in s tem, da išče družbo modrecev, svetnikov in iskalcev Resnice, bodo izpolnjena posameznikova upanja in težnje.

157.

Ne glede na to, kakšen je posameznikov pristop, naprej pride do mučenja in zbeganosti; posameznik ne more najti. Za tem stanjem pride stanje negotovosti - tako rekoč praznosti; posameznik ne more prodreti notri, niti ne dobiva zadovoljstva iz materialnih užitkov.

158.

Poskrbi, da ne boš ujet v katerokoli stanje. Nekateri kandidati imajo vizije, drugi spoznanja. Ali nekdo celo izkuša blaženost, veliko srečo in misli, da je on sam postal Bog. Na poti do Samo-zavedanja, preden se pojavi pravo Spoznanje, je posameznik morda ujet v nadnaravne moči (*Vibhūti-je*). Postati ujet v takšne vrste stvari predstavlja resno oviro.

159.

Prav tako, kot je roža v lončku za rože trdno obdana z zemljo - ne glede na to, koliko je lonček premaknjen iz prostora - na čisto enak način zadržuj Boga na tronu v svojem srcu. Razen, če ne iščeš nekega povzdignjenega stanja zavesti, ne moreš vedno sedeti mirno v eni pozi. Kljub temu, da lahko spremeniš položaj, Bog ostane vedno stabilno na svojem tronu, v tvojem srcu.

160.

S tem, da posameznik pove "Ne zmorem", ne pride daleč. Posameznik mora pridobiti sposobnost in iti naprej. Resnično, za človeka je vse možno. Posameznik je dobil človeško telo po Božji milosti.

Čeprav bi morda nekdo zdrsnil ali padel, ne bo še naprej ležal na tleh, temveč vstal, se zravnal in hodil naprej. Hitrost napredovanja mora postati urna. Da bi našel svoj Jaz, napreduj vzdolž svoje lastne poti, s svojim lastnim ritmom.

161.

Romarji na vrhovni poti morajo napredovati naglo na svoji poti do Cilja.

162.

Prizadevaj si imeti svoje telo zdravo in svoj um zatopljen v *japo* in meditacijo. Čisto naravno je, da postane človek ob določenem času vznemirjen. Kljub temu pa poizkušaj hitro preiti preko nivoja na katerem se zgodi vznemirjenost. Čas mineva.

163.

Kar Ma pravi je dobro za vsak vidik. Čeprav morda manjka nagnjenje in se posameznik prisili, da se zaposli s svojimi duhovnimi praksami, bo Bog prav sigurno podelil moč, da se lahko napreduje v Njegovi smeri, kot rezultat posameznikovega dela.

Požeti bodo rezultati prakse (*kriyā*) kot tudi rezultati koncentracije uma - ne pozabi tega! Pritoževati se, da je posameznik stremel dalj časa brez nekega učinka, ne bo prineslo sadov. V tej resničnosti trgovanje ne pride v poštev. Da bi praksa lahko postala drugotna človeška narava, je človeška dolžnost, da ostane večno vržen vanjo.

164.

To, da si se začel zavedati ne razumevanja, je tudi Božja milost in tvoje prizadevanje je tudi Božja milost. Želja za Resničnostjo vodi do uničenja vseh želja.

Če je osebina inteligenca nagnjena na odkritje Resnice in je nenehno vpleten v religiozna dejanja (*sat kriyā*), ne more vedeti v katerem trenutku se morda pojavi razkritje Enega, da okrona njegove napore.

Tako, da četudi čutiš, da bi šel naprej ali ne, kakor dolgo ne pride do Razsvetljenja, nadaljuj na svojem romanju po vrhovni poti s trdno vztrajnostjo.

165.

Človek mora vedno biti namenjen k odkritju *mahajoge*, ki bi razkrila njegovo večno zlitje z Božanskim.

166.

Kako dolgo že posameznik ni izvajal pokore (*tapasyā*) skozi ponujeno čaščenje, da bi lahko užival in trpel zaradi rezultatov lastnih dejanj! Joga *sādhake* bi morala zaradi iskanja jogijskega toka biti spreobrnjena v *mahājogo*.

167.

Leta in leta si že užil toliko hranjenja in spanja, prosvetnih užitkov in udobja. Bolj se jim posameznik prepušča, bolj štrleči postajajo. Posameznik se jim ne sme predati.

Človek ne ve, ob katerem določenem času se bo Božanska moč (*Śaktī*) morda manifestirala. Nastroji svoj um, da nikoli ne zapusti tvojih praks, ki ciljajo na To (*Tat karma*), dokler nisi dosegel svojega Cilja.

Sebe moraš vzdrževati pod kontrolo, obvezovati se vsako minuto štiriindvajsetih ur.

Bolj um ostaja absorbiran v misli na Boga, močnejša bo postajala ta Moč, in ta Moč je tvoj sopotnik na tvoji poti do Vrhovnega - ne pozabi tega!

168.

On ve, komu bo Sebe razkril v kateri obliki.

Po kateri poti in na kakšen način Vsemogočen pritegne katero določeno osebo k Sebi z veliko močjo, je za človeško inteligenco nedojemljivo. Za različne romarje se pot razlikuje.

Zelo pogosto On uniči nesrečo z nesrečo, in popolnoma uniči žalost z žalostjo. Da bi napredoval v tem duhu pomeni za vsakogar, da stopa po svoji poti.

Posameznikova lastna pot je pot, ki vodi do Samo-spoznanja, do vrhovnega, do dokončnega Cilja samega.

169.

Romar na poti nasproti Bogu zelo pogosto opazi ovire, ki se pojavijo zaradi njihovih lastnih preteklih delovanj.

V takšnih primerih bi posameznik moral moliti: "Bog opasaj me s potrpežljivostjo in močjo vztrajanja, da bi bil sposoben trdno napredovati svoje romanje na poti, ki vodi k Tebi."

Vzdržuj svoj duh visoko z razmišljanjem, da te ovire in težave lomijo tvojo slabo karmo. Imej v umu, da te Bog na ta način čisti in očiščuje v skladu s tem, da bi te ponesel k Sebi.

170.

Da bi se odmaknila tančica nevednosti je potrebno delovanje. Preko uporabe vse inteligence, ki ti jo je On dal, nadaljuj z opravljanjem svojega dela.

Njegova milina deluje brez motiva ali vzroka. On najbolje, ve zakaj ti ni izkazal svoje miline.

Vsekakor je vse Njegovo in to naredi glede na Svojo voljo. Kjer obstaja motiv, obstaja želja po zadovoljitvi in uživanju sadov.

Deloval sem in sem zato žele sadove. Sadove česa? Delovanje je lastno posamezniku in tako so tudi posledice njegove lastne.

Vendar pa je Bog v resnici sam svoj; obstaja samo eden Jaz (*Ātmā*). S tem, ko začne, posameznik ne prepozna in zato vznikne vprašanje. Od tam, kjer se nahajaš v določenem trenutku, od tam to izgleda kot to opišeš.

171.

Določeno je za kar se pojavi zato, da bi minilo in kako se mora zgoditi glede na karmo vsakega posameznika. Če moraš biti ponosen, bodi ponosen na svoj odnos z Bogom. Ne zapravljaj časa s tem, da bi mu dovolil, da mine brez spomina Nanj.

172.

Po navadi pride do gibanja v človekovem življenju zaradi nekih temeljev - pa, bodisi je to v resničnosti sadhane ali v resničnosti sveta.

Biti utelešen* pomeni želeti si - izkušati bolečino in užitek. Vendar pa obstajata užitek in trpljenje zaradi tega, kar doživljaš sam. Še več, če ne obstaja občutek za "jaz in moje", se ne da izkusiti trpljenja in užitka.

"Moja hiša, moja žena, moj sin, moj sovražnik, moj prijatelj": ritem življenja tako temelji v popolnosti na občutku za "jaz".

Cilj *sadhakinega* življenja je dosežek. Medtem, ko napreduje se posameznik še ne zaveda poti.

Le ta, ki ga je pot vodila do dosežka, lahko govori o poti. Potem postane vse razsvetljeno z eno Lučjo. V bistvu obstaja samo Eden; pot, Cilj - o čemer koli že morda posameznik govori - nič ni več ločeno od njega samega.

* Igra besed: deho - telo in deo - dati!

173.

Nikoli ne ostani brez prisotnosti, imena božanstva, ki ga častiš. Med tem, ko se premikaš okoli, med tem, ko ješ in spiš, vedno ostani v toku Njegovega Imena.

Rastlina bo bolj ali manj rastla naprej glede na ukrep s katerim jo oskrbuješ z vodo in z gnojem.

Če ne napreduješ hitro, bi moral razumeti, da je to v popolnosti tvoja lastna krivda. Prigla-

si umu, da nisi bil sposoben iti čez način mišljenja, ki si ga vzpodbujal življenje za življenjem in se v celoti posveti Njegovim svetim stopalom. Za napačno si v celoti odgovoren sam.

174.

Posameznik bi se moral nenehno varovati in ostajati v toku duhovnih praks in dejanj posvečenih Božanskemu; prekinitve ne smejo biti dovoljene. Bog je celovit - v Njem ni razpoke. On poklanja celotnost Razsvetljenja.

175.

Kjer je zrela duhovna izkušnja dejstvo, vsekakor ne bi smeli dovoliti, da se pojavi razburjenost.

Posameznik govori o preobrazbi, ki naredi navezo na materialno bolj ohlapno. Po stopnji, po kateri se materialni interes zmanjša, posameznik napreduje nasproti resnični radosti.

176.

“On je! Če ga ne bi bilo, kje bi bil jaz? On se me pravzaprav dotika. Če vzdržeš to stanje uma, boš videl Njega in Njega samega.“ Če ‘jaz’ ostane, naj bom njegov služabnik, Njegov pomočnik. Tako ne bom več ločen od Njega.”

Da bi ta duh lahko prevladal, vzdržuj neprekinjeno *japo*. Več misliš na svojega Ljubljenega (*Isto*), bolj se bo povečala tvoja vera. Ne dovoli, da tvoj um tava v mnogih smereh, temveč postani eno-usmerjen.

Zakaj bi morala obstajati srah in skrb? Le zato, ker si jaz predstavlja, da Njega ni blizu mene. Drži te. Zakaj strah? Če oklepaš Enega, v katerem ni strahu, kako se tam sploh lahko pojavi vprašanje strahu?

177.

Bog prežema vesolje in je tudi onkraj vesolja. Je brez oblike, kot tudi z obliko. Prav o tem Bogu si imel vizijo v obliki, v kateri si Ga predstavljaš v sedanjosti.

Da razjasnim tole, On je prevzel obliko tega, ki je tvojemu srcu najljubši in se je pojavil pred tabo. Zaradi želje, da bi našel Resnico, se je ta določena oblika pojavila z Božjo milostjo.

Če hočeš postati eno z Bhagavanom; bolj intenzivno kot se boš ukvarjal z duhovno prakso (*Bhagavat kriyā*), hitrejši bo tvoj napredek.

178.

Po stopnji kot posameznik ljubi Boga, sledi tudi odvezanost od čutnih objektov. Osredotočiti se na Boga pomeni biti pritegnjen k Njemu. In *vairāgya* (nenavezanost) pomeni postajati odpleten od čutnih objektov.

To, da se počutiš pritegnjem k Božanskemu in si brezbrizen do čutnih objektov, se zgodi sočasno. Odpovedovanje se zgodi samo po sebi. Nobene potrebe ni, da bi se odpovedal čemur koli. To je resnična, prostna odpoved.

Vi vsi se odpovedujete najvišji Blaženosti in ste v resnici odpovedovalci! S tem, da se držite stran od Vrhovnega, ste postali vrhovni odpovedovalci.

179.

Božja milost pronica navzdol povsod in vedno. Posameznik se začne zavedati tega s tem, da začne to zaznavati. Človeška dolžnost je nenehno moliti za Njegovo milino.

180.

Ves čas imaš željo da najdeš, akuten občutek, da nekaj manjka. Le vztrajaj v svoji *sadhani* in On bo zapolnil to, kar je ostalo nedokončano. S polnostjo miline pride popolna razsvetlitev. Po stopnji po kateri se trudiš boš prejel.

181.

On sam je skrit v vseh bitjih. Tako, da bi dobil znanje o tem iz prve roke, se posameznik posveti duhovnim praksam - svoji *japi* in meditaciji.

Vaditi koncentracijo za namen najti Boga je za človeka obvezno. V katerokoli smer posameznik povzroča, da se um premika, v tej smeri postane zatopjen.

Zato, če posameznik vedno znova in znova poizkuša obrniti um nasproti Vrhovnemu Bitju, če posameznik neprestano teži k temu, da bi spoznal, da je sam večno združen z Njim, potem obstaja upanje, da odkrije pot, ki vodi do Njegovega dotika.

182.

Če je nekdo zares žejen svetlobe, je nomogoče, da mu je Bog ne bi dodelil. Bodi kar se da reden v izvajanju svojih duhovnih vaj. Izvajaj *japo* in meditacijo, vzdržuj spominjanje Nanj, preučuj svete tekste.

Kakor dolgo si namočen v misel Nanj s pomočjo katerekoli od teh, si na romanju naproti Svetlobi - zavedaj se tega! Beri *Bhagavat Gito* vsak dan in poizkusi znova in znova dojeti

njen notranji pomen.

183.

Priklicati Boga iskreno brez rezultata - to se nikoli ne more zgoditi; On bo vsekakor očistil Svoje lastne potomce in jih potem ponesel k Sebi.

Moli k Njemu s srcem in dušo. Do meja tvoje moči, z uporabo vse moči, z uporabo vse kreposti in vseh sposobnosti, ki jih poseduješ, si prizadevaj, da vedno živiš v Njegovi prisotnosti.

Predaj se Njegovim stopalom. On Sam da Svojo *kriyā-o* (duhovno prakso), uri učenca, da se poda onstran vse *kriyā-e*, v skladu s tem, da bi dosegel Cilj.

Zato, poizkušaj se z vso svojo veličino osredotočiti s celotnim svojim bitjem na to obliko Njega, kateremu se lahko daš s celotnim srcem in brez zadržkov. Čas se pospešeno odmika.

184.

Dokler in razen če si vsekakor prepoznal Njega, ne smeš nikoli zavržti svojih duhovnih vaj. Bodi odločen glede tega. Njega se da prepoznati z *japo* in meditacijo. *Japa* in meditacija sta tvoje delovanje - poizkusi ju vzdrževati brez prekinitve.

Ne more biti, da ne Bo odgovoril, ko se ga pokliče, le čas je potreben. Ko so posameznikova prizadevanja strastna in se posameznik prebija naprej z veliko hitrostjo, obstaja upanje za Razsvetlitev.

185.

Da bi izbal *Kāśī* za svoj dom je stvar velike radosti. Prizadevaj si do meje svojih sposobnosti. Živeti v zavetišču *Viśwanāth-e* in *Annapūrṇā-e* je zelo srečno.

186.

Ljubljeni (*Ista*) mora biti prepoznani kot cilj življenja. Celotna manifestacija je le prikaz Božje moči - On Sam kot *vibhūti* (kreativna moč). *Ātmā* je ena - kdo se pojavi kot dvojnost? Nihče razen Njega.

Nemogoče je nadaljevati na duhovni poti brez, da bi se pokazala kakšna duhovna izkušnja. Dejstvo, da je posameznik izbral to pot, dokazuje da obstaja že neka povezava od prej. S tem, da pozabi, da je Bhagavan sam Ljubljeni, je posameznik začel ljubiti čutne objekte. Če se ceni karkoli poleg Boga, obstaja ločena pozornost - *du ista, dusta*.* Kdaj bo to

škodljivo nerazumevanje izkoreninjeno?

Pomembno je prepoznati natančno. Če preizkušaš sebe boš videl:

“Kaj sem počel danes ves dan? Za koliko časa sem ostal brez spominjanja na Boga? Koliko sem mislil na Ljubljenega in koliko tega, kar je škodljivo (*anīṣṭa*), kar vodi do smrti?”

Začni se zavedati tega.

* Du ista - dva ljubljena; dusta - zloben

187.

V skladu s tem, da bi uničil to, kar je nezaželeno in škodljivo (*anīṣṭa*), mora um biti močan v oboževanju Ljubljenega (*Ista*). Potrebno se je odpovedati predstave, da je On daleč stran.

Ti si zunaj in znotraj, v vsaki veni in arteriji, v vsakem listu in travni bilki, v svetu in onstran njega. Prebujenje občutka želje je potrebno pozdraviti; le-to odpre pot. On je v vsakem koraku, ki ga je potrebno opraviti neprimeren storkovnjak.

»Ko se pojavita občutek želje in praznine Ti in nihče drug - Ti si vedno blizu. Gospod, v tebi sprejemem zatočišče, zatočišče sprejemem v tebi!

188.

V vseh tvojih aktivostih, v tvojih *kīrtana-ih*, je Ma s tabo. S popolnim počitkom sedi mirno in premišljuj: “Na sredini praznosti je Ma z mano.” To ti bo dalo *ānanda-o*.

Ne glede če meditiraš sede v tišini ali ležiš čuti: “Ma je z mano v vsem posameznem trenutku.”

189.

Da bi priklical To, da bi imel nenehno namen prepoznati To, je človeška dolžnost. Vedno v njenem naročju, v njenem objemu - znotraj Matere. S tem, ko najdeš Mater, najdeš vse.

190.

Vedeti, da Mati pomeni spoznati Mater, postati Mati. Ma pomeni *Ātmā*, Ma pomeni *mayī* (vse-prežemajoča), Prežemajoča z Bitjem (Jazom), počivaj v *Ātmā-i* - v Tem! Znanje kot tako, *Ātmā* kot taka, *Siva* kot taka. “Postati dejansko pomeni, da je vedno tako.”

191.

Božje resnično bitje ne more biti opisano, saj ko govorimo o “bitju”, obstaja tudi nasprotje “ne-bitje”. Ko ga poizkušamo izraziti z jezikom, On postane nepopoln.

Enako, kot če uporabimo besede, se o Njem govori kot o Sat-Chit-Anandi (Bitje-Zavest-Blaženost).

Ker je On tam, je tam tudi Bitje; in ker je On Znanje samo, je tam Zavest; in da bi se začel zavedati tega bitja je vsekakor Blaženost. Poznati esenco Resnice je blaženost.

Zato Ga imenujejo *Satchidānanda*, vendar pa je v resničnosti onstran blaženost in ne-blaženosti.

192.

Vse brez izjeme so le utelešenja Blaženosti. S tem, da si našel svoj lastni Jaz, je normalno, da izkušaš blaženost Jaza.

193.

Pravtako kot je ista oseba oče, sin in mož - in nobeden od njih nič manj kot drugi - tako poti znanja, predanosti in dajanja vse vodijo do Enega.

Vsa imena so Božja imena, pa je kljub temu On brezimen in brezobličen. Odkrij Njega v vsaki določeni obliki in končno boš razumel, da so vse oblike izraz Enega.

194.

Kaj *Ātmā*, *darśana*, neposredno zaznavanje Tega, pomeni?

Opazovalec-opazovano-videno - kje je to troje spoznano kot različice, ki jih je ustvaril um, ki slika na eno vse-prežemajočo Zavest, se to spoznanje imenuje *Brahmīsthiti*.

Kjer se ne pojavi vprašanje o delovanju in ne-delovanju, obstaja *Ātmāsthiti*. (Posameznik je vzpostavljen v Jazu).

In za te, ki častijo Boga v obliki, pomeni nepsoredna zaznava Tega, da Ga zanzavajo povsod. Prav tako, kot je povedano: “Kamor koli pade moj pogled, tam se pojavi *Krsna*.” Če se opazi karkoli, kar ni *Krsna*, posameznik ne more govoriti o resničnem Vidu.

V popolnem, vse-objemajočem darśana-u, stoji Ljubljeni razkrit.

195.

“Nič se ni zgodilo - velika sreča je, da si sposoben razumeti to. Če si sposoben razumeti, da se ni nič zgodilo, si vsekakor bil blagoslovljen z notranjim vidom.

196.

Samo ti obstajaš, samo ti in ti sam. Resnično, vsebovan si v vsem. Še enkrat, ti si vsekakor To Samo. V vsej neskončnosti je On in nihče drug - Jaz sam sem.

197.

Ko obstaja Bog, obstaja tudi *māyā*. Kdaj pa ga ni bilo? Zato je *māyā* enako brez začetka. Kje je je konec? K čemu posameznik čuti, da je pritegnjen? Čigava manifestacija je to? Globoko premišluj o tem! Ko je posameznik prepoznal, kaj je njegovo lastno, čigava *māyā* je to?

Prizadevaj si najti sebe, bodi kot Gospodov služabnik, bodi kot *Ātmā*. Si nesmrten, blaženost Jaza. Zakaj potem izkušati rojstvo in smrt? Obstaja le Jaz, ki počiva znotraj Samega-sebe.

198.

On samo Je, zato, On Sam govori Sebi zaradi Lastnega razodetja. Ta, ki se pojavi kot gibanje, kot stabilnost, je tudi *Akṣara* - to, ki je neuničljivo.

Na površju in v najglobljih globinah ni nikogar drugega kot Njega. V gibanju je On spontano gibanje, kjer [čeprav vedno ostaja negibajoč] je On večno gibanje.

199.

Teži za tem, da najdeš Njega, ki, ko Ga najdeš, je vse najdeno. Priliči Ga, izlij Mu svoje srce z vsemi tvojimi težavami in zmedenostjo.

Nanj bi moral nasloviti vse svoje pritožbe in zahteve, saj je On popoln in celovit, izpolnjevalec vsega, uničevalec vse žalosti in nesreče.

Vedno naj tvoj um počiva na Njegovih lotusovih stopalih, kontempliraj samo o Njem, moli k Njemu, kleči s sklonjenim s telesom, umom in dušo pred njim. On je fontana dobrote, miru in blaženosti - kaj On ni? On je Življenje življenja, Jaz.

200.

Nahaja se v resničnosti kjer so jalovi rezultati, jalovo trpljenje, jalov užitek izkušani - kar se zdi prav neuporabno - celo v preobleki nesmiselnosti je On in nihče drug.

“Tam” se vprašanje o neuporabni resničnosti ali katerikoli drugi resničnosti ne pojavi: “Tam” vse obstaja, čeprav tam ni ničesar - le posameznikov lastni Jaz, Jaz, ki počiva znotraj Sebe.

201.

Kaj je *satsang*? *Sva* (lasten, jaz) pomeni *Sa* (On), Bog, Bitje-zavest-balženost (*Satchidānanda*), *Ātmā* - imenujte to, kakor si želite. *Sva* je *Svajang* - To Samo, On v osebi, *Sva-ang* označuje, da je Bog večno razkrit v vsakem delu kreacije.

Zato je povedano: Išči *satsang*, tako da boš lahko vedel sebe, da si *sva-ang* (Njegov lasten ud) in vedel, da je on večno razkrit, v vsakem delu kreacije.*

* Ang del, ud. *Sva* in *Sa* se izgovorita podobno v Bengalščini.

202.

Nisi Ga videl, vendar pa hrepeniš za Njim - ker je On tvoj lasten. Ali posameznik koprne po tem, kar sam vidi? Posameznikovo lastno je bilo izgubljeno, ali je skrito za zastorom; zato posameznik koprne za tem.

203.

Obstajata dva vrsti nemiru: eden zaradi materialnega delovanja in drugi nemir zaradi napredovanja na duhovni poti. Ta drugi je pravo sredstvo do resničnega miru.

To, kar je spokojnost, *Ātmā*, Bog, To postane znano. Samo, če obstaja intenzivno hrepenenje za njim, boš našel vrhovni mir. Zunanja blaženost je tudi ena in ista stvar.

204.

Vse preveva Jaz. On Sam je širil in širi vse. Če Ga kličeš s pristim stremljenjem in obupno vneto, bo On s tabo prav v tem trenutku.

Mati natančno ve, če njen otrok joče v resnem trpljenju in ko sliši takšno ihtenje odloži vse svoje delo in se podviza k njenemu dragemu.

205.

Ko je riž pogret v posodi, se ustvari pritisk s katerim se pokrov odpre sam od sebe. Nobe ne potrebe ni, da bi uporabil silo. Enako, usmeri vso energijo, ki jo imaš k izpolnitvi svoje naloge in On bo naredil ostalo.

Z gorečim občutkom potrebe po božanski prisotnosti, sledi obupano hrepenenje in to bo odprlo pot do Samo-spoznanja.

206.

S tem, da si se obrnil v to stran (navznoter), se prebudi občutek praznosti (*abhāva*). In s tem, da napreduješ naprej, prideš do prve stopnje prehoda iz tega stanja nezadostnosti in potrebe za posameznikovim resničnim bitjem (*svabhāva*), do spoznanja, da je brez Njega svet tema - nič iz tega sveta se ne zdi privlačno. Da si dosegel takšno stanje je nemogoče povedati. Čeprav tudi stremljenje za Njim kaže na napredek.

207.

Če lahko ljubiš Boga, ne bo več žalosti. Celo občutek ločenosti (*viraha*) od Njega je radost. Prav zaradi tvoje ljubezni do Njega, se boš zavedal svojega trpljenja, da si ločen.

Le človek, v katerem Bog prebiva na zelo poseben način je sposoben tega bolečega zavedanja ločenosti od Njega.

208.

Kjer je nič, je vse. Vsi napori so le zaradi tega spoznanja.

Izvajajti *praṇāmo* pomeni vležti se k Njegovim stopalom, postati tesneje priklenjen nanje in zato združen z Njim, postati Njegov, ki samo je. Ko izvajaš *praṇāmo* v templju ali kjerkoli drugje, ne bi smel ničesar zadrževati, temveč se predati brez zadrževanja.

Moraš Ga poznati na takšen način, da več ni prostora, kjer Ga ni.

Glede na terminologijo *Vishnave*, obstajata *viraha* in *milana* (ločenost in združitev).

Vendar pa ta *viraha rasa*, ta izkušnja globokega stremljenja za Bogom po tem, ko si že spoznal združitev, ni kot materialni občutek ločenosti, ki pomeni, da ne veš za drugega, da si neizpolnjen.

Vse pride le po Njegovi milosti - to je seveda dejstvo. Moč, ki ti jo je On podelil izkušaš kot svojo lastno. Izkoristi jo v Njegovem služenju do svoje najvišje sposobnosti, kakršnakoli je narava tvojega pristopa, kakršna koli je tvoja linija (pristopa).

Pravtako kot se misli o tvojem domu tlačijo v tvoj um, medtem, ko se pomikaš bližje k prostoru kjer prebivaš, tako tudi, kakor bolj se približaš k Bogu, večje je bleščanje radosti,

ki jo dobiš iz večno rastoče raznovrstnosti izkušenj Božanskega.

Zares, medtem, ko napreduješ k svojemu resničnemu Domu, prepoznavaš bolj in bolj to radost. Si na poti najdenja sebe, bodisi kot Gospodov služabnik ali kot del Njega ali kot eden Jaz.

Iskati moraš to, kar te bo popeljalo do *eka rasa*, do stanja Bitja, ki se ne razlikuje, do Enosti, kjer ne ostane nič, kar bi se dalo vedeti, kar bi se dalo doseči.

Vsa želja mora biti samo za Boga. Karkoli počneš, pa bodisi s svojimi rokami ali z možgani, počni to kot Njegovo služenje.

Karkoli sprejmeš, pa bodisi fizično ali mentalno, spremni to, kot da Bog prihaja k tebi v tej obliki. Če bi naj bilo dano karkoli že, je to predaja sebe Njegovim stopalom.

209.

Ne gelde na to, kje se morda nahajaš, od tam te mora to odnesti do spominjanja na Boga. Vse brez izjeme pripada Njemu - bodi prepričan v to.

Da bi prižgal ogenj ljubezni do Boga mora posameznik vztrajati na tem, da je njegov um zatopnjen v *japo*, meditacijo ali v odraz duhovnih tem. Človek se mora spoprijemati z vneto željo, da se prebudi v ljubezen Boga.

210.

Ne polagaj niti misli na rezultate. Ostani vsrkan v Njega in samo v Njega. Rezultati ne dobo vedno slabi. Ko je čas pravi, se Jaz razkrije Sam Sebi. S tem, da si potomec Nesmrtnega, bodi večno osredotočen na Cilj, ki je Nesmrtnost.

211.

Stremeti, da posvetiš ta prehodni ego ali Jaz-enje večnemu "Jazu", pelje posameznika v resnično dobro.

Da bi imel um nenehno osredotočen na vrhovni predmet življenja, bi se moral posameznik vedno zaposlovati z duhovnimi praksami, preučevanjem svetih tektsov, v zavesti Boga in tako naprej.

V nekem primernem trenutku v življenju kandidata, bi morala njegova molitev prejeti popoln odgovor. Nikoli ne glej v drugo smer. Zaveži se le z nezlomljivo odločnostjo k praksi, ki te bo ponesla k Cilju tvojega romanja.

212.

Pojdi naprej, da boš spoznal Boga - vsaj poizkusi. To je pristen blaznež*. Blaznež (*pagol*) pomeni paua gol, (doseči cilj), dosežen peye gele** - kar označuje neomejeno Razsvetljenje.

Ko postane posameznik obseden s to blaznostjo, blaznost glede sveta dvojnosti pobegne. Nekateri ljudje so ponoreli zaradi telesa drugega. S to vrsto norosti, ko zapadeš v zaljubljenost (*moha*), si posameznik uniči svoje telo. Ko se spremeni v blazneža, ki stremi za Bogom, le-to ne bo pokvarilo posameznikovega telesa.

* 'Blaznež' v smislu ne iz tega sveta, vizionar, videc. *Shivo* na primer imenujejo 'pagla' (blaznež)

** Igra besed, ki se jih ne da prevesti. Biti nor za nečin nakazuje na intenzivno osredotočenost in eno usmernjenost in zato mora priti do dosežka

213.

Sovražna moč lahko zaniha samo v resničnosti telesa in uma. Sedi popolnoma mirno v fiksnem položaju kakor dolgo je možno in poizkusi ostati potopljen v tok zavesti (*cetnār dhāra*).

Pravtako kot te nahrani dež, ki pronica navzdol iz odptega neba, na drevesih brstijo novi poganjki in rastejo v svoji veličastni rasti, tako bi tudi morala obstajati težnja v življenju *sādhake*, da bi napredoval stabilno nasproti svojemu izbranemu Cilju, osvobojen misli preteklosti; vzdževati um povzdignjen in navdihnjen s tem, da bi naravnost in preprosto napredoval k vedno novim duhovnim spoznanjem.

Popotnik, ki je željan hitro priti na cilj potovanja, ne gleda nazaj, da bi videl po kateri poti je prišel ali ne razglablja o tem, kar je videl na poti ali kar je pridobil iz tega. Prav na takšen način morajo biti misli na preteklost v življenju kandidata izgnane ob stran.

Naj bo večno pristna težnja za izpolnitvijo tvojega cilja. Kakor dolgo posameznik vztraja v resničnosti uma, pa čeprav si samo lahko predstavlja lepoto Izbranega Ideala, ki ga je izbral sam, bo moral vztrajati s stabilnim naporom pri napredovanju k njemu.

214.

Imperij uma je odban s telesom; čeprav si morda želiš, da bi obrnil um navznoter, a se bo ta prostovoljno odpovedal svojemu imperiju?

Da bi razdelil, sestavlja tavanje naprej in nazaj, vedno znova in znova, njegovo spontano premikanje. Vendar pa je tvoja edina dolžnost spoznati: "Ti sam si znotraj in zunaj, v želji in praznosti, dejansko v vseh okoliščinah, pa kakršnekoli že te so."

Da bi uničil neželjeno (*anīṣṭa*), mora posameznik osredotočiti svojo invokacijo na Ljubljenega, tega, ki si ga želi (*Ista*).

215.

Medtem, ko posameznika še vedno vodi razum, obstaja vedno možnost odtavati s prave smeri.

Kakor dolgo posameznik ni prepoznal, da je On in samo On manifestiran v vseh načinih bitja, v vseh oblikah in v brezobličnem, sta v eno smer usmerjen um in vera, ki ne odtava, nepogrešljivi.

Takšna v eno smer usmerjena predanost mora imeti za svoj edini cilj razkritje Ljubljene-ga. Življenje med svojimi ljudmi v duhu služenja, bo koristilo vsem.

216.

Zjutraj, kakor hitro vstaneš, moli: “Gospod, sprejmi kot služenje Tebi vse kar bom danes počel.”

Ponoči, preden zaspiš, moli ponovno: “V samopredaji se klanjam Tebi, medtem, ko polagam svojo glavo k Tvojim svetim stopalom.”

Poizkusi preživeti ves dan v tem duhu.

217.

Mataji svetuje moškim kot tudi ženskam, da služijo vsem živim bitjem s prepričanjem, da so manifestacije Boga.

Oseba, ki lahko ostane prežeta v misel na Boga šritiindvajset ur, je vsekakor nenehno zasedena z navšjim služenjem za vsa čuteča bitja. Njena dejanja postavljajo primer za plemenito človeško vedenje.

Sedaj oče, poizkušaj razumeti to: Včasih Mataji pove določene stvari na nenavaden način; če ni bilo razumljeno bi posameznik moral prosti za razlago.

Potrebno je, da nenehno ostaneš v duhovni atmosferi in vzdržuješ svoje misli zatopljene v kontemplacijo ali razprave o Resnici. Če obstaja vrzel, je lahko posameznikov um pritegnjen navzdol. Človeško bitje bi se moralo zavedati tega v vsakem trenutku.

218.

Duhovna praksa, ki bo posameznika očistila šunda, ki se je nabiral življenje za življenjem in ki ima za namen razkritje posameznikovega naravnega, sevajočega, razsvetlejnega Jaza, ki leži skrit globoko znotraj - to je potrebno spodbujati in temu je potrebno služiti.

Kaj označuje služenje? Delovanje, ki očisti um.

219.

Z govorom in posli ljudi vse okrog, se v umu ustvarijo glede na trk različnih vibracij motnje in vznemirjenje.

Zato je bilo posamezniku svetovano, da je čisto hrano, da vzgaja povzdignjene misli in občutke in nežno, dobrohotno obnašanje, da bere knjige modrosti.

Da bi se izognil motenj in vznemirjenj, napreduj nasproti Temu, ki te je prineslo v življenje. Celo sedaj se predaj praksi, ki ti bo prinesla kapaciteto, da te ne bodo mogli zmotiti pod nobenimi pogoji.

220.

Vzdržuj dosledno pazko nad vsem, kar počneš: kako ješ, hodiš, se gibaš okoli in sediš.

Še naprej, praksa, ki se je je posameznik lotil, v skladu s tem, da bi se osvobodil vezanosti, je potrebno izvajati z vero in ljubeznijo. Nobena duhovna vaja ali ritual ne bi smela biti izvajana brez spoštovanja, saj je On Sam tam, ki je prišel v preobleki prakse.

S stisko (On) uniči žalost. Trpljenje, ki ga je potrebno prenašati z vztrajnostjo, trdnostjo in potrepljivostjo, je "Uničevalec Žalosti". On Sam, ki se pojavi v tej obliki, da bi premagal vse trpljenje.

221.

Ko gledaš predstavo v kinu, se ne počutiš zaspanega. Zabava vzdržuje um zatopljen in ne pride do spanca.

Zaradi uporabe med budnim stanjem, posameznik počiva med spanjem. V globokem spanju gre človek k njegovemu resničnemu Bitju, vendar pa pod pretvezo nevednosti. Ker je razkrita prepoznavna posameznikovega resničnega Bitja, se vprašanje spanca ne pojavi.

Po stopnji, ko prakse in intezivnosti, ki ciljajo na stanje razkritega razkritja, povečajo zagon, se bo potreba po spanju zmanjšala.

222.

Na poti *sadhane* posameznik ne bi smelo v njegovem umu ostati skritega karkoli slabega ali neugodnega. Čistejši se vzdržuje vzdržuješe um, bolj bo to pomagalo posamezinku napredovati. Ko v tvojem srcu vznikne jeza jo poizkušaj odgnati stran.

223.

To, da te je Bog rešil pred napadom strupene kače je znak dobre usode. Prikliči si to v um kadarkoli v tebi vznikne jeza. Povečaj število svojih *jap*. Poizkusi se očistiti. Pri najmanjšem znaku jeze pij zadovoljivo količino vode.

Jeza poškoduje človeško bitje v vsakem pogledu. Le-ta ustvari delovanje strupa v telesu. Moli k Bogu, da bi te obvaroval pred takšnim razpoloženjem. Kritiziranje ljudi ali počutiti se sovražno do kogarkoli, posameznika poškoduje in postavi ovire na njegovo pot do Vrhovnega.

Če nekdo naredi karkoli slabega, ne bi smel čutiti nič drugega kot naklonjenosti in dobrotnosti nasproti njemu ali njej. Pomisli: “Gospod, to je tudi ena od Tvojih manifestacij!”

Bolj prijazno in prijateljsko lahko razmišljaš nasproti vsem, bolj se bo pot do Enega, ki je dobrota sama, odprla.

224.

V *śāstras* je povedano: “Ne izgovarajaj neprijetnih resnic.” Kdo si ti, da bi predaval celemu svetu? Zakaj bi morali poslušati tvoje besede?

Če imaš moč, da mnogi poslušajo to, kar praviš, le takrat bo, to kar izgovarjaš primerno in pravično. V nasprotnem bo tvoj um zamoten in tvoja *sādhana* ovirana.

225.

Vsekakor je Bog v vseh oblikah in podobah. Vzdržuj to dejstvo trdno vsidrano v svojem srcu in umu.

Vsakomur bi bilo potrebno povedati, da je v Božji kreaciji, glede na Hindujsko *Sanātana Dharmo*, nezakonito reči to, kar bo povzročilo sovražnost ali spravilo v obup kogarkoli. Saj se Bog in nič durgega kot On sam manifestira v vseh podobah in oblikah.

Da bi nasprotoval komurkoli, je kot da bi nasprotoval Vrhovnemu Bitju; mi vsi smo ena *Ātmā*. To bi morali premlevati v umu. Ohranjaj duh mirnosti in prijateljstva.

226.

Z lenim in praznim govorom se ustvarijo ovire na poti, ki vodi do Njega; s tem, da si šel v tej smeri si že porabil leta in leta. Sedaj sledi svojim korakom in se vrni v svoj Dom.

Ko posameznik vztraja na svoji poti, to le še podaljšuje težave in stiske, ki so romarjeva usoda. Ta, ki se poda v smeri Boga, zatopljen v Njegovo ime in v Njegovo Ljubezen, napreduje, ne glede na to v kakšnih razmerah se nahaja; vedno se spominjaj tega.

Reči, "nisem čutil Njegovega dotika", in zaradi tega slediti materialnemu užitku, ne more nikoli biti za resnično dobro - imej to v umu.

227.

Ti, ki si želiš biti zastrupljeni z Resničnostjo, ne potrebuješ umetnih zastrupljenosti. Razvajati se v lažnih stvareh, bo le še povečalo lažnost, saj je vsaka smer zares neskončna.

Ti, ki si želiš resnično pristno Stvar, napredujejo sami po sebi z veliko intenziteto, enako kot tudi napredujejo v svoji *sādhano*.

228.

Čudovite besede ali reki, ki pomagajo nasproti Samo-spoznanju, vse kar vodi v to smer, bi bilo potrebno sprejeti. Prav tako, kot žejen človek ne more pozabiti vode, tako bi si moral posameznik prizadevati pri tem, da bi vzdrževal Cilj živ znotraj sebe.

229.

Vsidran v potrpežljivosti in v prizadevanju, ki je tako zelo pomembno za *sadhano*, bi posameznik moral poizkušati napredovati veselo z brezmejno hitrostjo na poti iskanja za Enim. Ta, ki obstaja v srcu, se mora razkriti znotraj in zunaj.

230.

Biti vedno v veselem razpoloženju pomaga duhovnemu prizadevanju. Pobitost ustvarja ovire na poti. Če bi naj posameznik vztrajal v Njegovi prisotnosti, se mora osvoboditi vezanosti. S tem, ko pelje um navzonter, se mora posameznik nameniti k razkritju Vrhovnega Enega, ki obstaja znotraj.

231.

Odpovej se temu, kar se zdi slabo za tebe. Da si zaprisežen k nenehnemu spominjaju na Boga je stvar velike radosti. Do meje svoje moči moli k Njemu za Njegovo milino.

Resnica Sama bo pomagala človeku, ki gre ven zaradi iskanja Resnice in ta moč se bo manifestirala skozi tvoje duhovne prakse.

232.

Z izvajanjem *jape* in Krishnove meditacije, s tem da Ga ljubiš, bi Njegov privlak moral postati tako zelo močan, kjer se neguje celo trpljenje. Zato je meditacija Nanj, to, da posvetiš vsa dejanja Njemu, instrument v Njegovih rokah.

Vzdržuj svoje telo - Njegov tempelj - čist in prečiščen, potopljen v misel Nanj, prizadevaj si, da bodo vsa tvoja dejanja prežeta s Krishno. On je vse kar se izkuša.

Človek, ki je lahko zatopljen Vanj, v radosti in žalosti, v vsakem od svojih dejanj, v sredi-ni materialnega življenja, ki ga vodi um - ta človek bo zmagal.

233.

Z branjem *Gāyatri mantre*, z izvajanjem ognjenega žrtvovanja, z *japo*, meditacijo in podobnimi praksami se posameznik očisti in prečisti šunda in karme, ki se je nabrala te-kom mnogih preteklih rojstev in v sedanjosti.

Zato je v pomoč nerazkrito razkritje te žgoče, veličastne Resničnosti, ki kot sevajoča luč sije globoko znotraj njega in ki je njegov Cilj.

234.

Namen ceremonialnega čaščenja (*puja*) je razkritje Ljubljenega. Iz razloga, da bi se našel, zaradi Samo-spoznanja, bi morali častiti Njega, zaradi katerega se vprašanje ne-dvojnosti in dvojnosti ne pojavi.

Puja zaradi Boga, je čaščenje brez interesa (*niṣkāma pūjā*).

235.

Naredi karkoli te Bog spodbuja, da narediš. *Japo, dhyano, pujo* bi moral izvajati redno zaradi prakse same, četudi se posameznik ne nagiba k temu - tako, da bi se ta praksa lahko preobrazila v *jogo prakse*. Predanost in vera bi se vsekakor morali prebuditi.

Kar se dogaja v sedanjosti, ti povzoča, da stojiš na svojih stopalin, da te dela opreznega. Karkoli je potrebno storiti, bo Bog to storil kot mora - ne pozabi tega. Karkoli posameznik

čuti, da bi ali ne bi, je nujno zelo redno izvajati lastne molitve.

236.

Brez tega, da prisostvuje notranji *jogi*, posameznik nikakor ne more postati inštruktor *joge*.

Ko oseba, ki je v živem stiku z Njim, ki se imenuje Vrhovni Gospodar Joge (*Yogeśvara*), uči jogijsko *kriyo*, ko ti le-ta pokaže pot *joge*, se učencu, ki jo prakticira, ne bo zgodilo nič slabega v fizičnem smislu. Potem pa obstaja upanje, da se bo pot, ki ga bo pripeljala v stik z jogijskim tokom (*jogijska dhara*) lahko odprla zanj.

237.

Če se namesto tega, da je posvečena Božjemu delu, božanska moč uporabljena za materialne cilje, je izgubljena. Z uporabo duhovne energije za materialno stremljenje, se bo tok te energije prelomil.

Ko je bil z neprekinjeno *sādhano* posameznik blagoslovljen z močjo, ni prav zapraviti jo.

238.

Vse je Bhagavanov *vibhūti*, Njegova *māyā*, Njegova *līlā*, Njegova lastna igra. Uporabiti za materialne namene to, kar je posameznik prejel po duhovni poti v poteku te igre, ni pravilno.

239.

Mahāmāyā, Kozmična Moč, je ena stvar in *viśaya māyā*, zabloda zaradi čutilnih objektov - čutilnega užitka - je nekaj povsem drugega. Zate, romarja nasproti Večnemu, je škodljivo ne nadaljevati na poti proti Njemu.

S tem, ko si pustil za sabo objekte čutil, ne ostani prepleten z nadnaravnimi močmi. Nadnaravne moči so le stopnja. Lahko so koristne, vendar so lahko tudi škodljive, saj skozi njih ne boš dosegel Vrhovnega, Dokončnega.

S tem, da si pridobil moč, le-ta ne sme biti razuzdana. Prizadevaj si do Samo-spoznanja. Drugače bo prišlo do ovir - upada.

240.

Uporabljati in upravljati moč je ena stvar; a prav druga je spontanost, ki pride zaradi sebe. Če je moč uporabljena namenoma, "jaz" ostane in posledično lahko pride do poloma. Ker pride do spontane pojavitve, temu ni tako.

241.

Moč mahajoge je prikrita v vsem. Kakor dolgo to ni bilo popolnoma razkrito, kako lahko posameznik govori o neprekinjeni, nesporni vrhovni viziji?

242.

Da obstaja neskončna raznoličnost *āsan* (jogijski postavitev), mora biti zaznano z neposredno percepcijo. Ko se prebudi božansko razpoloženje katere izraz je določena *āsana*, potem je *āsana* rodila svoj sadež.

V materialnem svetu se posameznik tudi počuti spočit in zadovoljen, ko zavzame položaj, ki odgovarja posameznikovemu stanju uma v tem določenem trenutku. Potrebno je razumeti, da mora človek iz potrebe vedno biti v enem ali drugem položaju.

Kar obstaja v korenu vseh stvari, najde tako svoj izraz v fizičnem. Ko se dotakneš te korenine vseh stvari, bo vsaka *āsana* zavzela obliko v svoji lastni svojskosti; to se imenuje spontana formacija *āsane*.

Glej, v vsakodnevnem življenju tudi, ali ne zavzameš avtomatično različnih položajev glede na naravo tvojih misli takrat? Ti položaji se oblikujejo sami od sebe kot izrazi tvojega razpoloženja.

V tem materialnem svetu postane posameznik znotraj sebe popolnoma prevzet z določeno predstavo, ki ga privlači, tako zelo, da je pripravljen zanjo umreti.

Vse to se zgodi na različne načine v fizičnem svetu, ker je posameznik pripravljen živeti v resničnosti začasnega v prehodnem telesu; tako rekoč, posameznik se želi obrniti navzven, v temo.

Kjer je človek vedno čist, razsvetljen, svoboden, večen, so, še enkrat, vsa Božja brezštevna imena, oblike in atributi večno resnični. Tam je narava imena, narava oblike in raznolikost valov božanskega razpoloženja, navdihov in zamaknjenosti večno razrikta.

V Njem bi moral biti posameznik zatopljen, izgubljen, pritrjen, potopljen, oluščen vsega in potem bo ves ta svet videl kot zunanji izraz notranje Resničnosti, kot Eden Sam, polje Njegove kreativne dejavnosti.

On sam je kreativno delovanje, Eden-z-delovanjem in brez delovanja, kot oblika, kvaliteta, ideja, način bitja, v svetu in onstran - On in nihče drug je večno na prestolu v položaju

mahajoge, vrhovne joge. Ta, ki sedi, Onsam je āsana.

Prepoznati Ga v svetu in onstran njega, to je smrt smrti; smrt je premagana, čas je za-dušen. Usmeriti njegovo smer nasproti temu in samo temu bi moral biti cilj vsakega človeškega bitja.

243.

Izvajaj kolikor le leži v tvoji moči. Z uporabo energije znova in znova, z vztrajnostjo, se bo pravilno delovanje (*kriyā*) materializiralo.

Oseba, ki študira ima nek značilen način govora. Podobno, s tem, ko nenehno slediš duhovni poti, se razvije moč.

Na tej romarski poti, karkoli je potrebno opustiti, bo odpadlo in postopoma bo to, ki je večno, resnično, svobodno vzniknilo.

Večno imej svoj pogled osredotočen na Cilj, prav tako, kot lokostrelec meri s svojo puščico natančno v tarčo. Če si *bhakta*, potopi svoj "jaz" v "Tvoje"; in če napreduješ po poti samo-spraševanja, pusti, da je naj "ti" pritegnjen k "jaz".

DEL III

JAPA

Otroci nežne starosti se ne želijo učiti brati in pisati, ker se raje igrajo. Če želimo majhne fanke in deklince učiti branja in pisanja, jih je potrebno prisiliti v učenje.

Tako mora tudi posameznik ponavljati Ime prisiljeno. Potrebna je nenehna praksa.

Glejte, ko se nabere zemlja na plovilu, jo je potrebno spraskati in ladjo spolirati, da se sveti. Samo to, da jo bomo zdrgnili enkrat, je še ne bo naredilo čiste.

V skladu s tem, da bi prižgali šibico, je potrebno trenje; posameznik ne more biti prepričan v katerem trenutku bo ogenj zagorel. S ponavljanjem Imena je tudi podobno. Z neprekinjeno prakso bo dosežen uspeh. Poroči se s prakso joge.

Dejstvo, da se zavedaš svoje nesposobnosti osredotočiti se na Božje Ime, je tudi Njegova milost. Čeprav nezainteresiran, vzami Ime kot zdravilo. To bo tudi imelo dober rezultat. Izboljšal se boš.

Božje Ime ni kot materialno zdravilo, ki deluje včasih in včasih ne; Božje ime nujno nosi sadove.

Zato je rečeno, bodisi se prijavi v bolnišnico, jemlji predpisana zdravila s strani zdravnikov; uredi sovjo prehrano in tvoja bolezen se bo ozdravila. Ali uporabi zdravnikovo zdravilo in prehrano med tem, ko ostaneš doma.

Ali pa, se bodisi odpovej vsemu in išči zatočišče le v Njegovem Imenu ali v nasprotnem med tem, ko ostajaš s svojo družino, deluj glede na Gurujeva navodila in živi urejeno življenje. Zato tudi lahko upaš, da se boš znebil tvoje bolezni.

Kdor pa je rad cepljen? Pa vseeno je to koristno. Kateri otrok uživa pri učenju branja? Vse je isto, preko študija na navaden način s podporo posameznikovih staršev in učiteljev posameznik postane učena oseba.

Kar zadeva učenje, to služi materialnim ciljem. Še enkrat, če lahko pridobiš *Brahmāvidyā*, znanje o Resničnosti, obstaja upanje, da se ti povrne vrhovno bogastvo. Kaj je vrhovno bogastvo? Nič drugega kot Bog Sam.

Noben uspeh ni brezploden, vse služi nekemu namenu.

Na primer, da potujete nekam z železnico. V skladu, da bi ujeli vlak, boste najprej šli z ladjo, ki stoji pred vašo vasjo do Dhake, potem se sputili iz ladje s pomočjo paličic in se vkrcali v konjsko kočijo, ki te bo popeljala na postajo.

Kljub temu, da je tvoj cilj potovanja s tramvajem, ne moreš reči, da ladja, paličice, konjs-

ka kočija in tako naprej niso uporabne.

Podobno, bi moral razumeti, da je vse kar narediš vkladu s tem, spoznaš Boga, v pomoč. Nič ni izgubljeno. Glavna stvar je oklepati se Imena s stalnostjo.

247.

Praviš, da se um noče osredotočati na Ime. Kaj pridobiš s tem, da se počutiš vznemirjenega, ko tvoj um tava sem in tja?

Rajši premišluj na ta način: »Um me ne uboga; torej ne bom ubogal niti uma; še naprej bom ponavljal Gospodovo Ime.«

Ali ste kdaj opazovali otroke, kako spuščajo zmaja? Kako zelo visoko se zmaji dvigajo prosto, pa vendar so omejeni z dolžino vrvice, na katero so pritrjeni.

Zmaja se da primerjati z umom in objekte čutil z zrakom. Zadržuj um priklenjen k vrvi Božjega Imena; nek dan ali kdaj drugič se bo umiril.

248.

Le poizkusi zadrževati zmaja svojega uma priklenjenega na vrstico božanskega Imena. Če je pritrjen na ta način, bo tvoje razmišljanje nekega dne ali kdaj drugič prišlo pod nadzor.

Čeprav je narava uma nemirnost, pa je vendar dejstvo, da naj postane miren, njegova *Dharma*. Da bi ga umiril, boš moral biti osredinjen v nečem.

Da bi našel delo, ki ga iščeš za neko osebo ali drugo podporo, greš na določeno mesto. Podobno v skladu s tem, da bi se osvobodil, se zatekaj k Imenu.

249.

V določenem času bi se moral držati Gospodovega Imena. Skozi prakso uživanja Imena bo osvoboditev, mir in vse to vzcvetelo.

S trdno vero, brezpogojnim zaupanjem in predanostjo, odvrži stran nadutost, drži se Imena in videl boš, da bo vse tvoje delo narejeno samo po sebi.

Ko se to telo ukvarja z igro *sādhane*, se ponavadi stvari te vrste zgodijo in se zaradi tega polaga toliko osramočenega stresa na celotno stvar.

Ne vzemi ničesar prelahko pri preverjanju Boga, saj ko boš to počel, ne boš napredoval nasproti Samo-spoznanju. Predaj Mu vse! Tvoje breme, breme sveta prenaša Ta, ki vzdržuje vesolje – ne pozabi tega!

250.

Med tem, ko delaš s svojimi rokami, bi moral mentalno ponavljati Njegovo Ime. Delo, ki ga narediš s svojimi rokami je *mudra*. S tem prav ta *mudra* vzdržuje tok Njegovega Imena. Negovati bolne – čisto vse je Njegova služenje, Njegovo delo. Naj bo to tvoj odnos uma.

251.

Kadar koli že lahko, vzdržuj tok svetega Imena. Ponavljati Njegovo Ime pomeni biti v Njegovi pristonosti.

Prav tako kot človeški prijatelj odpre svoje srce tebi in ti pove vse o njem, ko prideš k njemu, tako je enako, ko se družiš z Vrhovnim Prijateljem, On ti bo razkril Svoje pravo Bitje.

Ali se odrečeš kopanju, ko se soočiš z valovi morja? Seveda skočiš naravnost v sredino valov in se skopaš.

Podobno, v močnem viharju in težavah materialnega življenja vztrajaj pri vzdrževanju spomina Nanj, v ponavljanju Njegovega Imena.

252.

Izvajanje *jape* ma koristne učinke samo po sebi. Ko oseba vadi *japo* in posveti njene sadove Bogu, sad nikoli ne more biti uničen ali izgubljen. Ko je čas zrel, jih bo Bog vrnil prosilcu.

Ko *sādhaka* začne zapažati, da njegove želje in strasti plahnijo in šibijo, bo moral razumeti, da mu Bog na ta način podeljuje sadove njegovega dela.

Zato posameznik izvaja *japo samarpana* (ko ponuja svojo *japo* svojemu Isti).

253.

Ko so predpisane različne vrste rožic za različne vrste *pūjā-e*, podobno, obstajajo različne *mantrae* in različne vrste rožnih vencev.

Vaditi s pomočjo kroglic je vsekakor nujno. Vendar pa, ko se *japa* zgodi sama po sebi – spontano – potem več seveda ni potrebe za štetjem. Kakorkoli, kakordolgo posameznik izvaja *japo* z naprom, bo moral posameznik še vedno šteti kroglice.

254.

Če ima posameznik kot svojo edino težnjo Samo-razkritje tega prostora draguljev v obliki Besede (*Akṣara*), Boga, ki je OnSam prisoten v Njegovi kreaciji, je to neminljivo, večno je -

On je zares vrhovni talisman zaščite in varnosti; poznati Njega je biti večno osredotočen v Njem Samem, kar se je samo po sebi vredno spominjanja – to je najvišje dobro.

255.

Akṣara (tokoče ali niz zlogov) s katerimi um postane osvobojen, se imenuje *mantra*.

Akṣara je utelešeno znanje (ki ga prodira zavest); je *Śabda Brahman*; imenujejo ga *Nāma Brahman*.

Bodite prepričani, da bo On najden v Imenu. Imejte trdno vero, da bo seme, ki je bilo zakopano v tvoji zavesti brez napake zrastle v drevo.

Pravtako kot je po sejanju semena, le-tega potrebno zaliti in pognojiti, podobno bo seme v obliki *mantra* vzkalilo, ko ga oskrbimo s potrebnim hranilom v obliki *satsanga*.

Kot si želite Boga, bodisi v določeni obliki ali brez nje, tako ga boste našli.

256.

Ime in Imenovan sta identična; saj se On Sam pojavi kot Ime. Pismo (*akṣara*) je vsekakor Bogova lastna preobleka. Ko Ime, ki ga posameznik ponavlja postane živo, je to kot seme, ki je posejano in iz njega zraste drevo.

Če Ime, ki ugaja katerikoli določeni osebi, nenehno ponavljamo, posameznik prispe do spoznanja, da so vsa imena Njegova imena, vse oblike Njegove oblike. Še več, da bo On brez imena in oblike tudi vedno bližje in bližje prišel k luči.

257.

Neminljiv *Brahman*, primarni zvok, *Omkāra* so eno in isto, kot je beseda »Ma« - v bistvu *ānanda*.

Ali ni Bog ta, ki mu praviš, »Ti si Mati, Ti si Oče, Ti si Prijatelj, Ljubljeni, Mojster!«? On je vsekakor Mati, vse-prežemajoča (*mayī*), ki daje vsem natančno to, kar potrebujejo – Ona Sama daje od Sebe Sebi!

258.

Karma se je nabirala leta in leta, grehe in želje izbriše sveto Božje Ime.

Kot strela svetilka osvetli votlino, ki je bila v temi stoletja, na enak način je nepomembnost nešteti rojstev popolnoma uničena z močjo božanskega imena.

259.

Poteg zla se premaga z Božjim Imenom.

Obstaja rek, da je nemogoče za človeka, da bi storil toliko grehov, kot jih lahko preklič Božje Ime:

Na enak način, kot lahko ena iskrica ognja použije več stvari, ki si jih sploh kdaj zmožen zbrati, tako bodo s kontemplacijo Vrhovnega Bitja, s prizadevanjem, da se Mu približaš, vsi tvoji grehi uničeni. Uničujoče bo uničeno in Resničnost se bo razkrila.

260.

Eno seme je potrebno uničiti s sejanjem drugega semena. Takorekoč, z nenehnim ponavljanjem semena mantr, bo seme *karme* uničeno in potem se ne bo več ustvarjala nova *karma*.

261.

Ti, ki vedo, kdo je njihov *Išta* lahko, med tem ko opravljajo *japo*, kontemplirajo Njega od Njegovih stopal do vrha Njegove glave.

Če se posameznik želi vključiti v *japo* za daljši čas, potem bi se posameznik moral osredotočati na besedo (*śabda*), med tem, ko jo ponavlja. Bog je prisoten v zlogu (*akṣara*); Bog je prisoten v zvoku (*śabda*).

262.

Nekaterim častilcem Eden daje *darśan* v obliki, ki jo najbolj ljubijo. Podaril ti je čaščenje in sposobnost, vendar pa ni Prišel k tebi v obliki *mantr*, besede moči.

V tem času ponavljaj Njegovo Ime, ki ti najbolj ugaja; kontempliraj Njega v obliki, ki ti je najdražja in moli, »Gospod, razrkij Se mi na način, ki je v moje najvišje dobro!«

263.

Nadaljuj s ponavljanjem Imena Gospoda. Moli: »Gospod bodi zadovoljen in se pojavi v obliki *dīkṣā-e*.« Prizadevanj si vedno – ostati zlit, potopljen v Ime. Le zaradi Boga mora biti Njegovo Ime ponavljano – zapomni si to.

DEL IV

GURU

264.

Ta, ki se manifestira kot hrepenenje, da bi našel Guruja, se tudi manifestira kot izpolnitev tega hrepenenja. Vendar pa je potrebno, da je to hrepenenje pristno. Vsak trenutek se zavajaj Njega zaradi Njegovega spoznanja.

265.

Da bi našel *Sadguruja* je potrebno pristno prizadevanje. Ko postane tvoja težnja čista, si prikljenem k temu, da najdeš *Sadguruja*.

Glej, ko otrok le joka in joka: "Mama, Mama", ko se njegovo telo zvija od bolečine, ali je lahko mati brezbržna? Urno bo pohitela k njemu. Stremi za *Gurujem* z enako intenziteto in on bo gotovo prišel k tebi.

266.

Ta, ki je tvoj *Guru* je Svetovni učitelj in Ta, ki je Svetovni učitelj je tvoj *Guru*. On je iz neomejenih oblik, iz neomejenih manifestacij in iz neomejenih ne-manifestacij.

V obliki *Guruja*, *Iste*, *mantr*e ni nobenega drugega kot Njega in samo Njega. Kamorkoli se morda um in srce obrneta, tam je vseprežemajoč Jaz (*Ātmā*, sebstvo) - Sam počiva znotraj Sebe.

Da pa bi se ta resničnost razkrila, da bi jo bilo moč prijeti, obstajajo za to mnoge poti. Še enkrat, oprijemanje pomeni se držati svojega lastnega Jaza. Po drugi strani pa ni vprašanja oprijemanja ali ne oprijemanja. V resnici je potrebno to spoznanje.

267.

Če se je odnos med *Gurujem* in učencem trdno vzpostavil, se *Guruju* ni mogoče nikoli odpovedati; On je večno prisoten z učencem. Bog sam je človekov *Guru*. Posameznik bi moral v celoti zaupati Njemu.

Kriyā-e, *joga* in podobne vaje se ne bi smele izvajati brez *Guruja* ob posameznikovi strani, medtem, ko se da *japa* in meditacija izvajati povsod.

Prizadevaj si sedeti popolnoma mirno, v neomajni kontemplaciji, da bi si umiril um. Poizkusi priti svojo osredotočenost na vrhovni Cilj. Le takrat obstaja upanje, da se bo pot spokojnosti odprla.

Resničen pomen koncepta “*Guru*” je izredno velik. Na *Guruja* bi se morali nanašati kot na Boga. *Guruja* ni moč nikoli zapustiti.

Kjer se posameznik odpove *Guruju*, mora le-ta (posameznik) razumeti, da se dejanje skozi katerega je vzpostavljen odnos med Gurujem in učencem, ni nikoli zgodilo.

Guru, za katerega pravijo, da vodi posameznika iz življenja v življenje, ne more nikoli nič narobe izvršiti. Njegova moč in predanost njemu ne more nikoli popustiti. Vrhovno Bitje, ki je v iskanju Resnice je Resnica Sama, gleda za zadovoljitvijo učenčevega cilja.

Odnos med Gurujem in *śiṣya-o* (učencem) si zasluži, da se imenuje večer samo takrat, ko Guru poseduje božansko moč in lahko in tudi komunicira s to močjo do črke natančno v času njegove iniciacije. Ko je ta moč večna, je odnos, ki je na ta način vzpostavljen med *Gurujem* in *śiṣya-o* večer.

Mantra, ki je podeljena *śiṣya-i* med *dīkṣā-o*, ne sme biti mrtva beseda, kot v normalni rabi, ampak mora biti zlog ali niz zlogov, ki imajo občutek za življenje ali duhovno energijo, ki je sposobna delovati aktivno v *śiṣya-nem* psihofizičnem organizmu.*

Pravi odnos med *Gurujem* in *śiṣya-o* ne more obstajati, razen če se za ta odnos predvideva, da je večer. To nakazuje na to, da bi Guru moral biti sposoben komunicirati to moč drugim kot stvar milosti.

To je možno le v primeru božansko obdarjenega, močnega *Guruja*, ko začasno pojenja-joča vera učenca ne more napraviti mnogo škode, glede na to, da ima skrita moč *Guruja*, ki jo je vbrizgal v učenca in deluje znotraj njega stabilno, čeprav nezavedno, stalno tendenco, da vznikne in ga vodi do okrepitve v njegovi veri.

V primeru, da je učenčeva vera v *Guruja* pristna in trdna, kakršnakoli omejitev v *Guruju* ni ovira. Vendar pa, kakor hitro je ta vera omajana iz kakršnega koli razloga, ovire vsekakor vzniknejo.

Pri izjemi z vero, ki po naravni poti priključuje božansko milost in ni odvisna od *Gurujevega* posameznega dejanja, ne obstaja druga pot za uprizoritev odnosa z *Gurujem* kot večnega.

Mnoge ovire se srečajo s tem, ko posameznik hodi po poti popolnosti. Takšno življenje je vsekakor nenehen boj za Samo-znanjem in Prepoznavo Boga.

Prepoznati Sebe je prepoznati Boga in poznati Boga je poznati Sebe. Po tej poti lahko posameznik napreduje samo s tem, da se drži resnice, trdnosti in spokojnosti.

Vsaka oseba, ki je v resničnem iskanju Boga, bi si morala najti zatočišče v zanesljivem vodniku in slediti takšnim metodam *sadhane*, ki bi mu omogočile, da se dvigne nad vse konfliktno situacije in situacije, ki povzročajo zaskrbljenost v svetu.

Moral bi sprejeti to, kar je zares povzdigujoče in zavrniti le užitek. Ali ni zate primerno, da poizkušaš in živiš vedno v duhu mirnosti, trdnosti in potrpežljivosti?

* *Mantra*, kot takšna ima svojo lastno moč, vendar pa je le-ta, v normalnem speča. Prebuditi jo mora *Guru*, predtem, kot jo prenese k *śiṣya-i*. Drugače bo celotna odgovornost, ki je prebujenja padla na *śiṣya-o*, v in tem primeru bodo njeno prepoznavo pestile težave.

270.

Guru pravzaprav vznikne od znotraj. Ko začne učinkovati pristno iskanje, se njegova pristna manifestacija mora zgoditi; niti pod razno ne more biti drugače. Eden, ko predvidevamo Njega Samega kot obliko *Guruja*, Sam v soglasju s Sabo pipelje v ospredje Svojo manifestacijo oz. se manifestira.

271.

Prizadevaj si ostati zaobjet v kontemplaciji *mantrae*, ki jo prejmeš od *Guruja*. On drži tvojo roko in je ne bo nikoli izpustil. Vedno zadržuj svoj um na Njegovih lotusovih stopalih. Si potomec Boga samega. Če je tvoje prizadevanje pristno, ne bo On nikoli dovolil, da se obrneš nazaj.

272.

Celo na tej trnovi poti, *Guru* brez prestanka drži tvojo roko in te vodi nasproti Enemu. Ne pozabi, to je dejanska resnica.

Občasno zamenjati močvirski plin za resnično svetlobo je le normalno.

Kljub temu je On pravzaprav tisti, ki je prisoten v vseh oblikah.

Potrebno je slediti poti, ki pripelje popolno in nemoteno Razsvetlitev s kar največjo osredotočenostjo v vsakem trenutku in do meje posameznikove sposobnosti.

Kjer se On pojavi kot romanje, ki ga je potrebno izvršiti za namen vrhovne združitve, obstaja upanje, da boš uspešno okronan .

273.

Kakšen strah obstaja za človeka katerega je eden in edini cilj življenjskega potovanja vrhovno potovanje? Eden, ki je cilj potovanja, je vse prežemajoč. Kar je potrebno je Njegovo razkrijtje.

Neglede na vse pa mora stremljenje za Njim postati pristno. Če se On manifestira kot stremljenje, se bo vsekakor tudi manifestiral kot izpolnitev. Karkoli vznikne spontano od

znotraj je dobro.

Ko gledaš kot gledalec, se zanašaj na v Guruja v vseh svareh. Guru je zelo, zelo blizu.

274.

Človek, ki je iskalec Resnice bo našel svoj lasten, resničen Jaz znotraj sebe skozi navodila svojega lastnega Guruja. V *mantri*, ki jo je podelil *Guru*, je vsekakor prisoten *Guru* sam.

Morda vidiš, da njegovo telo umre, vendar pa te *Guru* nikoli ne zapusti. Morda srčno jočeš za izgubo njegovega fizičnega okvirja, a zakaj postavljaš ovire na pot, ki jo izrisal s kredo zate? Zares, *Guru* je samo eden.

275.

Kjer je Buddhost (Razsvetljenje), tam bo sočutje opravilo svoje delo celo iz Nirvane – prav tako kot lahko vzameš kakršnokoli količino toplote, ki jo ustvari ogenj, pa se ne bo njegov ogenj kljub temu zmanjšal.

V Bogu, ki ga zaznavaš kot zaključenega in popolnega, se nikoli ne more nič zmanjšati. Zadržan v Sebi, kjer je odvisen samo od Sebe, je On popoln.

276.

Kjer je resničen *bhakta*, se bo Sadguru najverjetneje manifestiral v osebi. Ko obstaja potreba po *Guruju*, je njegova pojavitev le normalna.

Kakor dolgo posameznik ni bil iniciiran s strani *Guruja*, je dolžnost običajne osebe ukvarjati se s preučevanjem skript (svetih spisov), z *japo*, z meditacijo, s čantanjem Božjega Imena - katerega koli imena, ki je najbolj ljubo posamezniku.

V skladu s tem, da bi dosegel stanje pristnega *bhakte*, se mora posameznik nenehno posvečati *satkriyā-i*, delovanju, katerega cilj je večno.

277.

Gurujeva moč se dodeli učencu, ki moli za *Gurujevo* milino. Vse to je manifestacija, Samo-razkritje Njega, ki sije veličastno znotraj. Za *Gurujevo* milino bi moral prositi brez prekinitve.

278.

Kakor dolgo posameznik ostaja v resničnosti kreacije, ohranjanja in raztapljanja, je potrebno vzdrževati spominjanje na Boga pod vsemi pogoji.

Kakor dolgo je možno, podvrži vsa prizadevanja, zahteve in molitve svojega srca in uma Njemu.

Če ima posameznik *Guruja*, se mora izvajati *Guru mantra* kolikor le leži v posameznikovi moči, če pa *Guru* ne obstaja, potem pa katerokoli Bhagavahanovo ime. Vedno moli za *Gurujevo* milino.

279.

V skladu s tem, da bi se vrnil k svojemu lastnemu Domu, je potrebna odločenost, kot tudi *Gurujeva* milina.

Za to obstajata dve možnosti: postopno razkritje in razkritje glede na milino - pravtako kot je temna soba nenadoma preplavljena s svetlobo. *Sādhane* za postopno razkritje so neskončno raznovrstne. Intenzivno hrepenenje za posameznikovim resničnim bogastvom (*svadhana*) je pravzaprav *sādhana*. Iskren On: "Vzami me, sprejmi me!" - to je *sādhana*. On Sam se pojavi kot neskončno *sādhan*. V delovanju se Njegova milina manifestira postopoma; z nenehnim trenjem se ogenj prižge, pot do Razsvetlitve se odpre.

Po drugi strani pa obstaja milina brez kateregakoli razloga ali vzroka. V tem ne obstaja metoda, ne postopni razvoj. Zato je rečeno, da ne obstaja vedenje kje in kako bo moč najti Njega. Zato je potrebna milina. Moli za Njegovo sočutje!

280.

Ko *Gurupūrṇimā* pade na četrtek, je to zelo obetavna konstelacija. Potrudi se kar se le da, da v popolnosti izpolniš *Guruveja* naročila. *Guru* nikoli ne zapusti svojega učenca, to je potrebno vedno imeti v umu.

281.

Na dan *Gurupūrṇimā* bi se romarji na poti do spoznanja Boga morali odločiti, da ostanejo vedno na široko odprti na svojem potovanju nasproti doseganju svojega vzvešenega Cilja.

282.

Izvajati zelo natančno *Gurujeva* navodila je najvišje služenje. Zapisano je: "Poveličevanje posameznikove volje in užitka se imenuje samo-zadovoljevanje; izpolnitev volje in užitka *Śrī Krsne* se imenuje Ljubezen."

Zato pomeni izvajati brez razmišljanja *Gurujeva* naročila vključitev v najvišje služenje od vseh.

283.

Če se oseba odloči, da bo oblikovala svoje življenje glede na usmeritve, ki jih prejme od nekoga in potem ponovno deluje glede na njegovo prijetno voljo, ustvari to iz enega gledišča oviro.

284.

Prakse, ki vodijo do idealnega, ki jih je pokazal *Guru* kot Cilj se izvajajo v skladu s tem, da bi postali usmerjeni v eno točko. Ko učenec z v eno točko usmerjeno predajo napreduje nasproti Cilju, kako lahko kdo pove, da ideal ne obstaja?

Delati za dosego Cilja glede na *Gurujeva* navodila, se to vsekakor imenuje vera (*niṣṭhā*).

Delovati zaradi užitka je ena stvar, izvajati delovanje kot *jogo*, popolnoma druga. To, ko si usmerjen nasproti vrhovnemu potovanju se imenuje *joga* in ko si usmerjen nasproti materialnim ciljem se imenuje *bhoga*.

Ta, ki se prebija po poti delovanja v smislu *joge*, je na poti osvoboditve. V katerikoli tok že je sposoben vstopiti, bi si moral, vedno združen s tem tokom, prizadevati s to *jogijsko* prakso (*kriyā*) doseči osvoboditev od delovanja.

V resničnosti, kjer je posameznik vedno svoboden, v transcendentalni in onstran, ne more vznikniti nobeno vprašanje.

Najprej bodi združen z *jogijskim* delovanjem z eno namenensko predajo, pa vzdolž katerega koli toka že naj to bo, šele potem lahko dosežeš osvoboditev od delovanja. Biti *jogi* pomeni biti popolnoma združen in biti večno združen, pomeni biti večno svoboden.

285.

Pot do prepoznave Boga je zares ravna in enostavna. *Mantra*, ki jo *Guru* komunicira je vsekakor nabolj odlična. Če ponavljamo *mantra*, ki smo jo prejeli od svojega *Guruja* na pravilen način, je nujno, da pride do prepoznave.

Kako čudovito je Božje dovoljenje! Ko začne moč, ki ti jo prenese *Guru* delovati, delovanje ne bo več ustvarilo nove karme. Če posameznik vstopi v ogenj, bo iz nuje zažgan.

Čeprav so vsa imena in oblike Njegove, je Eden še vedno brez imena in oblike. Za človeka, ki ljubi Ime, je Bog v resnici prisoten v vseh imenih in oblikah. In za osebo, ki čuti, da je pritegnjena nasproti absolutnemu, je on brez imena in oblike.

286.

Kjerkoli že stojiš, prav iz tega stanja moraš ubogati *Gurujev* ukaze. Seveda, takrat, ko *Guru* sam uredi za izvajanje njegovih naročil. Če se trudiš sam, se moč, da bi lahko zaživel glede na njegove odredbe, lahko manifestira. Posameznik bi moral imeti popolno vero v *Gurujeve* predpise.

287.

Kjer je iskanje Resnice zares pristno, ne more priti do napake. V skladu s tem, da bi očistil telo in um posameznik vadi prisotnost Boga, ponavljanje Njegovega imena, meditacijo; išče *satsang* in preučuje skripte (svete tekse). Posebnega pomena so *Gurujeva* navodila.

288.

Stremeti, da bi Ga poznali, je človeška dolžnost kot človeka, da ga najde. Od vseh stvorenj je človek bil obdarjen s potencialno sposobnostjo, da spozna Boga. Zato je iskanje resnice njegova obvezna dolžnost.

Naj vsak človek napreduje vzdolž poti, ki mu je najbolj prijetna. *Gurujeva* navodila je potrebno izvajati brez uporabe svojih sodb. Za sedaj ostani zatopljen v preučevanje skript in knjig modrosti ter v *satsangu*.

Zaradi prepoznave Boga, ki je Resnica, sedi popolnoma mirno vsaj za nekaj minut vsak dan, in izprazni svoj um med tem časom. Kakor dolgo ne prejmeš posebnih navodil od svojega *Guruja*, se drži te prakse, da postaneš učvrščen v *jogi*.

Če želiš, lahko nadaljuješ na nakazan način, z iskanjem resnice kot tvojim objektom.

289.

To, da je Bog transcendentalen, da je nedelujoče delovanje je vedno prisotno v vesolju, bi moralo vedno biti v človeškem zavedanju. Spominjati se in reflektirati bi morali navodila in *mantr*e, ki jo da *Guru* v skladu s tem, da osvobodi um.

Do meja tvojih sposobnosti poizkusi hoditi po vrhovni poti brez napak, tako, da bi prišel do dovršitve človeškega življenja.

290.

Skrbno preučevanje skript - redno vsakodnevno preučevanje knjig modrosti - je stvar *ānanda-e*.

Duhovna navodila, učenja *śāster*, karkoli je bilo razkrito v duhovnih izkušnjah za namen razklenitve vozlov (*granthi*) srca - se imenuje Gurugrantha. Tam se *Guru* manifestira kot sveti tekst.

Branje knjig modrosti in petje Božjega Imena - smetano *Kālī yuge* - so koristnosti s katerimi prečkate čez ocean nastajanja (*bhavasagara*).

Toliko krat si se odpravil na romanje do smrti; znova in znova si izkusil srečo in bolečino. Sedaj postani romar do Nesmrtnosti - sledi svojim korakom in nadaljuj do tvojega resničnega Doma.

291.

Popotnik na poti do spoznanja Vrhovnega Očeta mora ubogati navodila svojega *Guruja*, tako, da je lahko njegovo potovanje okronano z uspehom.

Vendar pa v primeru, kjer takšna navodila ne obstajajo, mora posameznik, glede na diktat svojega srca, ostati zatopljen v klicanju Boga, v molitvi in meditaciji.

Če nekdo moli k Njemu z iskenim in preprostim srcem, bo Bog izpolnil njegovo cenjeno željo. Človeška dolžnost je hrepeneti za Njim s celotnim svojim bitjem.

292.

Živeti glede na Gurujeva navodila je vsekakor sredstvo do Samo-spoznanja.

Ko si spodubjen z željo, da najdeš Boga, se uporablja *Jogijska* tehnika, da se prebudi kundalini in je nemogoče, da Se ne bi odzval. Če posameznik v resnici in resnično hrepeni za Bogom, ali se lahko sploh zgodi, da On ne bi razkril Sebe?

Vaje, katerih cilj je vzburiti kundalini je podtrebo izvajati samo zaradi tega, da najdeš Boga. Nemogoče je, da bi to ostalo brez sadov; bodi prepričan v to.

293.

Ko si že vzpostavil stik z velikim duhovnim bitjem (*Mahāpuruṣa*), ne more več priti do upada. Iti v bližino ognja brez, da bi le-ta vplival nate s toploto je nemogoče.

Ti, ki gojijo družbo z *Mahatmo*, počnejo to zato, da bi se osvobodilo od cikla rojstev in smrti. Vprašanje rojstva in smrti se niti več ne pojavi. Če obstaja rojstvo, se bo zgodila smrt, in kjer je smrt, bo tudi ponovno rojstvo.

294.

Živeti v prisotnosti Boga, ki je Resnica (*satya*) - to je zares pomen *satsanga*.

Išči zatočišče v njem! S tem, da boš vzel zatočišče v Njem, bo izginila vsaka napaka in nepopolnost. Tvoje napake bodo vsekakor preobražene v vrline. On je Oče, On je Mati, On je prijatelj, Ljubljeni; On sam je vse v vsem: to je zamisel, ki jo moraš negovati.

Ali obstaja karkoli, česar On ne more dati? Če je tvoja želja intenzivna, je prav nemogoče, da Svetloba ne bi smela priti do tebe.

Vprašanju, če je pot dolga ali kratka, ne sme biti dovoljen katerikoli prostor v tvojem umu. "Spoznanje mi mora biti podeljeno!", to mora biti tvoja odločenost. Uporabi svojo celotno moč in sposobnost, le takrat boš uspel. Kako čudovito! S tem, da se držiš Njega, vse pride samo od sebe.

Opusti minljivo; "Jaz sem *Ātmā*," fiksiraj to misel v svojem umu. V skladu s tem, da bi se osvobodil od nenehnega prihajanja in odhajanja, ciklov rojstva in smrti, mora posameznik iskati podporo *Guruja*. Od koder pa posameznik pride in kamor gre? On Sam je povsod. To, da zavzameš zatočišče v Njem je osvoboditev.

295.

Kakor dolgo se ne doživi manifestacije *Gurujeve* moči, se posebno romanje do Razsvetlitve, do Samo znanja v resnici še ni začelo. To je zaradi česar nisi našel svoje lastne stabilne hitrosti napredovanja. *Sādhana* se nadaljuje znotraj resničnosti *prakriti*. Zato je človekova zaprisežena dolžnost v vsakem trenutku, da se nameri k napredovanju pospešeno in zavzeto.

296.

Da bi naj našel mir v umu, bi posameznik moral slediti določeno pot in kontemplirati določeno obliko, ki ga najbolj privlači in ki posamezniku pomaga do vrhovnega Cilja. Kakor dolgo se notranji Guru ni razkril, kako je lahko končno zaužitje blizu?

DEL V

VAIRĀGYA MĀRGA

297.

Nasproti Samo-spoznanju je edina smer v katero se naj napreduje; vse ostalo je domišljavo in vodi do trpljenja.

298.

Pot odrekanja je vsekakor pot blaženosti. Človek, ki je na romanju do Boga, je srečen. Pot do Njega je sama po sebi vredna, da se jo imenuje pot; vse druge, kjer se posameznik sreča s težavami in katastrofami na vsakem koraku, so napačne poti

299.

Človek, ki se je podal na potovanje Večnega, več ne ostaja zatopljen v karkoli, kar ne vodi do Samo-spoznanja, do spoznanja Boga.

Pravtako, kot ko gori hiša, posameznik odpre vrata in jih pusti, se enkrat razlikovanje in nepristranskost prebudita, potreba po napredovanju v katerokoli drugo smer pa se ne pojavi.

300.

Stvar veselja je, da se posameznik želi pridružiti *Ashramu*. V trenutku, ko je njegova želja pristna, je že tako dober, kot da bi vstopil v *Ashram*.

301.

Enega, zaradi katerega si izbral to pot, da bi posvetil svoje življenje Njemu, se je potrebno spominjati nenehno. Govori samo zaradi Njega. Misli na njegova besede; vedno se Ga zavedaj, poslušaj le Njegove spodbude.

302.

Čistejši kot um postane s spominjanjem Nanj v vsem, bolj izvrstno bo tvoje delo.

Kot delovanje se ne manifestira nič drugega kot le On. V svojem delu mora posameznik gojiti čistost in iskrenost. S tem, da je izbral duhovno pot, ne bi smel posameznik nikoli hlepeti po naklonjenosti ali spoštovanju kogarkoli, ali si želeti, da bi mu pomagali pri njegovih nalogah.

Vedno vadi potrpežljivost in samo disciplino. Pravtako kot kapljica kisline pade v večjo količino mleka, in postanejo vsi njegovi deli kisli, tako tudi če malček navezanosti ali jeze ukrade posameznikovo delo ali služenje, je to zelo škodljivo - ne pozabi tega!

303.

Za te, ki so romarji na poti, je nujno, da napredujejo naprej odločno, energizirano, enakomerno in z veliko hitrostjo. Sedeti v majavem vozičku se ne bo obneslo. Dinamična moč uma je vedno potrebna. Ti sam moraš oblikovati svoje življenje - imej to v umu!

304.

Loti se le dela, ki se lahko opravlja kot čaščenje, tako, da ne bo zapravljeno nič časa, med tem, ko ga opravljaš. Vse je moč opraviti s trajnim naporom. Ne smeš se izogibati bolečinam, z namenom, da bi tvoj um ostal osredotočen.

Koliko življenj je človek zapravil v prehranjevanju, pitju in spanju! "Jaz sem nesmrten" - to je zamisel, ki mora dati smer tvojemu življenju.

305.

Brahmachārī ne bi nikoli smel dovoliti, da so njegove religiozne prakse, njegova dejanja služenja in tako naprej pomračena z jezo. Ali ni izbral poti do Boga, da bi dosegel Njegovo ljubezen?

Popotniki ne poti trpijo dolgo, so ponižni in potrpežljivi - Bog je v Svojem sočutju obrnil njihov um v tej smeri. Na trpljenje je potrebno gledati kot na *Bhagavānovo* milost, da izniči posameznikovo zlo karmo.

"Čeprav Me Boste naredili za Svojega s tem, da me kaznujete, naj se zgodi Njegova volja!" Prizadevajte si, da ostanete zvesti in spokojni. Nenehno se spominjajte Njegove prisotnosti, služite.

306.

Ker živite življenje *sādhuja*, bi morali poizkusiti ignorirati hlad kolikor je le možno. Če se posameznik premakne in vadi, ga čuti manj.

S tem, da živi nadzorovano življenje postane posameznik trdno zasidran na duhovni poti in potem mu ni potrebno tako zelo trpeti. Mogoče bi delovali malo bolj v tej smeri.

Če je hlad ekstremen, se ne kopajte zgodaj zjutraj temveč pozneje tekom dneva; ko vstanete iz spanca, se preoblecite, pošcorpote na svoje telo nekaj vode iz Gangesa in potem nadaljujte s svojo *sandhyā-o* (jutranjim čaščenjem) in drugimi duhovnimi vajami.

Brahmachārīji se morajo popolnoma odreči sarkazmu in lahkomiselnim šalam. Zato je pomembno opazovati tišino kolikor je le možno.

Brahmachārījem je prepovedano spati tekom dneva. Ko vstanejo zgodaj, bi se morali izpostaviti veliki bolečini, da ne bi zaspali tekom dneva. Če se daljši čas posameznik trudi

v tej smeri, se bo navada ustalila.

Ne izgubite poguma in bodite vztrajni v vaši *sādhani*.

307.

Nosilce (telesa), ki so uporabljeni pri *pūji* in posameznikov lasten nosilec (telo) bi moral vedno očistiti posameznik sam. Še več, za tega, ki živi življenje *sādhuja*, je to edini primerni način, kako naj to počne.

Prejšnji dan sem srečala mlado žensko, ki mi je rekla, da če bi to bilo za služenje Gospodu, bi le-ta užival v opravljanju kakršne koli vrste ročnega dela - kot hoditi po nakupih, sekljanju zelenjave, kuhanju, izvajanju pūje, čiščenju nosilca (telesa) in tako naprej.

Celo, če bi mu nekdo ponudil, da ga olajša, bi to zavrnil in rekel, da želi z lastnimi rokami prisostvovati vsemu potrebnemu, za služenje Gospodu. Bil bi navdušen pri izvajanju teh opravil. Istočasno pa bi izgledal zdravo in sposobno.

Na ta način se posameznik vzdržuje srečnega in zadovoljnega, saj deluje za Gospoda in je prav delo, ki je opravljeno kot služenje to, ki čisti um in srce. Živeti na ta način spodbuja fizično in mentalno dobrobit.

Še več, uporabi svoj prosti čas, da bereš religiozne knjige, s poslušanjem razprav o duhovnih temah ali s poizkušanjem prisotvovati *satsangu* in tako naprej. Ne daj umu možnosti, da se prepušča nečistim mislim.

Mladi mož, ki je bil omenjen zgoraj, je komaj imel dovolj za jesti. Če mu je kdo dal sadež, je bil skrajno zadovoljen.

Śrī Gopinath Kaviraj je govoril v tej povezavi, da se skozi potrebo in revnost posameznik lahko nauči kar bi bilo ugodno za njegovo *sādhano*, kot npr. odvisnost od Boga in tako naprej.

Za te, ki so posvetili svoja življenja v celoti vrhovnemu potovanju, je dobro do živijo v tem duhu, čeprav je med lastniki stanovanj mnogo teh, ki uživajo blaginjo in izobilje.

Jeza, nadutost in podobno ne pomagajo na poti. Zanašanje na Božjo resnično pomoč in ves čas čutiti: "Karkoli Uredi, je za mojo resnično dobrobit." Zase ne moreš vedeti preko katerega sredstva te bo Bog pritegnil bližje k Sebi.

Popij četrt litra mleka na dan in pojej rižo ali roži z *dāl* in zelenjavo dvakrat na dan. Tako dolgo si živel na pol litra mleka ali na svežem siru brez posebne koristi te diete. Zato poizkusi sedaj za nekaj časa z normalno dieto in vadi; ne obremenjuj se pretirano in preveri kako se počutiš kot rezultat tega.

Moral boš stremeti iskreno, da bi večno ostal osredotočen na Boga, ne glede na to, na kak način te bo On morda vzdrževal. Če je um fiksiran na Boga, vprašanje glede materialnih potreb in pritožb, časti ali sramote ne bo vzniknilo.

Več dovoliš svojim mislim, da bivajo v Njem, bolj boš odkril, da se ti izboljšuje zdravje telesa in uma. Preko razprave o božanskih stvareh in s preprostim skromnim življenjem, se boš moral pripraviti.

Moraš postati miren in zdrav. Ko premišljuješ, premišluj le o Njem; ko delaš, naj bo to le služenje Njemu. Po naravi si dober in prijazen v srcu, vendar pa boš moral postati dober v vseh pogledih.

Nikakor ne dovoli, da bi tvoje misli počivale v potrebah in pritožbah. Nauči se prilagoditi okoliščinam, kot se le-te pojavijo - le takrat je lahko upanje na mir in spokojnost.

Mataji je izrazila svojo radost, ko je slišala o tvojem dnevnem programu in vašem skupnem urniku, o tem, da opazuješ tišino ob določenih urah ipd.

Rekla je tudi: "Resnično bi to bila stvar veselja, če bi, kot dobri fantje, lahko preživeli dan in noč v božanskih mislih in opravilih.

Kar se zahteva od romarja na vrhovni poti, je to, da bi moral vedno nadaljevati s hojo. Porabiti svoj čas v spominjanju na Večno, zares pomeni biti popotnik na tej poti."

308.

Urediti si življenje v skladu z odredbami *Śāster* je posameznikova dolžnost v človeškem življenju. Sprejeti to, do česar posameznik ni upravičen, je v *Śāstrah* prepovedano.

Ti, ki živijo kot *sādhuji* v *ashramih*, lahko sprejmejo darila ljudi kot tudi njihove poklone, da vzdržujejo svoje zasluge.

Razen, če posameznik še ni uresničil določenega stanja doseganja, sprejemanje čaščanja ali darov ni v pomoč na poti do Vrhovnega. Ni primerno sprejemati užitka v tem, do česar posameznik ni upravičen.

309.

Krivda se lahko primerja z kravjim drekom. Ko le-ta leži povsod, nima uporabne vrednosti. Vendar pa, ko je pomešan z zemjo in se spremeni v gnojilo, ga položijo pod rastline; kakšne čudovite rože, vse sadje ali zrna ne bodo zrasla!

Podobno, če prosilec lahko prenaša, da ga krivijo in kritizirajo, bo to takorekoč enako, kot če to uporabi, da izboljša svoj karakter, koristno - pravtako, kot zemlja postane rodovitna zaradi gnoja.

Ali ne vidite, kakšna čudovita stvar je, ko te okrivijo? Krivda ni nič drugega kot On, Eden.

310.

Če prosilec na duhovni poti lahko, poln vztrajnosti, potrpežljivosti, enakomernosti, miru in mirnosti ostane prevzet s svojimi religioznimi praksami, potem, četudi pride val slabe sreče, se ga le-ta ne bo zmožen dotakniti. Vsekakor je človeška dolžnost, da se potruji kar se najbolj da, da bi dosegel takšno stanje.

311.

Živijo v lokalni skupnosti, ker se vadi *tapasyā*, v vznožju Himalaje, v bližini templja Śive.

Preko vzdušja njihovih *sādhana*, njihovih *tapasyā-ij*, bi moral prostor postati prežet z duhovnimi vibracijami, da bi celo ljudje, ki prihajajo od zunaj lahko to razločili.

Življenje v *Ashramu* bi moralo biti vredno njegovega imena, moralo bi biti blagoslovljeno - to bi moralo biti tako. Oči, obraz, celotno telo bo potem sevalo s pokojem, blagostjo.

Vsi popotniki na vrhovni poti morajo biti polni predanosti, asketi, pravo utelešenje ljubezni - veliki *jogiji*. Na romanje se odpravijo zaradi samo-pozabljenja, za razkritje ene-ga resničnega Bitja, da bi izkusili Njegov dotik.

312.

Zvest podanik, strasten ljubimec Boga, veliki jogi - vsi so popotniki na poti do Vrhovnega; razkritja svojega pozabljenega Jaza, Njegovega dotika, njihov skupni cilj.

313.

Za *sādhako* in *sādhiko* je nujno biti konstantno absorbiran v misli na Vrhovno. Nobene druge misli, katere koli vrste, niso tolerirane. Več časa posameznik posveti meditaciji na Najvišje, manj materialnih pomislekov bo vzniknilo.

Za te, ki so posvetili sebe tej poti, odkrito s srcem in dušo, se ne bo celo nekaj nemarnosti v dolžnostih nasproti njihovim staršem prikazalo kot rezultat v kakršni oviri ali za-drževanju pri njihovi *sādhani*.

Če je posameznikova trdna in nedeljena pozornost posvečena vrhovni poti, bo Bog sam poskrbel za vse.

314.

Spremeni svoje življenje, od njegovih korenin naprej. Postani *sādhaka* in pojdi naprej na duhovno pot z odlično zavzetostjo in energijo.

V vsakem posameznem trenutku je On s tabo, kot tvoj pomočnik - poizkusi se zavedati tega. Ta, kateremu služenje posvečaš svoje življenje je OnSam, Rešitelj. V skladu, da bi izkusil to globino znotraj, se poizkusi z vso svojo močjo očistiti - telo, srce in um.

Če celo leto strogo posameznik govori resnico in se drži resnice zelo natančno v vsakem pogledu, bo do dolečene mere zapažen napredek v rezultatu pri napredovanju nasproti svetlobi Resnice. Naj ne obstaja niti sled ali predlog neresnice.

315.

Z nenehno vajo posameznik dokončno doseže.

Vsi bi se morali odločiti, da poizkusijo in sledijo nasvetu svojega prijatelja do najmanjše potankosti natančno. V katerem trenutku se nas Bo usmili s Svojim dotikom je na Njem; naša dolžnost je priklicovati Ga brez prekinitve.

Zadosti časa je bilo porabljeno v tavanju brezciljno, sem ter tja in v zapuščanju poti, da bi uživali v gledanju na svet in da bi se zabavali na različne načine, na način kot se to pač na svetu počne. Sedaj pa bi moral ves posameznikov čas biti porabljen, kolikor le mogoče, v poizkusu najti svoj lastni Jaz.

Prazen, nedejaven govor je nekoristen in le preprečuje posamezniku napredovati nasproti Njemu - to je le ovira njegovim lastnim naporom. Leta in leta so bila zapravljena na ta način.

Sedaj pa se prijatelj vrni v svoj resnični Dom! Z zavlačevanjem na poti si podaljšuješ agonijo nevšečnosti in težav, ki jih je potrebno prenašati na romanju.

Vedno si zapomni, da ta, ki je željan napredovati nasproti Njemu in vadi Njegovo Ime in Njegovo Prisotnost napreduje ne glede na to, v kakšnem stanju je.

Reči, da "ne čutim Njegovega odziva" in zato uživam v vsakdanjih stvareh, ne more nikoli biti za posameznikovo dobro - vedno imej to v umu.

316.

Ko v povezavi z velikimi dušami – s svetniki in *sādhuji* - stremiš, da bi zaobljel Najvišje in bi opustil kratkotrajne užitke, ni primerno kritizirati nebenega dejanja velikih. Karkoli povedo mora biti sprejeto brez razprave.

Govoriti o napačnosti ali napakah, kar zadeva njih je žalitev s tvoje strani in je zato škodljivo. Ali niso ti, ki jih sodiš na ta način tvoje lastno ljudstvo?

Kakor dolgo posameznik ni prepoznal svojega lastnega bitja, bi morali biti vsi obravnavani kot posameznikov lastni Jaz. Poizkusi najti Boga v vseh. Ta odnos je podrebno gojiti.

Dobro in slabo sta znotraj Enega, ki prepreda celotno vesolje. Zato je dolžnost teh, ki so

odšli prepoznat Resnico, smatrati vse, kar svetniki in *sādhuji* izvedejo na popotovanju za Resnico, kot različne manifestacije njihovega *Iste* ali *Guruja*.

To je duh, za katerega se je potrebno zavzemati.

317.

Objami to, kar te nese k cilju človeškega obstoja in odpovej se le čutnemu užitku.

Obstaja le ena družina iskalcev, ki je razširjena po celotni zemlji. Tako je dolžnost teh, ki so se odpravili iskat Resnico to, da sprejmejo vse kar *sādhuji* storijo na poti iskanja Resnice kot različne manifestacije njihovega lastnega *Iste* ali *Guruja*.

“Ti si Mati, Ti si Oče, Ti si Prijatelj, Ljubljeni, Gospodar.” Kjer vse temelji na Enem samem, tam obstaja en sam *ashram*, ki prežema vse veselje.

Vprašanje meje ali omejenosti se ne pojavi - je brezmejno, neomejeno. Vse je iz Enega, je Eno. Le zaradi dvojnosti pride do konflikta. Slepost in priklenjenost obstajata le zaradi tančice nevednosti.

318.

Kako zavidanja vredna so njihova življenja (življenja teh, ki živijo v *ashramih*)! Osvojenosti številnih boleznih, skrbi in zadrege, ki nadllegujejo lastnika hiše, kako čudovita priložnost jim je dana, da se izpopolnijo, da dosežejo natranjo lepoto, da se pripravijo na doseganje vrhovnega predmeta življenja.

S prenašanjem težav, ki se pojavijo, ko so ljudje iz različnih krajev, različnih vzgoj in temperamentov vrženi skupaj, posameznikova moč potrpežljivosti in spoprijemanja postaja velika, razvije se spodobnost vzdržljivosti.

Ne oziraj se na padce drugih, temveč poizkusi odkriti njihove pozitivne kvalitete, zapomni si, da je tvoj način gledanja na stvari (takorekoč najti napako pri ljudeh) ta, ki ti povzroča bolečino.

Vse te težave so glede na tvojo lastno *karmo*. V Božji kreaciji je potrebno uživati in trpeti rezultate posameznikovih dejanj do najmanjše potankosti. Vse razdeljuje On. Moral boš najti Resnico!

Vedno imej v umu, da moraš izčrpati vse vrste karme in da je On tam zato, da te očisti, da bi te pripravil na združitev z Njim.

Vedno in za vse je On. Bližje te potegne do Njega, ki je fontana milosti in sočutja, bolj boš izkušal Njegovo prisotnost.

Porabi svoj čas v *japi*, meditaciji, preučevanju svetih tekstov in tako naprej. Bodi resnicoljuben v misli, govoru in obnašanju.

Naj drugi počnejo, kar jih je volja, kot to diktira njihova narava. Dobrim se svet pojavi dober. Bodi neposreden in iskren s temi, s katerimi moraš delati. S tem, da boš primer za druge, se bodo le-ti spremenili.

Človek bi moral biti poln radodarnosti in intelektualne širine v izgledu in delovanju.

Harmonija v domu med možem in ženo, med starši in otroki temelji na materialni privlačnosti in naklonjenosti. Vendar pa živeti v harmoniji z veliko skupino ljudi - v tem leži resnična veličina.

V kakršnekoli okoliščine te že je Bog postavil kadarkoli, znebi se motenj in imej vedno namen prižigati duhovno vzdušje. Osnova za to je resnicoljubnost v govoru in v delovanju, potrežljivosti in vzdržljivosti v čakanju.

Zanašaj se na Boga v vseh stvareh. Da se na romanju pojavijo vse vrste težav je le normalno, to je pravilo sveta.

319.

Neprecenljiv čas polzi. Moške in žene, ki so prišli živeti v *ashram* morajo poizkusiti doseči dokončno Dobro z ureditvijo svojega časa na ta način, da vztrajajo v spominjanju Božanske Prisotnosti skozi ves dan.

Nihče ne more povedati v katerem trenutku mu bo morda Bog podelil izkušnjo Svojega razkritja. Zato je človeška dolžnost vzdrževati svojo pozornost večno vcepljeno na Boga.

Vsakdo v *ashramu* mora razviti mirnost, ljubezen, iskreno prijaznost, radost, resnicoljubnost, tolerantnost in potrpežljivost.

320.

Ljudje različnih *samskār* bivajo pri Ma. Kar izkušaš je zaradi teh mnogih *samskār*. Da bi odstranil napačno idejo oddaljenosti (med Bogom in človekom in med človekom in človekom) posameznik pride, da bi živel v *ashramu*. Ma se ne obrne proti nikomur. Še naprej živi v *satsangu* v svoji organizaciji in naporno stremi za prebujenjem prave inteligence (*sadbuddhi*).

321.

Tu ste se zbrali zaradi iskanja Resnice. Kjer je tvoje mesto je tudi njegovo. Vsakdo govori v skladu s svojimi prirojenimi dispozicijami, vendar pa se nisi podal na duhovno pot zaradi te vrste stvari.

Vrhovni Cilj k kateremu težiš, ista trditev je tako tvoja, kot njegova. Ti si oboje v enem položaju; oba imata enako duhovni odnos do Ma. Kjer je to telo, tam so vsa, brez izjeme.

Nihče od vaju ni prišel sem zaradi česar koli materialnega. Vsakdo prejme v skladu s svojim stališčem uma in srca. Vsi ste romarji na popotovanju do Vrhovnega.

322.

Prebivalci *Ashrama* ne smejo obračati pozornosti na čaščenje ali žalitev, položaj ali slavo. Vse mora biti predano Gospodovim stopalom. Ali niste izbrali tega življenja, da se odrečete vsemu?

Da si užaljen (*apamāna*) pomeni, da gojiš zamero voljno (*apa mene noua*). V vseh oblikah brez izjeme je On; bodite ljubeznivi in prijateljsko nastrojeni nasproti vsem.

323.

Človeška bitja niso vsa narejena po istem vzorcu. Iz različnih krajev so se zbrali mnogi ljudje skupaj z edinim prizadevanjem, da bi našli najvišje dobro.

Ali ni potem vedno možno za vsakogar, da da izraz svojim vrojenim tendencam in težnjam (*samskāras*) in to je zaradi česar vzniknejo težave.

Vse prežemajoči Eden predvideva določene oblike v določenem času. Če se zasidraš v portpežljivosti, posvojiš ta pogled, ali ni možno, da boš našel mir?

Obstajajo nekateri, ki ustvarjajo nihanja in skrbi tudi za druge, kot tudi sami za sebe, vendar pa to ni to, kar si želi to telo (Mataji); prav nasprotno, zahteva, da se vsi zdržijo od takšnega ravnanja.

324.

Ma-jina *kheyāla* je ta, katero bi morali iskati vrhovni predmet življenja, nenehno ostati v tem ozračju, tako, da bi On Sam lahko stal razkrit.

Možje in žene najbolj različnih temeperamentov in pogojev se zberejo okoli Ma. Posameznik živi v *Ashramu*, da bi se znebil navade smatrati druge daleč od sebe, kar je norost. Mataji, nikogar ne pošlje stran.

S podaljšanim bivanjem v *satsthāni*, z drugimi besedami, v prostoru posvečenem Božanskemu in iskanju Resnice, in s *satsangom*, (družba svetnikov in iskalcev Resnice), se bo *sadbuddhi*, (resnično razumevanje) prebudilo.

325.

Duhovna naklonjenost je nedvomno močnejša kot krvni odnos. Sreča, ki jo daje, je zelo posebna.

Z ozračnem, ki ga ustvari tvoja meditacija, tvoje duhovno prizadevanje, bi moral prostor postati čudovit, da bi celo ljudje, ki prihajajo od zunaj bili zmožni to opaziti.

Življenje v *ashramu* bi moralo biti narejeno vredno svojega predmeta. To je vsekakor tako, kot bi moralo biti! In potem bodo tvoje oči, tvoj obraz, tvoj celoten izraz, sevali mir in spokoj.

326.

Z vstopom na to pot si premagal svet. Obstaja samo eden *Brahman* brez pomisleka, ena *Ātmā* — nasproti Temu bi moral stremeti.

Naj ne bo med vami bolnega občutja, jeze ali razburjenega govora, ne prepiranja, ne razlik. Če gojite duh prijateljstva, se bo povečala vaša toletantnost in spoštljivost.

Kadarkoli se čutite prizadeti zaradi česar koli, kar je bilo povedano, bi morali izvržiti snov kot strup. Vi vsi ste zelo, zelo dobri. Z dobroto se prižge Svetloba.

327.

V odgovor na nekogaršnje opazke in vprašanja je Mataji podala sledeča pravila za obnašanje prebivalcev *Ashrama*:

1. Ko govorijo starešine ali nadrejeni, ne prekinjaj tega o čem se je govorilo s komentarij. Svoja mnenja lahko podaš le takrat, če te zanje vprašajo. Če imaš karkoli za povedati o tematiki, lahko to poveš pozneje starešini v zasebnem pogovru: “V povezavi s tem, kar je bilo povedano, so se mi pojavile takšne in takšne misli.”
2. Ko se starešina ali nadrejeni pogovarja z nekom, posameznik ne bi smel tega motiti s tem, da bi nekaj povedal ali prigovarjal. Če ima kaj pomembnega povedati, lahko to pove po tem, ko je starešina nehal govoriti.
3. Ko se pogovaraš s svojim sopotnikom, se posameznik ne bi smel iz njega niti norčevati, niti prenašati kritike glede drugih.
4. Posameznik ne bi smel govoriti o nikomer bodisi ga hvaliti ali kriviti s sovraštvom v ozadju svojega uma.
5. Ne sodi svojih sopotnikov ali govori o njih z drugimi.
6. Če te nekdo užali ali zlorabi ali obtoži po nedožnem, pomisli, “Gospod, Ti si mi na ta način dal potisk, da bi me naučil lekcijo. Bodi zadovoljen z mano ponovno!” Ne sovraži osebe, ki ti je posredovala potisk.
7. Ne čuti ali govori neprijazno o nekom.
8. Bodi razmišljujoč v govoru in delovanju.

9. Govori malo in le takrat, ko je to potrebno.
10. Bodi vedno pazljiv.
11. Ostani miren, trden, spokojen in resen.
12. Govori z vsemi z mirnostjo, spokojnostjo, ustaljenostjo in smatraj ga za enakega.
13. Ceni le to, kar se nanaša na vrhovno potavanje (*paramārtha*).
14. Tvoj odnos mora biti nežen in mora dajati primer.
15. Bodi pošten in odkrit v tem kar imaš za povedati.
16. Iskanje Resnice se mora nadaljevati v vsakem trenutku.

Ko se z nabrano močjo trajne prakse razločevanja med Resničnim in neresničnim, *jape*, meditacije, cremonialnega čaščenja, preučevanja svetih tekstov, petja Božjih hvalnic - karkoli od tega je glavna linija pristopa za katerokoli določeno osebo - posameznik zatopi v vrhovno potovanje, potem posameznik ne more ostati brez spominjanja na Boga; in posledično je norčavost, napačno znanje in trpljenje odstranjeno.

Biti človek pomeni težiti za Božjim spoznanjem. Človeški klic, kot človeškega bitja je najti Boga.

328.

V novem letu bi se moral *sādhaka* potruditi s prenovljenimi napori za nova spoznanja.

329.

V vsakem posameznem trenutku se poizkušajte zavedati Njega; ali niste izbrali te poti, da bi posvetili svoja življenja Njemu?

Zato, ko govorite, govorite o Njem, ko premišljuje, premišlujte o Njem, ko poslušate, poslušajte Njegove besede ali kar je za povedati o Njem.

Naprej, naj vsak od vas poizkuša voditi dnevnik, tako, da lahko preverite svoj um, ko se obrne navzven. To vas bo tudi mogoče naredilo pazljive in vam pomagalo pri vašem stremljenju.

Ti, ki so romarji na poti, morajo razviti veliko notranjo moč, energijo, gibčnost in urnost, tako da bodo njihova življenja lahko postala čudovita in da bodo lahko zapolnili svoja nova življenja z novim tokom. To se ne bo zgodilo ob sedenju v majavosti, ob porivanju kravjega voza.

Vedno mora um biti intenzivno zagnan, energiziran in buden. Le takrat se lahko posameznik prebija naprej z veliko hitrostjo. Ne pozabi, da mora vsaka oseba gnesti svoje lastno življenje. Sprejmi veselo karkoli ti bo morda On položil nate ali vzel stran od tebe.

DEL VI

ĀNANDA SVARŪPINĪ

330.

Vse kar to telo stori ali pravi je vsekakor samo zate - njegova dejanja, gibanje, njegovo prihajanje in odhajanje. Karkoli je narejeno zaradi tebe skozi to telo, kadarkoli, si ti ta, ki povzroči, da se to zgodi.

331.

Pišite ji: "Pod katerimkoli imenom kdorkoli morda išče Boga, ga je ta mali otrok najbolj srčno pozdravil."

332.

Mnogi pravijo Ma, "Ti si moj *Guru*." In Ma vedno izjavi: "Karkoli morda že poveš je vse v redu." Ma tudi pravi, "Ta, ki je vseprežemajoč, ki se ga imenuje na razne načina *Para-Brāhman*, *Paramātmā* ali Bog, On vsekakor pripada vsem."

333.

Kdo je 'Anandamayi Ma'? Kdo je zares *ānandamayī* (prežeta z blaženostjo)? On je v vseh oblikah in formah, večno okronan v srcih vseh bitij. On resnično biva povsod.

Ko vidiš To, si To dosegel, si videl vse, vse si dosegel. To pomeni, da postaneš neustrašen, prepričan, osvobojen konflikta, nespremenljiv, neminljiv.

334.

To telo ne vadi ne tanter, ne manter, nič kaj takšnega. Kar se imenuje tantrične *kriyā*-e in to, kako se le-te izvajajo, se tukaj ne kaže kot predstava. To telo je zares povezano z vsemi v *Ātmi*.

Tukaj ne obstaja takšna stvar kot ločen dom in hiša lastnika; ali če sploh hočeš govoriti o domu, je ta On, On ne vezan.

335.

Ker to telo ne reagira iz kakršnega koli razčlenjevanja ali iz predsodka, zanj ne obstaja takšna stvar kot dejanje iniciacije ali karkoli, kar je v skadu s tem.

Vse je enako, vse možnosti so vsebovane v tem telesu. Ob tako mnogo priložnostih bodo semenske *mantr*e ali *mantr*e *saṁnyāsa* nenadoma izbile iz the ust.

Potem se lahko prav gotovo zgodi, da bo nekdo slišal to, kar bo zanj popolno in lahko se tudi zgodi, da bo nekdo na nek drugi način prejel nekaj, kar bo uporabil.

Bili so premeri, ko so se navadni ljudje počutili popolnoma prepričani, da je bilo to vnaprej dogovorjeno. Pravzaprav se ni dogajalo nič od tega. Preprosto se zgodi to, kar je namenjeno, da pride.

Ali veste kako? To je takole: Zemlja je seveda vedno tam in sadež pade iz drevesa in novo drevo zraste. Vendar pa ni nihče požel semena.

Na enak način kot se drevo lahko razvije iz semena, ki je bilo požeto, lahko izraste čisto ista vrsta drevesa iz sadeža, ki je padel na tla.

Na enak način to telo nima želje, ne namena ali postavljenega namena – vse se zgodi spontano.

336.

Dogajanje se pojavi naravno in nenaravno, normalno ali nenormalno glede na tvoj kot od koder gledaš. Tukaj seveda karma in *želja* (*vāsanā*) niti ne obstajata. Tukaj je vse kar je lahko povedano: “Karkoli se zgodi je enako dobrodošlo.”

337.

Zelo pogosto telo zadržuje sebe tako v tem, kar se nanaša na njegovo obnašanje in njegove besede.

To je pravzaprav dejstvo. Vsekakor je potrebno in zato tudi premine.

338.

S tem telesom se nič ne zgodi podzavestno ali zaradi napake – bodisi tukaj ali daleč v daljavi. Če se ga dojema na zunaj ali ne, se zgodi karkoli je usojeno, da se zgodi.

339.

S tem telesom je približno takole: Ne govori nikomur, niti ne gre k nikomur, niti ni v nikogaršnji hiši.

340.

Kdo je ta, ki se pojavi kot bolečina ali težavnost? To, da prevzameš trpljenje nase je čisto druga stvar. Vsaka vrsta delovanja ni možna povsod. Tukaj (z Ma) je smeh, dajanje življenja ali zadušitev le-ta – vse je On – TO. Tukaj ni govorjenja o trpljenju, stiskah drugih, obstaja le popolna enakost, identiteta.

341.

Oseba, ki pričakuje, da bo to telo vedno nenaravno pri njegovih poslih s svetom, bo razočaran, saj to malo dekle deluje glede na svojo *kheyālo* – karkoli že bo, kadarkoli.

Z drugimi besedami, sprejmi majhno služenje, ki si ga sposoben sprejeti od tega otroka. V kakršnikoli luči kdorkoli vidi to malo dekletce, je odvisno o njegovi zamisli in odnosa uma. Njej se vse pojavlja čudovito.

342.

Karkoli že morda so, je to malo telo z njimi, vedno. To telo ne ve, kako služiti vsem – le tako, kar morda pride okoli spontano kadarkoli:

Koliko malo ae že lahko naredi v odnosu na tega malega otroka kot, da bi bil njihov lasten, z njihovo ljubeznijo in s spoštovanjem za njo, medtem, ko daje *satsang* in *sādhusang*. Tukaj so vrata vedno odprta; brez odlašanja jim dovoli priti, kadarkoli si to želijo.

343.

Pravkar sem se spraševala o sledečem: ko se glede na tvoje gledišče to telo počuti slabo, le-to vidiš, da prevzema več kot so običajno načini tega sveta.

Med tem, ko po drugi strani pa, ko je to telo v tem, kar imenuješ “dobro zdravje”, potem pa praviš, da je obrnjeno na “drugo stran stvari”.

Da to opazuješ, je to zaradi tega, da razločuješ med različnimi stanji uma. Vendar pa je za to telo karkoli že pride, da bi minilo, enako dobrodošlo. Ne izbira med to ali ono “stranjo”. Tudi reči “ne”, ne izraža tega na primeren način.

Beseda “ti” je uporabljena, ker ti razlikuješ med “moje” in “tvoje”. Zamisel, da obstaja “moje” in “tvoje” je pravzaprav tvoja bolezen. V odnosu med Gospodom in Njegovim večnim služabnikom vsekakor ne obstaja takšna stvar kot “moje” in “tvoje”.

344.

Če ti že to telo govori ali se smeje ali leže k spancu ali za karkoli se potopi na tla in se prevrača, kot se to včasih zgodi med *kīrtano*, neglede v koliko različnih stanjih in pogojih se to telo morda pojavlja, ostane negelde na to vedno v enem stanju. Zares vse vznikne iz Enega bitja (*bhāva*).

345.

Ti in jaz sta dve osebi in še vedno sva jaz in ti eno; in razpoka med nama je tudi jaz sama. Nikoli ne more priti do vprašanja “dveh”. Navezanost in sovraštvo vznikneta iz občutka dvojnosti.

346.

Karakteristika tega telesa je, da iz katerega koli gledišča bo kdorkoli govoril v katerem določenem času, se bo odzvalo iz točno tega gledišča ali kota.

To telo ni vedno usklajeno s tem kar govori na način, ki bi odgovarjal temu, kar vidiš ti. Vsakogaršnje različne misli in občutja so vsekakor vedno jasne vidne pred mojimi očmi.

347.

Vi veste na kakšen način se je pogosto služenje zgodilo skozi to telo: Jaz sama pacient, jaz sama trpim in negovanje tudi stojeno z moje strani. Zaradi tega je karkoli, kar je že bilo zahtevano kjerkoli, kadarkoli, se je le-to zgodilo na točno takšen način, ki je bil potreben.

Tudi sebe bi morali kontrolirati in se vsaj poizkušali vključiti v služenje s srcem in dušo glede na to, da komurkoli že služite kot svojemu lastnemu Jazu. S tem, ko tako služite, bo vse vaše služenje čez nekaj časa postalo spontana sposobnost služenja za življenje.

348.

Ko so se *pūjā* in podobni rituali izvajali spontano temu telesu, je bila čaščena določena karakterisika božanstva, *āsane* in *mudre*, prikaz moči in tako naprej, specifične temu božanstvu, se je vse manifestiralo skozi to telo na popolnoma predpisan način.

Toda vse to, stran od tega, da bi to bil produkt domišljije, je bilo resnično, kot ste vi tukaj prav sedaj pred mano.

Vsak potreben detalj za ceremonijo se ni le pojavil sam od sebe, pravzaprav je izbil iz tega telesa. Celo forme (*mūrti*) bogov in boginj so bile izvzete iz tega telesa in posedene in potem čaščene.

Še enkrat, ko se je *pūjā* zaključila, so se združili v to telo natančno od tam in na enak način na katerega so vzniknili. V umu je bilo potrebno imeti, da je čisto vse možno.

349.

Ko se je to telo ukvarjalo z igro *sādhane*, če mu je takrat oseba pristopila v duhu globoke vere, je to telo čutilo, kot da bi ga hotela zadušiti.

Če je nekdo prišel in se dotaknil mojih nog, bi se v odziv dotaknila njegovih. Ko je nekega dne Bhaiji izvajal *praṇāmo* na meni, sem tudi sama izvajala *praṇāmo* na njem. Nepotrebno je povedati, da je zbežal, vendar pa, kam bi lahko šel? Hitro kakor strela sem mu sledila in ko sem ga zadržala, sem na njem izvajala *praṇāmo*.

Ko je videl igro božanske moči, je bil nezmožen pobegniti. Vendar pa pozneje, če se je kdorkoli dotaknil moje glave ali stopal, le-to sploh ni predstavljalo nobene razlike.

Enkrat so stopala tega telesa začela boleti kot rezultat, ker so bila dotaknjena s strani tako dosti ljudi. Zgodilo se mi je tudi, da ko sem hodila, me je nekdo zadržal in me zaustavil s silo, da bi mi dal poklon s telesom.

Drugič pa, ko sem igrala vlogo *sādhike*, se je zgodilo, da so mi ljudje ponujali rože pri stopalih in polagali česen okoli mojega vratu, je to telo postalo takšno, kot če bi bilo paralizirano.

Drugič spet, če je *bhakta* položil glavo k mojim stopalom, je to telo čutilo električni šok. Enkrat je bilo, kot če bi celo to telo gorelo. Potem pa tudi, ko je nekdo samo položil svojo roko na mojo nogo, je postalo težko dihati za to telo.

Pa vendar so se ljudje ob drugi priložnosti lahko dotaknili mojih stopal ali objeli moje roke in to sploh ni bilo niti najmanj važno. Nekdo se je priklonil do tal pred tem telesom in je le-to ostalo sede prav udobno, brez tega, da bi kaj čutilo – tako zelo, da je nekdo zapazil: “Poglej, kako srečno sedi... prav tako kot Mahanta!”

Zgodi se tudi, da ljudje izvajajo *pūjā-o* ali *āratī* temu telesu in nekdo zapazi: “Ali vidite kako sprejema čaščenje in oboževanje?”

Obstaja le Eden – torej, kaj je narobe pri tem, da pustiš ljudi, da počno, kar si želijo? Ko je posameznik v dvojnosti in ne zaznava Enega v vsem in vsakomur, potem je dovoliti ljudem, da častijo enega, narobe.

350.

Lahko vam povem, da to telo ni sledilo le eni določeni liniji *sādhane*, temveč je pokrivalo vse poznane linije. Prešlo je skozi mnoge različne raznoličnosti praks na katere se nanašajo svetniki starodavnih časov.

To telo je uspešno šlo skozi *nama* *sādhane*, *hatha joge* z njenimi različnimi *āsanami* in skozi vse različne druge *joge*, eno za drugo.

V skladu s tem, da bi dosegel določeno stopnjo vzdolž ene linije *sādhane*, mora navaden posameznik biti rojen ponovno in ponovno, toda v primeru tega telesa, je to bilo v času nekaj sekund.

Še več, različne oblike *sādhane*, katere je to telo videlo, da so se izvajale z njim, niso bile mišljene zanj; mišljene so bile za vse vas.

351.

Na stopnji *sādhake* obstaja napredek nasproti cilju. Vendar pa tukaj posameznik ne more govoriti ne o stopnji ali brezstopnosti, niti o cilju ali brezciljnosti. Prav tako, ko prižgemo svetilko, se da videti vsak predmet v temni sobi, enega za drugim, je to ravno tako.

Vendar pa med tem, ko še vedno hodiš po poti kandidata, ni možno začutiti vseh detajlov. Mnoge vrste ovir je potrebno preiti med tem, ko napredujemo. Obstaja zunanji tok in obstaja še eden, ki vodi navznoter.

Vendar pa tam ne obstaja vprašanje o nobenem od teh dveh. Tukaj so žile jaz sama, živci jaz sama, gibanje jaz sama in priča vsega tega jaz sama. Seveda je beseda "jaz sama" uporabljena le ker je potrebno uporabiti nek jezik.

352.

Ko se nanašaš na tvoje duhovne izkušnje, to telo pogosto pravi, da je imelo podobne duhovne izkušnje in zaradi tega ve, kaj le-te so.

Ne le to, če nekdo obnovi temu telesu posebno linijo *sādhane*, se lahko le-to opiše v minuti in razloži podrobnosti različnih stopenj te iste linije.

353.

Za to telo obstaja le Eden; niti možnosti ni, da bi obstajal drugi. Kdo torej lahko težave da komu? Le, če bi obstajal "drugi", lahko on povzroči težave.

354.

Večno se dogaja, da oblike želja (*mūrti*) pristopajo temu telesu. Morda tudi vstopijo vanj in se v popolnosti igrajo določeno obdobje. Narava tega telesa ni niti, da povabi kogarkoli, ne da ga pošlje stran. Pravtako, ko ste vi tukaj, tako tudi bolezen pride.

To telo te ne odvrne, kot to dobro veste. Zakaj, bi potem morale predpisovati različna zdravila za njih?

355.

To telo ne sedi tukaj, da bi odgovarjalo na vprašanja. V dejanski resnici to telo ne ostane z nekom drugim, niti ne je ali nosi karkoli, kar je dano nekomu drugemu, niti ne vstopa v dom nekoga drugega, niti se ne pogovarja z nekom drugim.

Vendar pa, izraženo iz drugega kota, to telo govori svojim lastnim materam, očetom in prijateljem. To, da prenese skozi govor ali predavanje, se ne dogaja temu telesu. Kot zaz-

voniš na zvonec, tako slišiš zvok.

356.

Tvoja žalost, tvoja bolečina, tvoja agonija je zares moja žalost. To telo razume vse.

357.

Za Ma vprašanje sprejeti ali ne sprejeti kogarkoli ne vznikne. Za Ma je sprejetje, ne sprejetje in ne sprejetje, sprejetje. Vedno in pod vsemi pogoji, v navdihu in v nejevolji, pod katerimi se Ma nahaja, ostaja in bo vedno ostala z vsemi.

358.

To telo ne vzpostavlja kakršnih koli *āśramov*. Kjerkoli ni *śramov* (trdega dela, obremenitev), tam je *āśrama*.

Ko presežemo svet in zapolnjujemo celotno vesolje kar ga je, obstaja tam le ena *āśram*, kjer obstajajo jezera in tudi oceani, kjer ni razlikovanja med posameznikovo domačo deželo in tujimi deželami. Na kakršen koli način lahko to izraziš, naj je tako.

359.

Modra želiš pregnati to telo (Ma) iz tega uma, vendar pa to telo ne bo odšlo niti za en dan – ne bo in nikoli ne bo zapustilo tvojih misli.

Kdorkoli je bil enkrat pritegnjen k temu, da ljubi to telo, mu ne bo nikoli uspelo izbrisati njegovih odtisov, celo če bo poizkušal sto krat. To telo počiva in bo tudi ostalo v njegovem spominu vedno.

360.

Ātmā tega telesa je vsakogaršnja *Ātmā*. Ne more biti, da kdorkoli, kjerkoli, ni Ma-jin lasten.

SLOVAR SANSKRITSKIH BESED

askara	(1) neminljiv, nedeljiv (2) zvok – enota alfabeta (3) enozložni aum
askra Brahman	(1) neminljiv Brahman (2) zvok besede, ki izraža Brahmana
ānanda	Blaženost, veselje, radost. Blaženost je onstran sreče in žalost in nanjo ne učinkuje ne eno ne drugo
ānanda Svarupini	Ta, katerega bistvena narava je blaženost (Rupini je ženstvenost od rupa)
annapurnā	Aspekt božanske matere. Ta, ki daje hrano, duhovno in fizično. Viśhvanata in Annapurnā sta vodilni božanstvi Varanasi.
ārati	Ceremonija predanosti pri Hindujskem čaščenju z valujočimi lučmi, kadili ipd., pred predmetom občudovanja
āsana	Jogijska poza ali fizična poza. Vsaka poza odgovarja določene mu stanju uma. Jogične poze pomagajo pri koncentraciji ali so izraz fokusirane energije. Določene jogijske poze so tudi uporabljene za kurativne namene.
āśrama	Štiri āśrame (brahmacārya grihastha, vānaprastha, samnyāsa) so štiri zaporedne stopnje življenja iz gledišča romarja na duhovni poti.
Ātmā ali Ātmān	Resničen Jaz. Vrhovni obstoj ali Bitje, ki je iz narave Samo-za vedanja ali Lastne-radosti in za vsemi manifestacijami v naravi
Ātmā darśāna	Vizija resničnega Jaza. Jaz je Samo-razsvetljujoč in se ne more razkriti instrumentalno kot nič drugega.
Bhagavad Gitā	Gospodova pesem. Epizoda iz Hindujskega epa Mahābhāra ta v katerem Sri Krsna, 8. avatar Viśnuja, razlaga doktrino nesebičnega delovanja, ki se opravlja kot dolžnost, ne za dobiček ali prepoznavo, temveč v duhu posvečanja Enemu Vrhovnemu Bitju. Gitā je bila prevedena v večino svetovnih jezikov.
Bhagavān	Vrhovna resničnost, obdarjena z neskončno močjo, ne naveza nim sočutjem in neomejenim znanjem.
Bhakta	Privrženec. Ta, ki napreduje po poti privrženosti.

Bhakti	Privrženost in ljubezen do Boga.
Brahmacāri	Študent, ki se preda duhovnim praksam in služenju in spoštuje popolni celibat.
Brahmacārya āsrama	Prvi od štirih āshramov v katere je življenje razdeljeno glede na Hindujski system, stopnja religioznega študenta. (glej tudi brahmacāri in āsrama)
Brahman	Vrhovna Resničnost, ustvarjena kot ena in nediferencirana, tako statična kot dinamična, pa vendar nad obema.
Dāl	razdeljeni grah, fižol, leča. Skuhan grah skupaj z rižem skupaj z nevzhajanim kruhom je najpogostejša hrana v Indiji.
Darśāna	Vid, videnje. Ko posameznik govori o tem, da je prejel darsāna svetnika, modreca ali božanstva ipd., to pomeni, da je bil blagoslovljen s njegovim pogledom ali prisotnostjo
Dharma	Zakon bitja. Označuje notranji princip religije. Človekova dharma je prepoznati njegovo vrojeno Božanskost. Beseda "dharma" posredujev Sanskritu zamisel pravične misli, življenja in delovanja in dodatno nakazuje na občutek navznoter obrnjenega pogleda, čistosti v prizadevanju in integritete v karakterju, ki je sposoben odsevati blaženo celoto Večne resnice.
Dharamśālā	Počivališče romarjev
Dhyāna	Meditacija. Pred njo se zgodi mentalna koncentracija (dhāra na), sledi ji samādhi. Ko je tok pozornosti konstanten (kot tok olja), se imenuje dhyāna. Najvišja dhyāna je transcendentalna in razlikujoča v karakterju in se lahko zgodi le, ko se raztopi ego-zavest.
Gayātri mantra	Sveta mantra Rigvede, hvalospevnica soncu, ki je molitev za razsvetljenje, ki jo dnevno recitirajo Hindujski zgornjih treh kast po tem, ko jim je bil podeljen sveti tok.
Gopāla	Krišnin otrok.
Grihasthāśhrama	Glede na Hindujski system, je človeško življenje razdeljeno na štiri zaporedne stopnje ali āśhrame, na katere se gleda iz gledišča romarja na duhovni poti. Grihasthāśhrama je druga stopnja, pred katero se nahaja brahmacārya, stopnja študenta v celibatu.
Guru	Duhovni vodnik ali učitelj. Glede na Hindujski tradicijo se mora kandidat za sprejetje v duhovno življenje podvržiti vodstvu kompetentnega učitelja, ki mu ponavadi komunicira med diksho

	(iniciacijo) mantra ali eno močnih imen Boga. To mantra ali ime mora ponavljati učenec redno in na določen način. Je predstavnica božanstva (Iste) učenca.
Guru grantha Grantha	Knjiga, posebno s svetimi besedili. Guru Razprševalec teme. Zbirka Gurujevih učenj, ki razpletejo vozle (grantha) nevednosti. (Popularno se Guru grantha nanaša na zbrana pisanja Sikh Gurujev, ki so čaščena v Sikh templjih kot Božanstvo samo).
Gurupurnima	Dan polne lune v juliju. V Indiji je običaj, da se na ta dan časti Guruja.
Hathajoga	Jogijska vaja skozi medij telesa. Ima različne lastnosti, od katerih so vse namenjene temu, da očistijo telo glede na tri razpoloženja: vayu, pita, slesma (živčna energija, žolčnik, sluz). Zdravje je, ko so te v harmoniji. Hathajoga je stopni kamen k višji jogi, ki se imenuje raya joga.
Ista	Dobesedno "Ljubljeni". Izbrano božanstvo, ki ga posameznik časti, objekt posameznikove vrhovne želje. Je Vrhovna Resničnost v njenem aspektu ānande. Pojavlja se kot oblika na nižjem nivoju, vendar pa ni v resničnosti nič drugega kot Jaz, ki je onstran oblike. Ista je določen aspekt Božanskega, s katerim bo moral biti učenec v popolni zvezi, preden postane Vrhovna Božanska Gnoza možna.
Jagat	Dobesedno 'to, kar nenehno gre' tj. svet, ki je vedno v stanju spremembe in prehoda.
Japa	Praksa ponavljanja mantre ali Gospodovega imena kot sredstva k nenehnemu spominjanju Njegove prisotnosti. Ponovitev je lahko določeno ali nedoločeno število. Japa je lahko vokalna, pol vokalna ali mentalna. Zadnje naj bi bilo najboljše. Zvok bi naj, kot pravilo, bil neslišen drugim. Japa naj bi bila bodisi ritmična ali brez ritma, s tem, ko sledi naravnemu ritmu dihanja. Štetje med japo naj bi bilo izvedeno bodisi s pomočjo rožnega venca ali s pomočjo posameznikovih prstov na vnaprej predpisan način.
Jīva	Posamezna zavest, po karakterju monadična. Spočeta je bodisi kot večer aspekt Brahmana ali kot umetna manifestacija Brahmana pod vplivom māye ali avidyā-e (nevednosti o resnični naravi Resničnosti ali Jaza), in preneha obstajati, ko ta vpliv

	poneha skozi dodatno pojavitev Znanja o Resničnosti.
Karma	Delovanje, rezultat delovanja kot tudi zakon vzroka in posledice zaradi katerega delovanje nujno prinaša njegove sadove. Karma izvira iz posameznikovega jaza s tem, da njegova nevednost deluje kot aktivni posrednik. Ko človek spozna svoj lastni resnični Jaz, karma zanj preneha obstajati.
Kāsi	Vārānasi (Benares)
Kheyāla	Nenadna in in nepričakovana psihična pojavitev, pa najsi bo to želja, volja, pozornost, spomin ali znanje. Ko Mataji uporablja besede z nanašanjem na Njeno osebo, je to potrebno razumeti kot označitev spontanega vznika Volje, ki je božanska in zato svobodna.
Kirtana	Čantanje ali petje imen ali poveličevanj Boga, ki jih izvajajo ena oseba ali skupina ljudi, ponavadi s spremljavo cimbal ali bobnov.
Kriyā	Katerakoli vrsta rituala ali očiščevalnega dejanja ali jogijski očiščevalni process kot kontrola energij v hrbtenici.
Krsna	Aktivna sila. 8. Avatarā (inkarnacija) Vishnuja. Za Śri Krsno je smatrano, da je bil puna (popoln, vzoren) Avatāra.
Kumāri	Večno brezhibna Devica, božanska v naravi. Kumāri je Mati celotne kreacije.
Kundalini	Moč Kače, za katero se pravi, da pri običajni osebi zvita spi v korenu hrbtenice. Z jogo se lahko dvigne in se vzpenja po hrbtenici navzgor. Ko doseže krono glave, pride do razsvetljenja.
Lilā	Igra. Premikanje in dejavnosti Vrhovnega Bitja, svobodni po naravi in niso izpodvrženi zakonom. Visnavas razloži kreacijo kot Božjo lilo.
Mahamaya	Vrhovna moč kreacije. Ime božanske matere.
Mahanta	Vodja religiozne organizacije.
Mahātmā	Velika duša, oseba, ki je uničila njegov ego in spoznala njega kot enega z Vsem.
Mahāyoga	Vrhovno zlitje. Zlitje vsakega posameznika z vsakim drugim posameznikom, vsakega objekta z vsakim drugim objektom in vseh posameznikov in objektov z univerzalnim Enim.

Mantra	Serije zvoka velike moči. Je predstavitev zvoka Iste Devatā. Ime in oblika sta neločljivi; če zato ime čuti življenje, je oblika, ki jo predstavlja priklenjena na to, da razkrije samo sebe, kar zagotavlja, da je praksa dovolj intenzivna.
Mārga	Pot.
Māyā	Vrhovna Božanska Moč s katero Eden prikriva Sebe in se po javlja kot mnogi.
Mudra	Določen položaj telesa v celotni ali njegovih delov, predstavlja izraz določene deve Shakti (višje naravne sile). Brez tega položaja, ta določena Shakti ne more delovati. Izvajanje muder je potrebno, v skladu s tem, da bi lahko usvarili potrebne spremembe v umu ali karakterju.
Omkāra	Zlog "Om".
Parābrahman	Vrhovna Resničnost
Paramārta	Vrhovni Objekt človeškega življenja. Notranji zaklad, navišji pomen.
Paramātmā	Vrhovna Ātmā celotnega vesolja, posameznika kot tudi kozmo sa.
Prakrti	Narava ali Prvinska Snov, ki je sestavljena iz treh gun: sattva, rajas, tamas.
Pranāma	Dar, poklon. Poza predanosti, ki kaže na posameznikovo lastno majhnost pred obličjem Božanskega
Prārabdha karma	Del posameznikovih preteklih dejanj, ki so priklenjena, da bodo vzcvetela v trenutnem življenju in se jih ne da odvrniti
Puja	Ceremonialno čaščenje Hindujcev. Ponujanje različnih predmetov, ki predstavljajo vse aspekte posameznika kot objekta čaščenja
Risi	Videc. Za Risije se pravi, da so ta razred bitij, različni od bogov, ljudi, demonov ipd., katerim se razkrivajo mantr.
Roti	Nevzhajan kruh. To ali riž sta najbolj pogosta hrana v Indiji.
Śabda	Zvok, beseda.
Śabda Brahman	Večna moč zvoka ali vibracije, ki je prva manifestacija Vrhovne Resničnosti in leži v korenu vseh nadaljnjih kreacij.
Saccidānanda	Vrhovna Resničnost kot samo obstajajoče Bitje-Zaest-Blaženost

(Sat – Chit – Ananda).

Sadguru	Popoln Guru, ki kaže pot do spoznanja tega, Kar Je.
Sādhaka	Ta, ki vadi sādhanō.
Sādhanā	Duhovna praksa z namenom pripraviti se na Samo-spoznaje.
Sādhikā	Ženski Sādhaka.
Sadhu	Posameznik, ki živi osvobojen od družine in poslovnih prepletanj, v skladu s tem, da bi posvetil ves svoj čas in energijo duhovnemu prizadevanju.
Śakti	Moč, ki je večna in vrhovna in narave zavesti. V Hundujski mitologiji je Śakti simbolizirana z božansko žensko.
Samsāra	Cikel življenja na svetu skozi serijo rojstev in smrti. Je posledica nevednosti in o resnični naravi Jaza in Karme.
Samskāra	Vtisi, težnje, psihične sledi, ki so jih v umu zapustile kakršneko li izkušnje, ki so pogosto prinesene iz preteklih rojstev
Samnyāsa	Odpovedovanje. Glede na starodavni Hindujski system, zadnja stopnja človeškega življenja v katerem se človek mora odpovedati družine, lastnine, kaste, družbenega položaja ipd. – v bistvu vsega na kar je navezan – in se predati božanskemu
Samnyāsa mantra	Mantra, ki je prinesena skozi med samnyāsa iniciacijo za določen namen, da bi prišlo do polpone odpovedi.
Samnyāsi	Ta, ki je prejel samnyāso ali se ga je dotaknila samnyāsa.
Sanātana dharma	Večna dharma. Univerzalno učenje, ki temelji na v starodavni preteklosti razkritih svetih tekstih in izkušnjah nešteti svetnikov in modrecev čez stoletja
Sandhyā	Določena duhovna praksa, ki se izvaja dnevno kot dolžnost od sončnem vzhodu in sončnem zahodu
Śastrās	Svete Hindujske svete knjige
Satsang	Družba modrecev, svetnikov in iskalcev Resnice, bodisi fizična družba ali mentalna družba z branjem svetih knjig ali o življenjih in učenjih svetnikov. Tudi religiozno srečanje. V njenem naširšem smislu vaja prisotnosti Boga.
Svarupa	Stvar Sama. Resnična narava vsega.
Tantra	Razred Hindujskih Saster, za katere je rečeno, da sestavljajo

	Sveta besedila Kaliyuge; kodeks religioznih ceremonij, v določenem za čaščenje Shive in Durge. Tantra Sastra je razvoj Karmakānde, dela Ved, ki se nanaša na ceremonialna dejanja in žrtvene obrede.
Tapasyā	Težavnost skozi katero se gre z definitivnim Objektom za doseganje duhovnega.
Vairāgya	Popolno nezanimanje za svetovne stvari. Stanje onstran privlaka in odboja.
Vairāgya mārḡa	Pot, ki vodi do vairāgye, odvezanosti in nepristranskosti
Vāni	Beseda, govor, sporočilo. Ime Saraswati, boginja govora, učenja, glasbe in brahmavidyā.
Vibhuti	Zunanji izraz notranje Resničnosti (1) Ena Vrhovna Oblika razkrita v vseh objektih čutil (2) Nadnaravne moči, ki jih doseže jogi na poti svojega potovanja do popolnosti. Te moči se prepoznajo skozi očiščenje uma. V osnovi so vsi vibhutiji mentalne moči.
Vagraha	Konkretna Zunanja Prisotnost kot Oblika. Podoba posvečena skozi mantrе ali skozi predanost in občudovanje častilcev postane Božanstvo Samo.
Viraha	Ločenost od posameznikovega objekta občudovanja in ljubezni.
Viraha rasa	Akutne ostre bolečine in hrepenenje, ki ga je moč občutiti ob ločitvi od posameznikovega objekta občudovanja ali ljubezni.
Visvanātha	Gospodar vesolja. Sopomenka za Shivo, Visvanātha je vodilno Božanstvo Varanasija.
Joga	Dobesedno “zdrūžitev”. Različne metode doseganja zdrūžitve individualne Ātmā-e z univerzalno Ātmā-o.
Jogi	Ta, ki vadi jogo ali jo je izmojstril.

